

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை:
ரூபா 100/=

203

'வித்யா நிதி'
புராசிரியர்
சா.சந்திரசேகரம்

ஒளி:17
சுடர்:11
203

பரிதவன் மூலம் வீரம் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லைம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதப்பவர்கள் நமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ கவிதைகள்
 - மானந்தன் அல்வாய் 10
 - புலோலியூர் வேல்நந்தன் 13
 - விவேகானந்தனூர் சதீஸ் 16
 - நிலாதமிழின்தாசன் 19
 - கே.ஆர்.திருத்துவராஜா 22
- ☉ சிறுகதைகள்
 - செங்கதிரோன் 17
 - வட அல்வை கே.சின்னராஜா 26
- ☉ கட்டுரைகள்
 - தி.ஞானசேகரன் 03
 - கார்த்திகா கணேசர் 14
 - கௌரி அனந்தன் 20
 - எம்.ஏ.ஏ.எம். ஃபஸீல் 23
 - சண்முகா சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ் சர்மா 28
- ☉ புனைவுக்கட்டுரை
 - ஆசி. கந்தராஜா 07
- ☉ பத்தி எழுத்து
 - மானா மக்கின் 35
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 36
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 39
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 47

ஆசிரியர் பக்கம்

பவளவிழா ஆண்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

தலைநகர் கொழும்பில் தமிழர்தம் தலையாய நிறுவனமாக இன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் விளங்குகிறது.

தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ் அபிமானிகளும் இணைந்து 1942 மார்ச் 22ந் திகதி **கொழும்பு தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம்** என்னும் அமைப்பை நிறுவினர். இக்கழகத்தின் ஸ்தாபக தலைவராக முதலியார், சு.ச.பொன்னம்பலம் அவர்களும், துணைத் தலைவர்களாக திருவாளர்கள் இதம்பிராசா, மு.வைரவப்பிள்ளை, ஆகியோரும் விளங்கினர். இவர்களே, இச்சங்கத்தை நிறுவிய முன்னோடிகள். பின்னர் 1945ல் இக்கழகம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கமாயிற்று.

1942ல் இச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அது ஒரு சிறிய குடிசையில் அமைந்திருந்தது. தமிழ் ஆர்வலர்கள், புரவலர்களின் அன்பளிப்புகளாலும் தொடர்ந்துவந்த காலங்களில் இச்சங்கத்தில் பணிபுரிந்த தலைவர்கள், செயற்குழு உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் அயராத உழைப்பாலும் படிப்படியாக இச்சங்கம் வளர்ச்சிபெற்று மூன்றுமாடிகளைக் கொண்ட நிறுவனமாக உயர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது.

தமிழ் மொழி, தமிழர் பண்பாடு, மற்றும் கலைகள்சார் துறைகளில் வளர்ச்சியையும் செழுமையையும் இலக்காகக் கொண்டு இயங்கி வரும் இந்நிறுவனம் சேவை அர்ப்பணிப்பாளரின் ஒருமித்த உழைப்பை உள்வாங்கித் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பன்முகத்தன்மைக்கு மதிப்பளித்து அவை ஒவ்வொன்றின் வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் தமிழ் ஆய்வுக்கும் ஊக்கமளித்து வருவதோடு ஏனைய கல்விப்புல நிறுவனங்களின் தகவல் பரிமாற்று நிறுவனமாகவும் இயங்குகிறது.

இலக்கியச் சந்திப்புகள், நூல் அறிமுக விழாக்கள், அறிவோர் ஒன்றுகூடல் இலக்கியக்களம், அற்குறைத்திங்கள் என இந்நிறுவனத்தின் வாராந்த மாதாந்த நிகழ்வுகள் பலதரப்பட்டனவாய் விரிந்துள்ளன. ஒவ்வொரு மாதமும் இருபதுக்கும் குறையாத கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் இச்சங்கத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இலங்கையில் வேறெந்த நிறுவனங்களிலும் இடம்பெறாத அளவுக்கு அதிகமான கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் இங்கு இடம்பெறுகின்றன.

இதேவேளை சமூக அக்கறையுள்ள விடயங்களை முன்னெடுப்பதிலும் இச்சங்கம் தம்மாலான பணிகளை அவ்வப்போது செய்து வருகிறது. கடந்த காலங்களில் நாட்டில் பலதரப்பட்ட நெருக்கடிகள், போரின் அவலங்கள் ஏற்பட்டவேளைகளில், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பொருட்களைச் சேகரித்து வழங்கியதோடு நிவாரண உதவிகளையும் பகிர்ந்தளித்து சீரிய பணியாற்றியிருக்கிறது.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெரும் சொத்தாகத் திகழ்வது அதன் நூலகமாகும். இந்த நூலகத்தில் தற்போது 50,000க்கும் அதிகமான நூல்கள் இருக்கின்றன. உயர்நிலை ஆய்வு, உசாத்துணை உட்பட தேவைகள் பலவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் தமிழ்மொழியின் வாசிப்பின் தளத்தை விரிவுபடுத்துவதாகவும் இந்நூலகம் இயங்கி வருகிறது. இலங்கையின் மற்ற நூலகங்களில் இல்லாத சில அரிய நூல்களை இந்நூலகத்தின் உசாத்துணைப்பிரிவு கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்நூலகம் இடையறாது தன்னைப் புதுக்கிக் கொள்கிறது.

இலக்கிய ஆர்வலர்களின் இரசனையை மேம்படுத்த 'சங்கத்தமிழ்' என்ற சஞ்சிகை இச்சங்கத்தால் வெளியிடப்படுகிறது. இதுதவிர இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை விளக்கும் 'செய்தி மடல்' பிரசுரமும் மாதாந்தம் வெளியிடப்படுகிறது.

இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் பல்வேறு குழுக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இலக்கியக் குழு, கல்விக்குழு, நூலகக்குழு, உறுப்புரிமைக்குழு, நிலைய அமைப்புக்குழு, பரிசில் நிதியக்குழு, பதிப்புத்துறைக்குழு, சமூக மேம்பாட்டுக்குழு, கவின்கலைக்குழு என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

பல்வேறு தேவைகளுக்காக நாட்டின் நாலா பகுதிகளிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் கொழும்புக்கு வரும் தமிழர்கள் எவ்வித பயமோ கெடுபிடிகளோ இன்றி குறைந்த கட்டணத்தில் தங்கிச் செல்லக்கூடிய வசதியை இங்குள்ள விருந்தினரகம் கொண்டுள்ளது.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் பவளவிழா கொண்டாடும் இக்காலகட்டத்தில் மாங்குளம் நகரில் அரை ஏக்கர் அரச காணி கிடைக்கப் பெற்றிருப்பதும் முக்கிய விடயமாகும். இக்காணியில் கலாசார மண்டபம், நூலகம் ஆகியவற்றை அமைக்கும் திட்டமும் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்று சர்வதேச ரீதியில் அறியப்பட்டதும் பவளவிழா காணும் நிறுவனமாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளதுமான கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பணிகள் மென்மேலும் சிறந்தோங்க வேண்டுமென ஞானம் வாழ்த்துகிறது.

‘வித்யா நிதி’

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்

இலங்கை அரசின் கௌரவ ஜனாதிபதி விருதான ‘வித்யா நிதி’ என்ற உயர் விருதினை பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் பெற்றுள்ளமை பெரும் மகிழ்வு தரும் நிகழ்வாகும். இந்த மகிழ்ச்சியான தருணத்தில் நாமும் இதனைக் கொண்டாடி மகிழ்கிறோம்.

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்களை நான் முதன் முதலில் சந்தித்த நிகழ்வு இன்றும் எனது நெஞ்சில் பசமையாகப் பதிந்துள்ளது. 1991 இல் நான் எழுதிய குருதிமலை நாவல் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் எம்.ஏ.வகுப்புக்கு பாடநூலாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டபோது அந்த நாவலின் பிரதிகள் சிலவற்றை அனுப்பி வைக்கும்படி அக்கல்லூரியின் பேராசிரியர் போத்திரெட்டி என்னிடம் வேண்டியிருந்தார்.

எப்படி அனுப்பி வைப்பது என நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், நண்பர் அந்தனி ஜீவா அவர்கள், பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் தமிழ்நாடு செல்லவிருக்கிறார். நாவலின் பிரதிகளை அவர் மூலம் அனுப்பிவைக்கலாம் என்ற செய்தியை எனக்குத் தந்தார்.

நான் அவ்வேளையில் கண்டி வாசியாக இருந்தேன். கொழும்பு சென்று பேராசிரியரைச் சந்தித்தபோது மிக்க மகிழ்வோடு நாவலின் பிரதிகளை தமிழகத்துக்கு எடுத்துச்சென்று மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரிப் பேராசிரியரிடம் சேர்ப்பதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார்.

அவருடன் அளவளாவும் சந்தர்ப்பம் அன்றுதான் எனக்குக் கிடைத்தது. கல்வியியல் பேராசிரியருக்குள்ளே ஓர் இலக்கிய இரசிகனும் உறைந்திருப்பதை அன்று நான் அறிந்துகொண்டேன். ஈழத்து இலக்கியம் பற்றியும் மலையக இலக்கியம் பற்றியும் அவர் கொண்டிருந்த தனித்துவமான கருத்துக்கள், வெளிப்படையாகப் பேசும் தன்மை போன்றவற்றால் நான் பெரிதும் ஆகர்சிக்கப்பட்டேன். அதன் பின்னர் நான் கொழும்பு செல்லும் வேளைகளில் எல்லாம் அவரைச் சந்தித்து உரையாடுவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டேன். கல்விப் பேராசிரியரான அவரிடம் இருந்த பழந்தமிழ் அறிவும் நவீன இலக்கிய அறிவும் என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்தன. அதற்கான பின்னணியை அவரிடமே கேட்டு அறிந்து கொண்டேன்.

பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் பதுளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை பதுளை ஊவாக் கல்லூரியில் படித்தவர். யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்கள் அக்காலத்தில் அங்கு ஆசிரியர்களாக இருந்தார்கள். கதிரவேலு ஆசிரியர், பண்டிதர் சுப்பிரமணியம், தர்மலிங்கம் ஆசிரியர் போன்றோர் கற்பித்த தமிழ் தனது தமிழ் அறிவுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது எனவும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்களிடம் பயின்றதாகவும் கூறும்

தி.ஞானசேகரன்

பேராசிரியர், தான் ஒரு பேராசிரியராக பீடத்தலைவராக வருவதற்கு அவர்களுடைய பங்களிப்பும் ஒரு காரணமாக இருந்தது எனத் தெரிவித்தார். “நிலவிலே பேசுவோம்” என்ற சிறுகதையை எழுதிய என்.கே.இரகுநாதனிடம் நான் ஆறாம் வகுப்பில் தமிழ் படித்தேன். தர்மலிங்கம் ஆசிரியர் கம்பனின் பாடல் கவைகளைச் சொல்லித் தந்தவர். அதன்பின் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் மகாஜனாக் கல்லூரியில் படித்தேன். அதனால்தான் நான் இன்றைய நிலைமைக்கு வந்தேன்” எனப் பேராசிரியர், ஞானம் நேர்காணல் ஒன்றிலே பதிவுசெய்துள்ளார்.

“என்னை ஒரு கல்விப் பேராசிரியராகவே எல்லோரும் பார்ப்பார்கள். உண்மையும் அதுதான். நான் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைப் பட்டப்படிப்புக்கு ஒரு பாடமாகப் பயின்றேன். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை முழுமையாகப் படித்தேன். பேராசிரியர் சதாசிவம், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, வித்தியானந்தன் போன்ற பேராசிரியர்களிடம் நான் தமிழ் படித்துள்ளேன். பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலும் நவீன இலக்கியத்திலும் பலவற்றைப் படித்துள்ளேன். பல்கலைக்கழகக் காலத்தில் ஒரு தீவிரமான மாக்ஸியவாதியாக இருந்தேன். இலக்கியத்தில் கூடக் கவனம் செலுத்தினேன். கைலாசபதி எழுதிய நூல்களை வாசித்தேன். அவர் தலைசிறந்த மார்க்சியவாதி மார்க்சிய நோக்கில் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராய்ந்தவர். அவர் இலக்கியத்தை இலக்கியமாகப் பார்க்கக் கூடாது இலக்கியத்தை சமூகத் தளத்திலிருந்து பார்க்கவேண்டும். சமூகப் பின்புலத்திலிருந்துதான் இலக்கியம் எழுகிறது என்ற கருத்துடையவர்”.

பேராசிரியரின் இத்தகைய ஆழமான இலக்கிய அறிவையும், ஈடுபாட்டையும் அறிந்து 1994 இல் வெளிவந்த எனது ‘வயத்துச் சிறைகள்’ நாவலுக்கு கேகாலையில் இடம்பெற்ற ஓர் அறிமுகவிழாவில் அந்நூலுக்கான விமர்சனம் செய்ய வேண்டும் என வேண்டியிருந்தேன். அதற்கமைய அன்றைய விழாவில் அந்த நாவல் பற்றிய ஓர் ஆழமான விமர்சனத்தை பேராசிரியர் முன்வைத்தார். அவரது விமர்சனம் அன்றைய விழாவில் பலராலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டது.

1963 - 1967 காலப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயின்ற பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் கல்விமாணி (B.Ed) பட்டப்படிப்பை பெற்றுக் கொண்டார். அதனைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகப் போதனாசிரியர் (1968) மத்திய வங்கியில் மொழிபெயர்ப்பாளர் (1969-1970) தென் மாகாணத்தில் அரசு முஸ்லீம் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியர் (1970-71) கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளர் (1973-1975) எனப் பலதுறைகளில் பணியாற்றினார்.

1975 செப்டெம்பர் மாதத்தில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியேற்றார். 1977ல் ஜப்பானிய கல்வி அமைச்சின் புலமைப் பரிசினைப் பெற்று உயர்கல்வி பெற ஜப்பான் சென்றார். ஓஷாகாவிலுள்ள அயல்மொழி பல்கலைக்கழகத்தில் ஜப்பானிய மொழி, கலாசாரம் என்பவற்றைப் பயின்று அதற்கான டிப்ளோமா சான்றிதழ் பெற்றார். பின்னர் ஹிரோஷிமா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விச் சமூகவியல் துறையில் மூன்றாண்டுகள் பயின்று கல்வியியலில் முதுமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். முக்கியமாக உலக நாடுகளில் உயர்கல்வி முறைமைகள் - குறிப்பாக ஜப்பானிய ஐரோப்பிய தென்னாசிய உயர்கல்வி முறைமைகள் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்.

ஹிரோஷிமாவிலிருந்து 1980 இல் நாடு திரும்பிய பேராசிரியர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகப் பதவி உயர்த்தப்பட்டு பின்னர் 1995 முதல் தனது ஆய்வுப் பணி, எழுத்துப்பணி நூற்பிரசுரங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் கல்வியியல் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். எழுத்துத் துறையில் இவர் முதன் முறையாக எழுதி வெளியிட்ட நூல் **இலங்கை இந்தியர் வரலாறு** என்னும் நூலாகும். (1989). இவ்விடயம் தொடர்பான ஆங்கில நூல்கள் பலவுண்டு. ஆனால் தமிழ் மொழியில் ஒரு விரிவான நூல் இல்லாத குறையை இவரது நூல் நிறைவு செய்தது எனலாம். தாம் சார்ந்த ஒரு பின்தங்கிய இந்தியவழி தமிழர் சமூகத்தின் வரலாற்றை விரிவாக எழுதியதையிட்டு பேராசிரியர் பெருமைக்குரியவராகிறார்.

தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலுமாக இவர் 35க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். கல்வியல் பற்றிய தமது கருத்துக்கள் சிந்தனைகள் முதலியவற்றை ஏறத்தாழ ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளாக பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் எழுதியுள்ளார்.

ஐக்கிய அமெரிக்க ஒபோன் பல்கலைக்கழகத்தில் சிலகாலம் வெளிநிலைப் பேராசிரியராக இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் (Education of the disadvantaged communities in South Asia) என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

பேராசிரியர் அவர்கள் கல்வியியல் தொடர்பாக பிலிப்பைன்ஸ், ஜப்பான், நோர்வே, ஐக்கிய அமெரிக்கா, இந்தியா, லிபியா, ஜேர்மனி முதலிய நாடுகளில் நடைபெற்ற மகாநாடுகள், செயலமர்வுகள் என்பவற்றில் பங்குகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் தவிர, யாழ் பல்கலைக்கழகம், கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், திறந்த பல்கலைக் கழகம், தேசிய பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் கல்வியியல் (வெளிநிலை) விரிவுரை யாளராகவும் இவர் கடமையாற்றியுள்ளார்.

பிறமொழி பேசும் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, கனடிய பிராந்தியங்களில் தமிழ்மொழியைப் படிக்கும் தமிழ்ச் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கென அந்நாடுகளின்

குழலையும் தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் பிரதிபலிக்கும் ஆரம்பநிலைப் பாடநூல்களை எழுதும் செயலமர்வு ஜேர்மனியில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி தலைமையில் நடைபெற்றபோது அதில் ஒரு வள அறிஞராக பங்குகொண்டு இந்நூல்களின் ஆக்கத்துக்குப் பேராசிரியரும் உதவினார்.

பல்கலைக்கழக அமைப்புக்கு அப்பால் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், ஜப்பானிய பட்டதாரிகள் சங்கம் என்பவற்றில் தலைவராக பணியாற்றியுள்ள பேராசிரியர், இந்திய தூதுவராலயத்தின் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் புலமைப்பரிசில் நிதியத்தின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் சபையின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றி வந்துள்ளார்.

எனது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்' நூலின் வெளியீட்டு விழா 1998இல் கண்டியில் நடைபெற்றது. அந்த விழாவுக்கு அன்றைய கலாசார அமைச்சர் லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார். அந்த வெளியீட்டு விழாவுக்கு தலைமைதாங்க பொருத்தமானவராக பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்களையே தெரிவு செய்தேன். மிகத் திறம்பட அந்த விழாவினைத் தலைமை தாங்கி நடத்தியதோடு தனது தலைமையுரையில் ஞானசேகரனது குருதிமலை நாவல் தமிழகத்தில் பாடநூலாக உள்ளது. அதுபோன்று இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதிக்கும் பாடநூலாகும் தகுதி உள்ளது எனச் சிலாகித்துப் பேசினார். அந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற சில சிறுகதைகளையும் அமைச்சருக்கு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கூறி பெருமைப்படுத்தினார்.

தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்ட பேராசிரியருக்கு ஈழத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகளுடன் நீண்ட காலத் தொடர்பு உண்டு. படைப்பிலக்கியக்காரரின் பணிகளை பெரிதும் மதிக்கும் பேராசிரியர் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்நூல் வெளியீட்டு வைபவங்களில் முக்கிய அதிதியாகவும் விமர்சகராகவும் முக்கிய உரையாற்றுவவராகவும் கலந்துகொள்கின்றார். இலக்கிய ஆர்வம் காரணமாக மலையகச் சாகித்திய விழாக்களில் (பதுளை, கண்டி, ஹட்டன்) அவருக்குச் சிறப்பு விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. ஊவா மாகாண கல்விமாண்களுக்கான ஆளுனர் விருதும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

ஞானம் சஞ்சிகை விழாக்கள் எதுவும் பேராசிரியரின் பங்குபற்றுதலின்றி இடம்பெறுவதில்லை என்பதில் எமக்குப் பெருமையுண்டு.

பேராசிரியரின் சிறப்புப் பணிகளுக்காக இலங்கை அரசு "வித்யா நிதி" என்ற கௌரவ ஜனாதிபதி விருதினை வழங்கி கௌரவித்துள்ள இத்தருணத்தில் பேராசிரியர் அவர்கள் தொடர்ந்தும் கல்விக்கும் இலக்கியத்துக்கும், சமூகத்துக்கும் பணியாற்றி மென்மேலும் சிறப்புகளைப் பெறவேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

○○○

பகிர்வோம்....
ஈழமும் தம்மும்

நல்லூர் **வ். சன்னத்தம்பி** புலவர் புகழ்பெற்ற தமிழறிஞர் ஆவார். மறைசை அந்தாதி, கல்வளை அந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, பறாணைப் பள்ளு ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

கரவை வேலன் கோவை கரவெட்டியிலிருந்த பிரபு திலகராகிய வேலாயுதம்பிள்ளைமேற்பாடப்பெற்றது. இக்கோவை அரங்கேற்றியபோது ஒவ்வொரு செய் யுளுக்கும் ஒவ்வொரு பொற்தேங்காய் பரிசாக வழங்கப்பெற்றது என்பர். இக்கோவையின் பல செய்யுள்களுக்கு செந்தமிழ் பத்திரிகையில் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் குறிப்பெழுதி உள்ளார்.

ஈழமும்

தமிழும்

**‘ப்ள்ளை’யிடம் வ்னாவ்ய
சதாவதான பரீட்சை
வ்னா**

பாடியவர் : நா. கதிரைவேற்பள்ளை

(மேலைப் புலோல)

காலம் : 1871 – 1907

அவதானம் என்பது நினைவாற்றலையும் ஊன்றிய கவனத்தையும் குறிக்கும். இதிலிருந்து அது ஒரே சமயத்தில் பல செயல்களைக் கவனித்துச் செய்யக்கூடிய ஞாபகத் திறமைக்குப் பெயராயிற்று. அவ்வாறு எத்துணைச் செயல்களைக் கவனிக்கக் கூடுமோ, அவற்றிற்கேற்றவாறு இது அஷ்டாவதானம் (8), தசாவதானம் (10), சோடசாவதானம் (16), சதாவதானம் (100) எனப் பலவாறு சொல்லப்படும்.

தமிழ்நாட்டுச் சைவ மடங்களாலும் குறுநில மன்னரவையினாலும் புரவலராலும் புலவராலும் பெரிதும் போற்றப்பெற்ற **கதிரைவேற்பள்ளை** சதாவதானம் செய்யப்போகின்றார் என்னும் செய்தி சென்னையில் பரவியது. அக்காட்சியைக் காண்பதற்கு பல வித்துவான்களும் அறிஞர்களும் **மென்னை இலக்டும் வ்லாச மண்டபத்தல்** நிறைந்திருந்தார்கள்.

24-02-1907 அன்று நடைபெற்ற இந்தப் பரீட்சைக்கு பாலசரஸ்வதி **ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானானந்தசுவாமிகள்** தலைமை வகித்தார்கள். கதிரைவேற்பள்ளையின் சதாவதானப் பரீட்சைக்கு பரீட்சகர்களாக பல அறிஞர்கள் கூடியிருந்தனர். முத்தமிழ் கல்வி நிரம்பப்பெற்ற முதியோர்கள், ஆரியக் கலையில்வல்ல ஆரியர்கள், தமிழறிஞர்கள், ஆங்கிலப் பாஷையில் தேர்ச்சிபெற்றவர்கள், வக்கீல்கள், கணித சாஸ்திரிகள் போன்ற பலர் பரீட்சகர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானானந்தசுவாமி அவர்கள் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரிக்க மத்தியில் இருந்த மேடையீது கதிரைவேற்பள்ளை அமர்ந்துகொண்டார். பிள்ளையீது சரமாரியாக பரீட்சகர்கள் வினாக்களைத் தொடுத்தனர். அனைவரின் வினாக்களுக்கும் கதிரைவேற்பள்ளை திறம்பட பதில்கூறி **சதாவதானம்** என்னும் சிறப்பை தமிழலகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார்.

சதாவதான பரீட்சகர்களுள் ஒருவராயிருந்த **மயலை அரங்கசாம் நாயக்கர்** அவர்களால் பின்வரும் வினா தொடுக்கப்பட்டது.

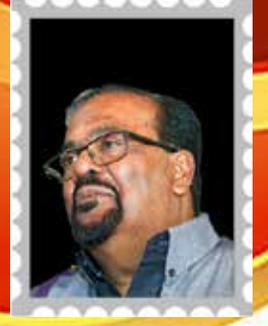
“கோலம் எனத் தொடங்க், பார் என முடியும் ஒரு ஞர்சை வெண்பாவல் சைவ ச்த்நாந்தத்தாலன்றி முத்த க்கடைக்காதென்னும் பொருளை அடக்கீப் பாடவேண்டும்”

சதாவதானப் பரீட்சையின் **கவ்யேதப்** பகுதியில் வினவப்பட்ட வினாவுக்கு உடனேயே கதிரைவேற்பள்ளை பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

கோலஞ்சேர் சைவமெனாங் கொள்கை யரங்கப்பேர்
மேலுமோர் சாமியைச் சேர் மேவலனை – ஞாலமதில்
சித்தாந்த ஞானஞ் சிறந்ததன்றி யெவ்வயிர்க்கும்
பத்தி முத்தி சேராநீ பார்.

- மூலம் செந்தமிழ்ச் செல்வர் நா. கதிரைவேற்பள்ளை, க.சி. குலரத்தினம், திரு.வி. கல்யாணசுந்தரமுதலியார் (1969), பக். 23, 39

ஆச் கந்தராஜா

அந்த முடிவில் அவருக்கு உடன்பாடில்லை...!
அதற்கும் மேலால், அந்த முடிவைத் தீர்மானித்தவர்களில், அவரும் ஒருவர் என்பது, அவரது மனதைச் சுட்டெரித்தது. மற்றவர்களுடன் ஒத்துப் போவதென்றால், போலிகளுக்குத் துணைபோவதுதானோ...?

‘அபொர்ஜினி’ என்றழைக்கப்படும் ஆஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகளுக்கு அரசு நிறுவனங்கள், மற்றும் கல்விச்சாலைகளில் பல சலுகைகள் உண்டு. ஆனால் இந்த உதவிகள் உண்மையான ஆதிவாசிகளைச் சென்றடைவதில்லை என்ற கசப்பான உண்மை, பலருக்குத் தெரிவதில்லை. இதற்கான ‘சட்டப் புழைவாய்களைப் புரிந்து கொள்ள, பரமலிங்கத்துக்கு அதிக காலம் செல்லவில்லை. சொந்தமண்ணில் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, இனக்கலவரம் என்ற பெயரால் உடமைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, அகதியாக ஆஸ்திரேலியா வந்தவர் பரமலிங்கம். அந்த

நீலாங்கு மீன்கள்

புனைவுக்கட்டுரை

வேதனை இன்றும் அவரை வாட்டுவதால், ஆதிவாசிகளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை, அவரால் பொறுக்க முடியவில்லை.

ஆஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகள் நாடோடிகளாக வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? என்பது பற்றி பல கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சுமார் நாற்பத்தையாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கலாமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. கடுமையான வறட்சியினால் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக, பிழைப்புக்காக புதிய பூமி தேடி, இந்தோனேசியத் தீவுகளின் வழியாக இவர்கள் ஆஸ்திரேலியா நோக்கி வந்தவர்கள் என்ற கருத்தும் உண்டு. 1974ம் ஆண்டு, நியூசவுத் வேல்ஸ் மாநிலத்தின் ‘முங்கு குளத்தருகில்’(Mungo Lake)கண்டெடுக்கப்பட்ட மனிதச் சுவடுகளின் மரபணுக்கள், இந்திய பழங்குடியினரின் சாயலை ஒத்திருந்ததாக அறிவியல் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகள் மத்தியிலே பல பேச்சு மொழிகள் உண்டு. இவர்கள் ஆதிவாசிகளில் தனித்தனி குழுக்களாக, தொடர்பின்றி வாழ்ந்ததினால் இது ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவர்களின் தோற்றத்தில் தமிழ்ப் பழங்குடி மக்களின் சாயல், மற்றும் சடங்கு சம்பிரதாயம் என்பன பெரிதும் ஒத்திருப்பதுடன், பேச்சு மொழிகளில் தமிழ் மொழியின் வேர்ச்சொற்களும் கலந்திருக்கின்றன. இதனால், அகண்டு பரந்த ஆஸ்திரேலியாக் கண்டத்தின் ஒரு மூலையிலே, திராவிட தேசமொன்றை பரமலிங்கம் கற்பனை பண்ணி, மகிழ்ந்த காலங்களும் உண்டு.

முதல் முறையாக பரமலிங்கம் பணிபுரியும் கல்விச்சாலைக்கு ஒரு ஆதிவாசி இளைஞன் படிக்க வந்தான். சப்பை மூக்கும் இருண்ட உருவமுமாக அவன், தம்பித்துரை அண்ணரின் மகன் இராசதுரையை ‘அச்சுஅசலாக’ ஒத்திருந்தான். அடுத்த ஆண்டு அதே சாயலில் இன்னும் சிலர் வந்தார்கள். வந்தவர்கள் அனைவரும், கல்வி வசதிகளற்ற சூழலில், புதர்களின் மத்தியில் வாழ்ந்தவர்கள் என, அழைத்து வந்த செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் சொன்னார்கள். இதனால் விரிவுரைகளுக்கு அப்பால், அறிவியல் பாடங்களில் அவர்களுக்கு உதவி தேவைப்பட்டது.

இந்தப் பணிக்கு கல்விச்சாலை பரமலிங்கத்தை நியமித்தது. 'நியமித்தது' என்பதிலும் பார்க்க, கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டார் என்பதே சரியாக இருக்கும். இதற்கும் காரணம் உண்டு. கல்விச்சாலையில் அந்த வருடம் கொண்டாடப்பட்ட ஆஸ்திரேலிய தினக் கொண்டாட்டத்தில் ஆதிவாசிகளின் நடனம் இடம்பெற்றது. கன்னத்திலும் நெற்றியிலும், உடம்பிலும் திருநீற்றால் குறிவைப்பது போன்று, வெள்ளை நிற மண்ணைக் குழைத்துப் பூசிக்கொண்டு, கையிலே யூக்கலிப்ரஸ் மரக் கிளைகளைகளுடன் ஆதிவாசிகள் அரங்கிற்கு வந்தார்கள். Didgeri-doo எனப்படும் நீண்ட, நாதஸ்வரம் போன்ற, குழாய் வடிவில் அமைந்த கருவி, இசை எழுப்பியது. Clapping Sticks தாளம்போட்டது. வாத்திய இசையும் தாளமும் இணைந்த ஒரு உச்ச நிலையில், ஆட்டக்காரர்கள் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் ஆடத் துவங்கினார்கள். பரமலிங்கம் சிறு வயதில் பாட்டுக் காவடியும் கரகமும் பழகி, ஊர்க் கோவில்களில் ஆடி அசத்தியவர். ஆதிவாசிகளின் தாளத்துக்கு கால்கள் துருதுருக்க, தன்னை மறந்து அவரும் ஆடத் துவங்கினார். இதைக் கண்ட வெள்ளையர்கள் அதையும் இதையும் முடிச்சுப் போட்டு, 'கொமன்ஸ்' அடித்தார்கள். வேறுசிலர் வீரசிங்கத்தின் ஆட்டத்தை ரசித்தார்கள். இதிலிருந்து ஆசிவாசிகளுடன் நல்ல நட்பு, பரமலிங்கத்துக்கு துவங்கியது.

அபொர்ஜினி மக்கள், இயற்கையுடன் இணைந்து வாழ்பவர்கள். ஆஸ்திரேலிய மண்ணின் மைந்தர்கள். இவர்களுக்கு மட்டுமே ஆஸ்திரேலியா கண்டம் முழுவதும் சொந்தமானது. இருப்பினும், சுவாத்தியம் காரணமாக ஆஸ்திரேலியாவின் வெப்ப வலயங்களான வட பிராந்தியம் (NT) குவீன்ஸ்லாந்து (QLD) நியுசவுத்வேல்ஸ் (NSW) மாநிலங்களில் மட்டும் செறிந்து வாழ்கிறார்கள். இயற்கையே தம்மைக் காக்கும் தெய்வம் என்றும், அங்கிருந்தே தமது முதாதையர்கள் தம்மை ஆசீர்வதிப்பதாகவும் எண்ணுகிறார்கள். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் எங்கும் தங்களை மீறிய ஒரு சக்தி நிறைந்திருப்பதாகவும் நம்புகிறார்கள்.

அபொர்ஜினி ஆதிவாசிகளைத் தவிர, இன்னுமொரு ஆதிவாசிகள் கூட்டமும் ஆஸ்திரேலிய, 'ரொரஸ்ரேட் தீவில்' (Torres Strait

Island) வாழ்கிறார்கள். மீன் பிடிப்பதில் வல்லவர்களான இவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவின் குவீன்ஸ்லாந்து மாநிலத்துக்குச் சொந்தமான, பொலினீசிய, ரொரஸ்ரேட் தீவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் அபொர்ஜினி மக்களுடன் ஒப்பிடும்போது எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைந்தவர்கள். கால ஓட்டத்தில், ரொரஸ்ரேட் தீவுகத்தினரும் வெள்ளையர்களின் அரசால், தனி அடையாளம் உள்ளவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டு, ஆஸ்திரேலிய பூர்வ குடிமக்களுக்கிரிய அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. எனவே ஆஸ்திரேலிய பூர்வ குடிமக்கள் என்பது, சட்ட ரீதியாக அபொர்ஜினி, மற்றும் ரொரஸ்ரேட் தீவுகத்தினர் (Torres Strait Islanders) என்று கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

அபொர்ஜினி ஆதிவாசிகள், 'பூமரங்' (Boomerang) எனப்படும் ஒரு கருவியை, வேட்டைக்குப் பயன்படுத்துவார்கள். குத்து மதிப்பாக இது, 120பாகை கோணத்திலமைந்த, ஒரு வளைந்த தடி. இது அபொர்ஜினிகளுக்கே உரித்தான தனித்துவமான வேட்டையாடும் கருவி. இதை எறிந்தால் இலக்கைத் தாக்கிய பின்னர் எறிந்தவனிடம் தானாகவே வந்துவிடும். 'பூமரங்'கை ஒத்த ஒரு வளைந்த தடி பண்டைய தமிழரால் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பெயர் 'வளரி'. ஓடித் தப்பிப்பவர்களை பிடிப்பதற்கும், கால்நடைகளை திருடிச்செல்லும் திருடர்களைப் பிடிக்கவும், பண்டைய தமிழரால் இது பயன்படுத்தப்பட்டதாம். உசாத்துணை நூல் தகவல்களின்படி, வளரிக்கு ஒத்த ஆயுதங்களை வளைதடி, பாறாவளை, சுழல்படை, படை வட்டம் என்று அழைத்தனராம். வளரிகள் பல்வேறு அமைப்பில் அமைந்திருக்கும். வளரிகளை இரும்பிலும் செய்வார்கள். சில வளரிகளின் விளிம்புகள் பட்டையாக கூராக இருக்கும். கால்களுக்குக் குறிவைத்து சுழற்றி, விசிறி, வளரியை வீசிவிட வேண்டும். பட்டையான கூரான வளரியை வீசினால் சுழன்று கொண்டே சென்று, வெட்டுப்படக்கூடிய இலக்காக இருந்தால் அவற்றைச் சீவித்தள்ளி விடும். ஆனால் ஓடுபவர்களை உயிருடன் பிடிக்க, மரத்தால் ஆன வளரியை மாத்திரம் பயன்படுத்துவார்கள். இதில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், பூமராங் போல, வளரி எறிந்தவனிடம் மீண்டும் வருவதில்லை.

கோடுகளாலான ஓவியங்கள், அபொர்ஜினிஸ் சமூகத்தின் கலாசார அடையாளங்கள். ஆதிகாலங்களில் ஓவியங்களை கற்பாறையில் வரைந்தார்கள். இப்பொழுது இவர்களின் ஓவியங்கள் துணியிலும் மரப் பலகையிலும் கிடைக்கின்றன. பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான Rock Art எனப்படும் ஓவியங்களும், மரப் பட்டையில் வரைந்த Bark Art எனப்படும் ஓவியங்களும், ஆதிவாசிகளின் தேசியப் பூங்காக்களில் UNESCO உதவியுடன் இன்றும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய ஓவியக்காட்சி ஒன்றுக்கு அபொர்ஜினி மாணவர்கள் பரமலிங்கத்தை அழைத்திருந்தார்கள். ஓவியக்காட்சி முடிந்த பின்னர் அபொர்ஜினி சமூகத்துடன் சேர்ந்து வாழும் சந்தர்ப்பம் பரமலிங்கத்துக்கு வாய்த்தது.

அன்று முழு நிலவு. அதுவும் சித்திரைப் பூரணை!

அன்றைய தினத்தை தங்களின் மூதாதையர்களின் தினமாக ஆட்டம் பாட்டத்துடன் அநுஷ்டித்தார்கள். பகல் முழுவதும் ஒருவித போதை மயக்கத்திலும் உறக்கத்திலும் இருந்தவர்கள், மாலை யானதும் 'யுக்கலிப்ரஸ்' மரத்தின் கீழ் ஒன்று கூடினார்கள். கருக்கல் நேரத்தில், பைன்மர ஊசி இலைகளையும், 'யுக்கலிப்ரஸ்' இலைகளையும் எரித்துப் புகைபோட்டு, பாட்டுப் பாடினார்கள். வேட்டைக்குச் சென்ற இளைஞர்கள் கொழுத்த 'கங்காரு'க்களை தோளில் சுமந்து வந்தார்கள். அவற்றை தோலுடன் நெருப்பில் கருக்கி, 'யுக்கலிப்ரஸ்' இலைகளை எரித்த புகையில் பதப்படுத்தி, மூதாதையர்களுக்கு படைத்தார்கள். அதன் பின்னர் விருந்தும் ஆட்டமும் துவங்கியது. இப்படியான ஒரு சூழலில், அபொர்ஜினி குழுத் தலைவரை, மாணவர்கள் பரமலிங்கத்துக்கு அறிமுகம் செய்தார்கள். அப்போது இயல்பாகவே அபொர்ஜினி மக்களின் வரலாறுபற்றிப் பேச்சு வந்தது.

தன்னுடைய பெயர் அக்காமா (Akama), திமிங்கிலத்தின் பலம் கொண்டவன் என்பது அதன் பொருள் என்று, தன்னை அறிமுகப் படுத்தினார். அவர் ஒரு பழுத்த அநுபவசாலி என்பது பேச்சில் தெரிந்தது. 'பாம்' மர இலை ஒன்றால் காத்து விசிறியபடி, தங்களது வரலாற்றில் நடந்த சோக அத்தியாயங்களை,

தனக்குத் தெரிந்த உடைந்த ஆங்கிலத்தில் சொல்லத் துவங்கினார்.

"1770ம் ஆண்டு கப்டன் குக் (Captain Cook) ஆஸ்திரேலியாவில் காலடி வைத்ததைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பிரித்தானியர்களின் வருகை (1788), ஆதிவாசிகளின் வாழ்க்கையை முற்றிலும் புரட்டிப் போட்டது. முதலில் குற்றவாளிகளும் அவர்களின் காவலர்களும் பிரித்தானியாவில் இருந்து அனுப்பப்பட்டார்கள். பின்னர் பிரித்தானியாவில் வாழ இலாயக்கற்ற காவாலிகளும், 'கடைப்புலி'களும் வந்தார்கள். வரும்போது அவர்கள் 'சும்மா' வரவில்லை! விஷக் காய்ச்சல், அம்மை போன்ற நோய்களையும் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவரை ஆதிவாசிகளிடம் இல்லாத பால்வினை நோய்களை, பரப்பியவர்களும் வெள்ளையர்களே. காலப் போக்கில் நாடு விருத்தியடைய, ஐரோப்பிய வெள்ளையர்களின் குடியேற்றம் படிப்படியாக ஆரம்பமாகியது".

'ஆதிவாசிகளின் விஷயத்தில், குடியேறியவர்களின் மன ஓட்டம் எப்படி இருந்தது?'

'இங்குள்ள விலங்குகளையும் எங்களையும் அவர்கள் பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. அதுவரை நாங்கள் மீன் பிடித்த, வேட்டையாடிய இடங்களிலிருந்து எங்களைத் தூர்த்தி அடித்தார்கள். எங்களின் பூர்வீக நிலங்களை பிடுங்கி, அங்கு பாரிய விவசாய, மற்றும் விலங்குப் பண்ணைகளை அமைத்தார்கள்.'

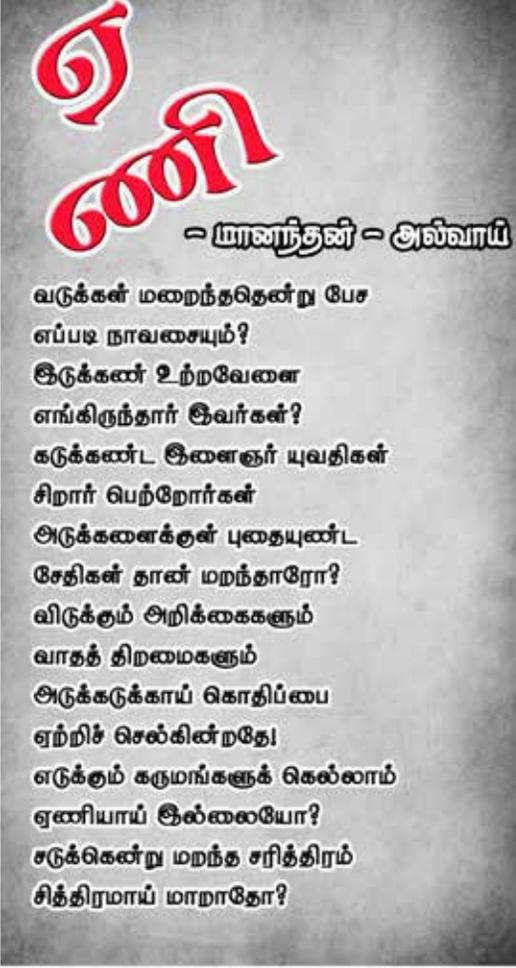
'இந்த நாட்டின் பூர்வீக குடிமக்கள் என்ற வகையில், இதை நீங்கள் எதிர்க்கவில்லையா?'

'வில் அம்பு வைத்துக் கொண்டு எமது மூதாதையர்கள் போராடினார்கள். ஆனால் வெள்ளையர்கள் குருவி சுடுவது போன்று அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள்.'

ஐயோ, கடவுளே...!

சிறிது நேரம் கண்களை மூடி மௌனமானார் பெரியவர். தமது மூதாதையர்கள் அநுபவித்த கொடுமைகள் அவர் நினைவில் வந்திருக்க வேண்டும். திடீரென அருகிலிருந்த பியர் காணை உடைத்து ஒரே மடக்கில் குடித்தவர், மீண்டும் தொடர்ந்தார்.

'குடியேற வந்தவர்களுக்கு கேளிக்கை வேண்டுமல்லவா? ஆங்காங்கே பாரிய மதுசாலைகளை நிறுவினார்கள். இறைச்சிக்காக வேட்டை நாய்களுடன் குதிரையிலே

மிருகங்களைத் தேடி காட்டுக்குச் சென்றவர்கள், வேட்டையாடிய குஷியில் மிருகங்களுடன் மிருகங்களாக ஆதிவாசிகளையும் சுட்டுத் தள்ளினார்கள். அபொர்ஜினிகளைச் சுட்டுக் கொல்வது வெள்ளையர்கள் மத்தியில், அப்போது ஒரு வீர விளையாட்டாக கணிக்கப் பட்டது. மாலை வேளைகளில் வேட்டையாடிய மிருகங்களை நெருப்பில் வாட்ட, அவர்கள் திறந்த வெளியில் கூடுவார்கள். அங்கு அதிக எண்ணிக்கையில் ஆதிவாசிகளைச் சுட்டவர், ஹீரோவாகக் கணிக்கப்படுவார்.

இதைச் சொல்லும்போது உணர்ச்சி வசப்பட்ட பெரியவர், சிறிது சங்கடத்துடன் எழுந்து, சிறுநீர் கழித்து வருவதாகச் சொல்லி பற்றைக்குள் போய் வந்தார்.

மது, மற்றும் போதைப் பொருள்கள், அபொர்ஜினிஸ் சமுதாயத்தை அழித்தொழித்த சமாச்சாரங்கள். இவை மோசமான உடல்

ஊனத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களின் சராசரி வாழ்க்கைக் காலத்தை அரைவாசியாகக் குறைத்தது என புள்ளி விபரம் சொல்கிறது. பெரியவர் அக்காமாவுடன் பேசிய ஒரு மணித்தியால நேரத்துக்குள், அவர் ஆறு பியர் காண்களை அசால்டாக காலி பண்ணியதை பரமலிங்கம் அவதானித்தார். எனவே மது பாவனைப் பழக்கம்பற்றி அக்காமாவிடம் கேட்டார்.

‘ஒரு சமூகத்தை ஏமாத்திப் பிழைக்க வேண்டும் என்றால், அவர்களை போதைக்கு அடிமையாக்க வேண்டுமென்பார்கள். எங்கள் விஷயத்திலும் அவர்கள் இதைத்தான் செய்தார்கள். வெள்ளையர்கள் பெரும்பாலும் குடியை, கொண்டாட்டத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வார்கள். ஆனால் எங்களால் அதிலிருந்து வெளியேற முடியவில்லை. அவர்கள் எமக்கு பழக்கிய குடி, எங்கள் வாழ்வின் மரணத்தின் குடி..’ என வெள்ளையர்கள் மேலே முழுக் குற்றத்தையும் சுமத்திய பெரியவரை, சைகையால் நிறுத்தி, ‘வெள்ளையர்கள் வருவதற்கு முன்பு ஆதிவாசிகள் மத்தியில் போதைப் பழக்கம் இருந்ததில்லையா?’ எனக் கேட்டார் பரமலிங்கம்.

‘ஆதிகாலம் தொட்டு, சில தாவரங்களின் வேர்களையும், விதைகளையும், இலைகளையும் உடலில் கிளர்ச்சி ஊட்டுவதற்காக நாங்கள் உண்பதுண்டு. ஆனால் அவை போதைப் பொருள்கள் அல்ல..’

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், பெரியவரின் உரையாடலில் பக்குவமாக நுழைந்த மாணவன் மேலே தொடர்ந்தான். ‘நமது மூதாதையர்கள் பாவித்த இலைகளும் விதைகளும், இந்தியர்களின் வெற்றிலை பாக்கைப் போன்றவை. ஆனால் வெள்ளையர்கள், எமது மூதாதையர்களை படிப்பறிவு இல்லாத சோம்பேறிகளாக்க, மதுவையும் போதைப் பொருள்களையும் தாராளமாக அறிமுகம் செய்தார்கள். அதற்கும் அப்பால், மதுவை தொடர்ந்து வாங்குவதற்கு, பல கொடுப்பனவுகளையும் பண உதவிகளையும் தாராளமாக கொடுத்தார்கள்’.

ஓ..! நல்ல அரசியல்தான். ‘நில உரிமைகளுக்குப் போராடாதவாறு ஆதிவாசி இளைஞர்களை தங்கள் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பது அப்போது வெள்ளையர்களுக்கு அவசியமாயிற்று. இதற்காக எங்கள் பதினம வயது இளவல்களுக்கு, மதுவை மட்டுமல்ல,

மேலதிக போதைக்காக Gasoline, Paint Thinner போன்ற வேதிப் பொருள்களை நுகரப் பழக்கியவர்களும் அவர்களே' என அவன் ஆத்திரப்பட்டான்.

அவன் இதைச் சொல்லும்போது ஈழத்தமிழர் மத்தியில் மதுவும், போதைப் பொருள்களும், திட்டமிட்ட வகையில் அறிமுகம் செய்யப்படுவதை நினைத்து, பரமலிங்கம் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் பல்லின சமூகங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அபொர்ஜினி சமூகத்தின் கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, வாழ்க்கைத் தரம், என்பன இன்றும் மிகவும் கீழ்நிலையிலேயே உள்ளன. இதனால் இளைஞர்கள் மத்தியில் குற்றச் செயல்கள் அதிகமாவதால், பொலீசாரால் கைதுசெய்யப்படும் வீதமும், ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாக உள்ளது. விகிதாசார எண்ணிக்கையின்படி சிறையிலிருப்போரில் அதிகமானோர் அபொர்ஜினிஸ் மக்களே என புள்ளி விபரம் சொல்கிறது. சிறையில் இவர்கள் காவலர்களால் பாரபட்சமாக நடத்தப்படுவதும், சிறை மரணங்களும் இன்றும் நடக்கின்றன.

காலம் எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புக்கள் ஆதிவாசிகளுக்கு ஆதரவாக குரலெழுப்ப துவங்கினார்கள். வெள்ளையர்களின் அரசுக்கு எதிராக இவர்களின் எதிர்ப்புக்கள் படிப்படியாக வலுவடைய, பூர்வ குடிமக்களுக்கு தாங்கள் செய்த அநீதிகளை, மெல்ல மெல்ல ஒத்துக் கொள்ளத் துவங்கினார்கள். இருந்தாலும் ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்பில், மண்ணின் மைந்தர்களான பூர்வ குடிமக்களுக்கு, இன்றுவரை முறையான அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லை என்பது கசப்பான உண்மை. பல்வேறு இழுபறிகளுக்கு மத்தியில் 1990ம் ஆண்டு 'பூர்வீக காணி உரிமைச் சட்டம்' (Native title rights) வெள்ளையர்களின் அரசால் இயற்றப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக, 2008ம் ஆண்டு, அப்போதைய பிரதமர் கெவின்-ரட், அபொர்ஜினி ஆதிவாசிகளிடமிருந்து, பலவந்தமாக பிரிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்காக, பாராளுமன்றத்தில் மன்னிப்புக் கோரினார். காலம் கடந்து கேட்கப்பட்ட இந்த மன்னிப்பை, அபொர்ஜினிகள் எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்பதை அறிய சமயம்பார்த்து கொக்கி போட்டார், பரமலிங்கம்.

'வெள்ளையர்களுக்கு காமம் தலைக்கேறும் போது, அதற்கு வடிகால் அமைக்க முடியாதவர்கள், ஆதிவாசி பெண்களுடன் வல்லுறவு கொண்டார்கள். இதனால்தான் வெள்ளைத்தோலும், சப்பை மூக்கும் கொண்ட 'கலப்பினம்' உருவாகியது. வெள்ளைத் தோல் குழந்தைகள், கறுப்பு நிற ஆதிவாசித் தாயுடன் வாழ்வதை, வெள்ளையர்கள் விரும்பவில்லை. இதனால், பெரும்பாலான கலப்பின குழந்தைகள், ஆதிவாசி பெற்றோரிடமிருந்து களவாடப்பட்டார்கள். சிலர் பலவந்தமாகப் பிரிக்கப்பட்டார்கள்.

'கொடுமைதான், வெள்ளையர்கள் பாராளுமன்றத்தில் மன்னிப்புக்கோரியது, இந்தக் குழந்தைகளுக்காகவா?

'ஆம், இவர்களுக்காகத்தான். ஆனால் இதில் சுவராஸ்யமான விஷயம் என்ன வென்றால், 'களவாடப்பட்ட குழந்தைகள்' என அழைக்கப்பட்ட இவர்களின் சந்ததியினரே, பின்னர் வெள்ளையர்களின் அரசுக்கு தலையிடியாய் இருப்பார்கள் என, வெள்ளையர்கள் அப்போது நினைக்கவில்லை'.

'அதெப்படி...? கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்'

பரமலிங்கத்தின் கேள்வியை பெரியவர் காதில் வாங்கவில்லை. மீண்டும் ஒரு பெரிய பியர் காணை உடைத்து ஒரே மூச்சில் குடித்தவர், வெறுப்புடன் காணை நசுக்கி எறிந்தார். பின்னர் சிறுநீர் கழிக்கவென எழுந்து, தள்ளாடியபடி பைன் மரத்தின் பின்னே ஒதுங்கினார். இதனால், பெரியவர் வரும்வரை காத்திராமல், இன்னொரு மாணவன் அவர் விட்ட இடத்திலிருந்து சொல்லத் துவங்கினான்.

'கலப்பின குழந்தைகள் தூர இடங்களிலுள்ள விடுதிகள், மற்றும் தேவாலயங்களில், பெற்ற தாயுடன் தொடர்பற்ற வகையில் வளர்க்கப்பட்டார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி புகட்டப்பட்டு, ஆங்கில கலாசாரத்தில் வாழப் பழக்கப்பட்டது.'

'குழந்தைகளின் தாய் அபொர்ஜினியாகவும், தந்தை முன்பின் தெரியாத வெள்ளையனாகவும் இருந்ததுபோல, தாய் வெள்ளைக்காரியாகவும் தந்தை அபொர்ஜினியாகவும் இருந்ததுண்டா?' பரமலிங்கத்தின் இந்தக் கேள்விக்கு அதிரச் சிரித்தான் மாணவன்.

'குடியேறிய வெள்ளைக்காரிகள், தங்களை எஜமானிகளாகவும் புனிதமானவர்களாகவும்

கருதினார்கள். கறுப்பு நிறம், அவர்களுக்கு அழுக்கின் அடையாளம். அவர்கள் எப்படி அபொர்ஜினி ஆணுடன் உடலுறவு கொண்டிருக்கமுடியும்? அதுமட்டுமல்ல குடியேறியவர்களுள் அதிக எண்ணிக்கையில் ஆண்கள் இருந்ததினால் வெள்ளைக்காரிகள் உடலுறவுக்காக வெளியே போகவேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை' என்றவன், பரமலிங்கத்தின் றெஸ்போன்ஸுக்கு காத்திராமல், கலப்பின குழந்தைகள் பற்றிய விஷயத்துக்கு வந்தான்.

'கலப்பினக் குழந்தைகள் மேற்கத்திய சூழலில் வளர்ந்து கிறீஸ்தவர்கள் ஆனார்கள். இவர்களுள் எவருமே பின்னர் கறுப்பு நிற, அபொர்ஜினி சமூகத்தில் கலந்ததாகத் தெரிய வில்லை. அவர்கள் ஆங்கிலேயர்களை மணந்து ஆங்கிலேயர்களாகவே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு இருந்த அபொர்ஜினி அடையாளம், சப்பை மூக்கு மட்டுமே. நிறம், பேச்சுமொழி உட்பட மற்றயனவெல்லாம் பெரும்பாலும் வெள்ளையர்களதே.'

'இவர்களுள் சிலர் எமது கல்விச் சாலையிலும் படிக்கிறார்களே? நான் அறிந்தவகையில் இவர்கள் படுபயங்கர பச்சோந்திகள்' என வெறுப்பை உமிழ்ந்தார் பரமலிங்கம்.

'உண்மைதான். கால ஓட்டத்தில் அழுத்தங்களைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத வெள்ளையர்களின் அரசு, ஆதிவாசிகளுக்கு பல சலுகைகளை அள்ளித் தெளித்தார்கள். ஆனால் இன்றுவரை இந்தச் சலுகைகளை அநுபவிப்பது பெரும்பாலும் கலப்பின அபொர்ஜினி சந்ததியினரே.'

'இது எப்படிச் சாத்தியமாகிறது? புரியும்படி விளக்கமாகச் சொல்லு' எனத் தூபம் போட்டார் பரமலிங்கம். இது சம்பந்தமாகக் கல்விச்சாலை மட்டத்திலே நடப்பனவற்றை, பரமலிங்கம் அறிவார். இருப்பினும், பாதிக்கப்பட்ட அபொர்ஜினி இளைஞன், இதுபற்றி என்ன நினைக்கிறான் என்பதை அறிய, இவ்வாறு கேட்டார்.

பாம்புக்கு வாலும் மீனுக்கு தலையும் காட்டும் விலாங்கு மீன் ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள். கலப்பின, அபொர்ஜினி சந்ததியிலுள்ள பலருக்கு, முப்பாட்டி அல்லது கொள்ளுப்பாட்டி மாத்திரம் கறுப்பு நிற, தூய அபொர்ஜினி பெண்ணாக இருப்பார். இதேவேளை, பாட்டியின் சந்ததியினர் வெள்ளையர்களை மணம் முடித்திருப்பார்கள்...!

'ஓ...!' என ஆச்சரியப்பட்டார் பரமலிங்கம்.

'இதிலுள்ள இன்னொரு சுவராசியமான விஷயம் என்னவென்றால், இவர்கள் அனைவரும் தங்கள் இரத்தத்தில் இன்னமும் அபொர்ஜினி மரபணு இருப்பதாக உரிமைகோரி, அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளதே!

'இதனால் இவர்களுக்கு என்ன லாபம்?

'மேற்கத்திய கலாசாரத்தில் கல்வி கற்று, முற்றுமுழுதாக ஆங்கிலேயர்களாக வாழும் இவர்களுக்கு, மேலதிகமாக அபொர்ஜினி சலுகைகளும், கொடுப்பனவுகளும் கிடைக்கு மல்லவா?'

'உஷாரான ஆக்கள்தான்! ஆஸ்திரேலிய அரசு இதை அங்கீகரித்ததா?'

'ஆம், போராடிப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களுள் சிறந்த சட்ட வல்லுனர்கள் இருந்தார்கள். இவர்களே அபொர்ஜினி மக்களை பல சபைகளில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினார்கள். அதனால் அங்கீகாரம் பெறுவது இலகுவாயிற்று. அது மட்டுமல்ல, இவர்களே அபொர்ஜினிகளின் உரிமைகளுக்காக உரத்துப் பேசி அரசியல் செய்தார்கள். இதில் பெரும்பாலும் இவர்களின் நன்மைகளே மேலோங்கி உள்ளன. ஆனால்...?'

'ஆனால் என்ன? இது மனித சபாவம்தானே?

'இது எங்களை, இன்றுவரை பாதிக்கின்ற விஷயம். பூர்வகுடிமக்களுக்காக, அரசாங்கத் தால் வழங்கப்படும் கல்விக்கான புலமைப் பரிசில்களையும், வேலைவாய்ப்பு முன்னுரிமை களையும் பெரும்பாலும் தட்டிச் செல்வது இவர்களே. இது உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமா?' என ஆத்திரப்பட்டான் மாணவன்.

அவனது கோபம் நியாயமானதே.

இம்முறை கல்விச்சாலையில் கோரப்பட்ட பூர்வ குடிமக்களுக்கான கல்வி புலமைப் பரிசில்களுக்கு (Schlorship) ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை, அபொர்ஜினி 'கலப்பினத்தவர்களதே. கற்பூரம் அணைத்து சத்தியம் செய்தாலும், அவர்கள் அபொர்ஜினி என்று நம்பமுடியாதவர்கள். ஆனாலும் தாங்கள் ஒரு தூய அபொர்ஜினித் தாயின் சந்ததி என்று சான்றிதழ் சமர்ப்பித்தார்கள். ஆங்கிலச் சூழலில், வசதியாக வாழ்ந்த கலப்பின அபொர்ஜினிகளின் கல்விச் சான்றிதழ்களுக்கு முன்னால், புதர்களுக்கு

மத்தியிலிருந்து வந்த 'கறுத்த' அபொர்ஜினி மாணாக்கர்களின் விண்ணப்பங்கள் அடிபட்டுப் போயின.

'வேலை வாய்ப்பு விஷயங்களிலும் நிலைமை இதுதான்...' என ஆரம்பித்த இளைஞன், திடீரென நீண்டு வளர்ந்து, கிளை பரப்பி நின்ற, பைன் மரத்தை நோக்கி ஓடினான். அங்கு பெரியவர் அக்காமா உட்பட ஆண்களும் பெண்களும் போதை தலைக்கேறிய நிலையில், குப்புறப் படுத்திருந்தனர். சிலர் வாந்தி எடுத்தனர்.

அபொர்ஜினிகளின் இந்தக் குடி, வெள்ளையர்கள் பழக்கிய குடி! இதுவே இவர்களுள் பலர் அல்பாய்சில் போவதற்கான காரணம். கட்டுப்பாடற்ற இவர்களின் குடி உடலையும், கல்வியையும், பொருளா தாரத்தையும் தின்றுவிடுகிறது. பெரியவர் அக்காமாவையும் கோமானியாக்கி விடுகிறது.

பரமலிங்கத்துக்கு முன்னால், பெரியவர்கள் போதையில் விழுந்ததை, மாணவர்கள் விரும்பவில்லை. இதனை அவர்களின் உடல் மொழி மூலம் பரமலிங்கம் புரிந்து கொண்டார். எனவே மெல்ல எழுந்து தனது தங்குமிடம் நோக்கி நடந்தார்.

கல்விச்சாலையில் பூர்வ குடிமக்களின் புலமைப் பரிசில்களைத் தீர்மானிக்கும் நிர்வாக சபையில், இம்முறை பரமலிங்கமும் ஒருவர். நிர்வாக சபை தீர்மானித்த முடிவில், அவருக்கு சிறிதும் உடன்பாடில்லை. இருந்தாலும் கொடுக்கப்பட்ட சான்றிதழ்கள் மற்றும் ஆவணங்களின்படி மற்றவர்களுடன் அவர் ஒத்துப்போக வேண்டியதாயிற்று. இதனால் புலமைப் பரிசில் கொடுப்பனவுகள், மற்றும் சலுகைகள் அனைத்தும், விதிகளின் பிரகாரம் கலப்பின அபொர்ஜினிகளுக்கு கொடுக்கத் தீர்மானித்தார்கள். இதுவே பரமலிங்கத்தின் மனவேதனைக்கும் தூக்கமின்மைக்கும் காரண மாயிற்று.

'தாங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம் என கூப்பாடு போடுபவர்கள் அனைவரும், அதைவைத்து ஆதாயம் அடைந்தவர்களே' என்பார் முதுபெரும் எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. இது தமிழருக்கு மட்டுமல்ல, கலப்பின ஆதிவாசிகளுக்கும் எப்படி பொருந்துகிறது என வீரசிங்கம் நினைத்துப் பார்த்தார்.

○○○

தாய்த் தமிழகம்

அம்மா
என்றார் அன்று
பின்னர்
சின்னம்மா என்றார்
நேற்று
சும்மா கிடந்த சங்கை
ஊதிக்கெடுத்த
ஆண்டியாய்
OPS என்றும்
APS என்றும்
நாளொடு
முதல்வர் கனவில்
தன் சுயமிழந்து
தவிக்கிறது எம்
தாய்த் தமிழகம்
ஜல்லிக்கட்டு
வீரமாய்
மாணவ
எழுச்சிகண்டு
பெருமை
கொண்டிருக்க
இப்படி
பதவிக்கதிரைக்காய்
பறந்திடும்
எருமைகளாய்ப்
போனீரே
ஏன் இப்படி
எட்டுக்கோடி
தமிழராய்
நீர் இருந்தும்
என்ன பயன்
தலைகுனிய
வைத்துவிட்டீரே
எம்மையும்
சேர்த்து.....

புலோலியூர் - வேல்நந்தன்

நாட்டியத்தில் ரசானுபவம்

கலைப்படைப்பு ஒன்று அகலாது நினைவில் பதிந்து விடும்போது, அது உன்னத கலைப்படைப்பாக போற்றப்படுகிறது. அந்த ஆக்கம் எமது மனதிலே நிறைந்து உள்ளத்தை பாதித்து விடுகிறது. அதுபற்றி பல வருடங்கட்கு பின்னும் பேசுகிறோம். நினைத்து மகிழ்கிறோம். எனது நண்பர் கருணாகரன் “ரத்தக்கண்ணீர்” என்ற சினிமாப் படத்தை 50 வருடங்கட்கு முன் பார்த்தவர், ஆனால் சில நாட்களுக்கு முன் “M.R.ராதாவின் நடிப்பு ரத்தக்கண்ணீரிலே மனதை உருக்குவது ஆக பிரமாதம்” எனக் கூறிச் சில கணங்கள் மௌனமாகி அந்த நடிப்பை எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். இத்தகைய உணர்வை ஏற்படுத்தும் கலையின் உன்னத நிலையையே பரதர் ‘ரசம்’ அல்லது சுவை என்கிறார். கலைப்படைப்பானது உள்ளத்திலே இடம்பிடித்து அந்த உணர்வால் நாம் தாக்கப்படவேண்டும். அன்றைய கால கட்டத்திலே நாட்டியம் (நாடகம்) மக்களை மகிழ்வுட்டுவதுடன், மக்களை நன்னெறிபடுத்த வேண்டும் என எண்ணிய பரதர் நாட்டியத்தின் சாராம்சமாக மனதிலே இடம்பிடிக்கும், மனதை தொடும் உணர்வையே ரசம் அல்லது சுவை என்கிறார். மனதை தொட்டு சுவை ஊட்டாத எதுவும் கலையல்ல. நாட்டியம் சுவையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகவே மிகமிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

ஒரு மரம் விதையிலே ஆரம்பமாகி முளைவிட்டு செடியாகி பூத்துக் காய்த்து பழம் பழுக்கிறது. அந்த பழத்தில் உள்ள ரசமே அதன் சுவையைத் தருகிறது. மரம் வளர்த்ததன் பயன் பழத்தை சுவைத்து உண்பதே. இது போன்றதே (திருஷ்டி - பார்வை) பார்வைக்கான காவியமானது கவிஞனால் எழுதப்பட்டு நாட்டிய இயக்குனரால் வழிநடத்தப்பட்டு இசை

கலைஞர் இசை அமைத்து இசை வழங்க, அரங்கமைப்போர் நேர்த்தியாக அரங்கமைக்க, தேர்ந்த பயிற்றப்பட்ட நடிகர் மக்களிடம் காவியத்தை நடித்துக் காட்டுகிறார்கள். இத்தனையும் முறையாக இணைந்து இயங்கி பார்வையாளனின் உள்ளத்திலே சுவையை ஏற்படுத்தல்வேண்டும்.

ஒரு விதை முளைவிட்டு வளரும் போது முறையாக பராமரிக்கப்பட வேண்டும். நீர் ஊற்றி உரம் போட்டு கண்ணும் கருத்துமாக வளர்க்க வேண்டும். அவ்வாறே நாட்டியம் ஒவ்வொரு நிலையிலும் முறையாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதில் பரதர் கண்ணும் கருத்துமாக விளங்குகிறார். நாட்டியம் எழுத வேண்டிய முறை, தயாரிப்பு தேவையான வாத்தியங்கள் எவை, அவற்றின் தன்மை, அந்த வாத்தியங்களை இசைப்போர் தகைமை, பாடகர், நடிகர், தெரிவு, பயிற்சி, மொழியின் உச்சரிப்பு, மொழி எனும் போது ஸமஸ்கிருத மொழியின் இலக்கணத்தை விளக்குகிறார் பரதர். அது தவிர திசைச் சொற்கள் என வேறுபட்ட மொழிகள் உயர்ந்தோர் மொழி வழக்கு, தாழ்ந்தோர் மொழி வழக்கு என யாவும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். மக்களிடம் கருத்தை எடுத்துச் செல்லும் மொழி மிகமிக நுணுக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

பார்வையாளனின் மனதிலே ரசானுபவத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரங்கத் தயாரிப்பில் கவனிக்க வேண்டியவை பல என்கிறார் பரதர். நாட்டிய அமைப்பு, நாட்டிய பாத்திரங்களின் உடை அணிகலன்கள் அரங்க

நாட்டிய கலாநிதி

கார்த்திகா கணேசர்

அமைப்பு நடிகள் உணர்ந்து நடக்கும் திறமை எனப் பலவும் தகுந்த முறையில் இணையும் போதே பார்வையாளனுக்கு இரச அனுபவம் ஏற்படும்.

நாட்டிய கலைஞனானவன் சுவையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நடப்பதெனில், இரசமானது எவ்வாறு தோன்றுகிறது என்பதை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்துள்ளார். இதை ஒரு உதாரணம் மூலம் விளக்க முடியும். அசோக வனத்திலே சீதையை கண்ட அனுமான் ஓடோடி வருகிறான். “கண்டேன் சீதா பிராட்டியை அன்னை சிறையில்” என்கிறான். இவை இராமனின் உணர்ச்சியை தூண்ட காரணியாக அமைந்தவை. இதை ‘விபாவம்’ என்கிறது நாட்டிய ஸாஸ்த்திரம். கேட்ட மாத்திரத்தே இராமன் உடல் பதைபதைக்கிறது. கோபா வேசம் கொள்கிறான், மார்பு விம்முகிறது. கைகளை பிசைகிறான். காலால் நிலத்தை உதைக்கிறான். இத்தனையும் அவனை அறியாது அவனது உடல் தன்னிச்சையாக கோபத்தால் செய்தவை. இதை அனுபாவம் என விளக்குகிறது நாட்டிய ஸாஸ்த்திரம். ஏற்பட்ட கோபத்தால் உடலில் ஏற்பட்ட துடிதுடிப்பான அனுபவத்தை தூண்டியவன் தனது அன்பு மனையானை சிறைபிடித்து வைத்திருக்கும் இராவணனைக் கொல்ல “படைகள் புறப்படலாம்” என்கிறான். இது அவனது சிந்தனையால் ஏற்பட்ட செயல். இன் நிலை ‘வியபிசாரி’ பாவம் எனப்படும்.

இத்தகைய உணர்வுகள் வாழ்வில் தோன்றுபவையே வாழ்வில் இவை நிகழும் பொழுது இயற்கை என்கிறோம். ஆனால் அதுவே நாட்டியும் ஆகும் பொழுது போலித்தன்மை வாய்ந்ததே. அதனால் ஏற்படும் அனுபவம் வேறுபட்டதே. இயற்கையாக எழுது வாழ்வில் ஏற்பட்ட உணர்வே நாட்டியத்தைப் பார்க்கும் பொழுதும் எமக்கு ஏற்படுகிறது. உணர்ச்சி வசப்படுகிறோம். மகிழ்கிறோம், சிரிக்கிறோம், கண்ணீர் சிந்துகிறோம். இந்தப் போலியான நாடகம் நடக்கும் போது நமக்குள் தோன்றும் இந்த உணர்வு நிஜ வாழ்வில் இருந்து வேறுபட்டதே. இரு உணர்வுகளும் ஒன்றே ஆன போதும் அவற்றின் பாதிப்பு முற்றிலும் மாறுபட்டது. நாடகத்தில் போலியாக நடக்கும் போது நமக்குள் தோன்றும் உணர்வையே இரசனுபவம். சுவை என்பது.

இந்த இரசானுபவம் சுவை என்பது நிஜ

வாழ்வில் ஏற்படும் உணர்வல்ல. இருந்தும் நிஜ வாழ்வில் நாம் அனுபவித்து அறிந்த உணர்வே. வாழ்வில் அவை நடைபெறும் போது எழுது மனதையும் உடலையும் வெகுவாக தாக்குபவை, போலியாக நாடகத்தில் காணும் போது மனதுக்கு மகிழ்வூட்டுகிறது. ஒவ்வொரு உணர்வும், பாவமும் கலை என்ற ஊடகம் மூலம் தோன்றும் போது இரசிகனுக்கு மகிழ்வூட்ட வல்லது. இங்குதான் பரதர் நிஜத்தை போலியாக படைத்து மனதுக்கு மகிழ்வூட்டி அறிவை வளர்க்கலாம் என்கிறார்.

கலைப்படைப்பான நாடகத்தால் வாழ்வில் உணரப்படும் பயம், வெறுப்பு, சோகம் யாவும் மகிழ்வூட்டவல்லவை. அங்கு அவ்வுணர்வுகள் கலைப்படைப்பின் மூலமாக மகிழ்வூட்டும் விந்தையாக மாறும் விந்தையை மாறுவதை காண்கிறோம். கலை அம்சமாக தயாரிக்கப்பட்ட நாடகம் உணர்ச்சிவசப்பட வைத்தபோதும் அந்த உணர்வு அவர்களது வாழ்வல்ல, நிஜத்தை பிரதிபலிக்கும் போலி. இங்கு தோன்றும் உணர்வு பார்வையாளனதும் அல்ல, நடிகனதும் அல்ல, அது நடைபெறும் இடமோ காலமோ போலியாக ஆக்கப்பட்டதை பார்வையாளன் உணர்வான். அதனால் நாடகம் உருவாகும் உணர்வு அவர்களுக்கு உரித்தான தல்ல.

சிங்கம் ஒருவனைத் துரத்துகிறது. அவன் தன் உயிரை காப்பாற்ற பயத்தில் ஓடுகிறான். இராமன் பதினான்கு ஆண்டு வனவாசம் செல்கிறான். அவனது பாசம்மிகு தந்தை தசரதன் துயர் தாங்காது மாண்டு போகிறான். கர்ப்பவதியான சகுந்தலை அவனது கணவனான துஷ்யந்தனால் கைவிடப்படுகிறார். இத்தனையையும் பார்வையாளர்கள் இரசிக்கக் காரணம், சிங்கத்தில் இருந்து அவர்கள் வெகு தூரத்தில் இருப்பதால் அல்ல. பிறருக்கு நடக்கும் துன்பத்தை கண்டு இரசிக்கும் மனோபாவம் அல்ல. அத்தகைய கொடுமை யாருக்கும் நடக்கவில்லை. அவை போலியே என உணர்ந்தமையே காரணம்.

ஆனால் அவர்கள் உணர்வு இயற்கையாக தூண்டப்படுகிறது. அவர்கள் சஞ்சலம் இன்றி நாடகத்தில் இணைகிறார்கள். அந்தச் சமயம் அந்த உணர்வுகள் அவர்களிலே புதைந்துள்ளமையால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சகுந்தலையின் துயரம் இப்பொழுது இங்கு

நடைபெறும் நிஜம் அல்ல போலியே. இந்த செயற்கை உலகில் இணைந்து உணர்ச்சி வசப்படுவதும் அல்லது அதில் இணையாது விலகுவதும் பார்வையாளனது சுதந்திரம்.

மேற்கத்திய சிந்தனை கலை உணர்வை ரசிக்கத்தன்மையை குழந்தையின் கள்ளமற்ற மனதிற்கு ஒப்பானது என்கிறது. சிறுவர் எந்தவித பகுத்துணர்வும் இல்லாது, போலியான உலகிலே புகுந்து தம்மை இழக்கிறார்கள். காகத்திடம் இருந்து வடையை தந்திரமாக பெற்ற நரியை முழுமையாக இரசிக்கிறார்கள். பெரியவர் போல இது சாத்தியமா எனக் கேள்வி எழுப்புவதில்லை. அந்த போலி உலகிலே புகுந்து தம்மை இணைத்துவிடும் மனமே ஒரு இரசிகனதும், கலையுடன் இணையும் போது அங்கு நடைபெறும் சம்பவத்தை அவன் நிஜவாழ்வுடன் இணைப்பது கிடையாது. குழந்தை மனது ஆராயாது கதையுடன் ஒன்றிவிடும் உணர்வையே ரசிகன் நாட்டியத்தை பார்க்கும்போது அடைகிறான்.

கலைப்படைப்பின் நோக்கமே பார்வையாளனின் உள்ளத்தில் பொதிந்துள்ள உணர்வுகளை களிர்ந்தெழுச் செய்து வெளிக் கொணர்வதே. கலைஞனானவன் தன் திறமையால் பார்வையாளனின் கற்பனா சக்தியைத் தூண்டி உணர்ச்சி வசப்பட வைத்தல் வேண்டும். தீப்பொறியாக பார்வையாளன் உள்ளத்திலே பொதிந்திருக்கும் அனுபவம், உணர்வு, ஞாபகம் கலையின் தாக்கத்தால் பெரும் சுவாலையாதல் வேண்டும். இதுவே உன்னத ரசானுபவம் அல்லது சுவை.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

யாழ்ப்பாணத்து சுல்தான் முகியதீன் என்பவரின் புதல்வர் **அசனாலெய்யப் புலவர்** ஆவார். தமிழ், ஆங்கிலம், அரபு மொழிகளில் வல்லுநர்.

நவரத்தின திருப்புகழ் உட்பட சில நூல்களை இயற்றியுள்ள இவரை, இலங்கை அரசாங்க வேலையில் (எழுதுவினைஞராக) சேர்ந்துகொண்ட முதலாவது மூலலிம் நபராகக் கொள்வர்.

மத்யுங்கள்
பெற்றோர் சொல்லையும்
பெரியோர் கருத்தையும்

திறவுங்கள்
அறிவுக் கவீகளையும்
அறியவு நோக்கினையும்

தவிர்த்தருங்கள்
முகலாயர் தொடர்பையும்
முற்போக்கல்லா நட்பையும்

தகர்த்தெறியுங்கள்
கயமை வாத்தத்தினையும்
காய வெறியினையும்

ஒதுக்கருங்கள்
வெட்டிப் பேச்சையும்
வேண்டாத உறுவுகளையும்

கைவருங்கள்
போதை ஏற்றுவதையும்
பாதை மாற்றுவதையும்

மறந்தருங்கள்
ஜாதிலை பேதத்தினையும்
இச்சை இனவாதத்தினையும்

விலக்கருங்கள்
நாளுக்கொரு பெண்ணையும்
வீதக்கொரு வீடுதையையும்

மாற்றுங்கள்
உத்தராயென்ற நாடத்தையும்
காவரல்பென்ற பட்டத்தையும்

இப்போ
தூண்டுப் பாருங்கள்
சுறையின் தூரம் தொலைவில்
மறையும்

உங்கள்
வளர்ச்சி சீகரம் தொடர்பும்
வாழ்க்கை வசந்தம் வீச்சும்

நானை
வனமான எதிர்காலம்
நனவாக உருவாகும்

விவேகானந்தலார் சகீஸ் - கிளிநொச்சி

செ.நெ.வி.டி.ஓ.....

சிறுகதை

செங்கதிரோன்

இலங்கையின் கிழக்குமாகாணம் மட்டக்களப்பு மாநகர சபை எல்லைக்குள் திருமலை வீதியின் வலதுபக்கம் வயோதிபர் மடம் தாண்டி அதே வலதுபக்கம் சந்திரா ஓழுங்கையில் இருந்தது ஓலைவேய்ந்த கூரையுடன் அச்சிறிய செங்கல் வீடு. நீளப்பாட்டில் உள்ள மண்டபம் போன்றதொரு கட்டிடத்தை அகலப்பாட்டில் மூன்று அடுத்தடுத்த அறைகளாக இடைச்சுவர்களால் பிரித்து முன்னறை 'சிறிநிங் ரும்' ஆகவும், நடு அறை படுக்கை அறையாகவும், தொங்கல் அறை குசினியாகவும் பாவனையில் இருந்தன. வீட்டுக்குள் நுழைவதற்கு முன்பக்க அகலப்பாட்டுச்சுவரின் நடுவில் கதவு இருந்தது. இதுவே வீட்டின் வெளிவாசல் கதவு. முதலாவது இடைச்சுவரின் வலது பக்க மூலையில் படுக்கையறைக்குச் செல்வதற்கான உள்கதவும், இரண்டாவது இடைச்சுவரின் இடதுபக்க மூலையில் குசினிக்குச் செல்வதற்கான இன்னொரு உள்கதவும் அமைந்திருந்தன. 'சிறிநிங் ரும்' படுக்கையறை, குசினி ஆகிய மூன்று அறைகளுக்கும் இடதுபுறப்பக்கவாட்டுச் சுவரில் தனித்தனி மூன்று சிறிய யன்னல்களும் வைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்தது அச்சிறியவீடு.

மத்தியானம் பன்னிரண்டரை மணியளவில் மகன் ராகுலனுக்குப் பகல் சாப்பாட்டை கொடுத்துவிட்டுத் தானும் சிறிது உண்டபின் வழமைபோல் வேலைக்களைப்பும், அலுப்பும் தீர பகல் தூக்கமொன்றிற்காய்த் தன் உடலைப் படுக்கையறையில் போடப்பட்டிருந்த மெத்தைக் கட்டிலில் மல்லாக்கச் சாய்த்தாள் சுந்தரி. கண்களை மூடிச் சில நிமிடங்களுக்குள் ஆழ்ந்த நித்திரையாகிப் போனாள்.

பிற்பகல் 2.00 மணியிருக்கும்.

'ராகுல்! என்னமகன்! படிக்காம ரி.வி பாத்துக் கொண்டிருக்கிறா' என்று வீட்டின் 'சிறிநிங் ரூமிலிருந்து' படுக்கையறைக்குச் செல்லும் உள் கதவடியில் நின்றுதன் மகனைப் பார்த்து உரத்துக் குரல் கொடுத்தாள் சுந்தரி.

அம்மா சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டுக் கதைக்கிறாவே என்ற எந்த பிரக்கூயும் இல்லாமல் தன்பாட்டில் 'சிறிநிங் ரும்' இல் 'செற்றி'யில் அமர்ந்தபடி ரி.வி யில் கண்

புதைத்திருந்தான் ராகுலன். சுந்தரி கதைத்தது எதுவுமே ராகுலனின் காதில் விழவேயில்லை.

'என்ன ராகுல்! நான் கதைக்கிற உனக்கு விளங்கல்லையா? மகன்! சோதனைக்கு இன்னும் மூனுமாதந்தான் இருக்கு. இப்பிடி பகல் இரவா ரி.வி பார்த்துக் கொண்டிருந்தியென்டா எப்படி சோதனை பாஸ் பண்ணிற' - மீண்டும் உரத்துக் குரல் கொடுத்தாள் சுந்தரி.

ஆமாம்! சுந்தரியின் மகன் ராகுலன் வருகிற டிசம்பர் மாதம் க.பொ.த (சாதாரண) தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றவுள்ளான். வந்தாறு மூலையில் உள்ள தனது சொந்த வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுத்து விட்டு பதினைந்து கிலோமீற்றர் தொலைவிலுள்ள மட்டக்களப்பில் சிறிய வீடொன்றை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வசிக்க வந்ததே ராகுலனின் படிப்புக்காகத்தான். அவனைப் படிப்பித்து ஆளாக்கவேண்டும் என்பதே அவளது வாழ்வின் ஒரே இலட்சியம். இளவயதிலே தன் பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் தான் காதலித்த இளைஞனோடு ஓடிப்போய் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவள் சுந்தரி. 2004 டிசம்பர் 26ம் திகதி 'சுனாமி' அடித்த அன்றையதினம் காலை கருவன்கேணிக் கடற்கரைக்கு மீன் வாங்கிவரச் சென்றிருந்த சுந்தரியின் கணவனையும் கடல் காவு கொண்டுவிட்டது. அப்போது ராகுலன் வந்தாறுமூலையில் உள்ள அரசசார்பற்ற நிறுவனமொன்று நாடாத்தும் முன்பள்ளியொன்றில் பாலர் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். ராகுலன் இல்லையென்றால் கணவன் 'சுனாமி'யின் அலைக் கரங்களில் அள்ளுண்டபோதே சுந்தரியும் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டிருப்பாள். ஆனால் மகன் ராகுலனுக்காகவே அவள் உயிர் வாழ்கிறாள். அவனை வளர்த்துப் படிப்பித்து ஆளாக்கிச் சொந்தக் காலில் அவனை ஊன்றச் செய்வதே சுந்தரியின் ஒரே இலட்சியம். இதனைவிட எந்த ஆசாபாசமும் அவளுக்கு வாழ்க்கையில் கிடையாது. கணவனின் அகாலமரணத்தின் பின்னர் மகன் ராகுலனைக்

கூட்டிக்கொண்டு மட்டக்களப்புக்குக் குடிபெயர்ந்துவிட்டாள். அவள் பணியாற்றிய அரசசார்பற்ற நிறுவனத்தின் தலைமையகமும் மட்டக்களப்பு நகரில் இருந்ததால் மகனுடைய படிப்புக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து மட்டக்களப்புக்கு வசிக்க வந்தாள். இப்போது மகன் ராகுலன் மட்டக்களப்பு சென்.மைக்கேல் கல்லூரியில் பதினொராம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

சுந்தரியின் உரத்த குரல் கூடக் காதில் விழாமல் தன்னையும் மறந்து ராகுலன் தொடர்ந்து இடைவிடாமல் ரி.வி யிலேயே கண் புதைத்திருந்தான்.

சிறிநிங் ரூமிலிருந்து படுக்கையறைக்குச் செல்லும் உள் கதவடியில் நின்று இதுவரையில் ராகுலனை நோக்கி உரத்துக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த சுந்தரி சற்றுத் தலையைப் பக்கவாட்டில் திருப்பித் தான் படுத்திருந்த கட்டிலை நோக்கினாள்.

என்ன ஆச்சரியம். அவளது உயிரற்ற உடல் கட்டிலிலே மல்லாக்கக் கிடப்பதைச் சுந்தரி கண்டாள்.

தனது உடலிலிருந்து தனது உயிர் வெளியேறி விட்டதை ஒருகணம் உணர்ந்த வளாய் தனது மகன் ராகுலனைத் தனியே தவிக்க விட்டுச் செல்ல மனமில்லாதவளாய் கட்டிலருகே மின்னல் வேகத்தில் விரைந்து தன் உடலுக்குள் புக முயற்சித்தாள். அவளால் முடியவில்லை.

மீண்டும் கதவடியில் வந்து நின்று மகன் ராகுலனை வாஞ்சையோடு நோக்கினாள். இப்போது ராகுலனின் வகுப்பு நண்பன் தனஞ்செயனும் வந்திருந்து இருவரும் சிரித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதைக் கண்ட சுந்தரி சத்தமிட்டாள்.

“ராகுல் என்ன இது..! இரண்டுபேரும் இந்த வருசம் சோதனை எடுக்கப் போகிறவர்கள். இப்படிப் படிக்காம நேரத்த வீணாக்கினா என்னண்டு” ரி.வி யை ‘ஓவ்’ பண்ணிப்போட்டு இரண்டுபேரும் இருந்துபடிங்க.”

ராகுலனோ அன்றித் தனஞ்செயனோ சுந்தரியைத் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. அவளுடைய குரலுக்குச் செவி சாய்க்கவும் இல்லை. எந்த பிரக்களையும் இல்லாமல் தொடர்ந்து கதைத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சுந்தரி மீண்டும் தன் கட்டிலருகே சென்று உயிரற்றுக் கிடந்ததன் உடலுக்குள் புகுவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்தாள். அவளால் முடியவில்லை.

மீண்டும் கதவடியில் வந்து நின்று மகன் ராகுலனை கண்களில் நீர் மல்கநோக்கினாள். இப்போது ராகுலன் மட்டுமே தனியே இருந்தான். அவனுடைய வகுப்பறை நண்பன் தனஞ்செயன் வெளிச்சென்றிருந்தான்.

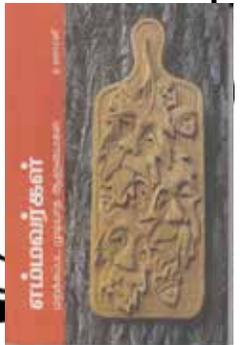
‘ராகுல்..! ராகுல்..’ என்று பலமுறை பலத்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டாள். ராகுலனிடமிருந்து எந்த எதிர்வினையும் இல்லை. சுந்தரி மீண்டும் கட்டிலருகில் சென்று விபரிக்க முடியாத ஒரு ஆவேசத்துடன் தனது உயிரற்ற உடலுக்குள் புகுவதற்கு முழு மூச்சோடு முயன்றாள்.

அடுத்தகணம்!

‘ராகுல்..!’ என்று சுந்தரி ஓலமிட்டாள். அம்மாவின் பயங்கரமான ஓலம் காதில் விழுந்த ராகுலன் பதறியடித்துத் துள்ளி எழும்பி பாய்ந்து படுக்கையறைக்குள் ஓடினான். அங்கே அவன் கண்டகாட்சி!

நூல் : எம்மவர்கள்
ஆசிரியர்: கலாமணி
பதிப்பு : 2016
விலை: ரூபா 200/-

ஆசிரியர் தனது மனதிற் பதிந்த சில ஆளுமைகள் பற்றிய கட்டுரைகளை இந்நூலில் தந்துள்ளார். பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன், கலாவிநோதன் எம். பி.அண்ணாசாமி, துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ.துரைராஜா, பேராசான் க.தங்கவடிவேல், ஆசிரியர் க.முருகேசு, கலைஞானகேசரி, க.பரஞ்சோதி, நடிகைமணி வி.வி. வைரமுத்து, சைவப் பெரியார் கா.சூரன், அல்வாய் க.வேலுச்சோதிடர், அல்வாயூர் மு.செல்லையா, அதிபர் வே.த.தணிகாசலம் கலாபூஷணம் வே.க.பாலசிங்கம் ஆகிய பன்னிரு ஆளுமைகள் பற்றிய பதிவுகள் படிப்போருக்குப் பயனுள்ள வகையிலும் வரலாற்றில் பதியப்பட வேண்டும் என நோக்குடனும் ஆசிரியர் சிறந்த முறையில் தந்துள்ளார், பாராட்டுக்கள்.

கட்டிலில் படுத்திருந்த சுந்தரியின் வாயிலிருந்து கடைவாய் வழியே நுரை வழிந்துகொண்டிருந்தது. ராகுலன் கட்டிலருகே ஓடிச் சென்று தாயின் அருகில் அமர்ந்து ‘என்னம்மா நடந்தது? என்னம்மா நடந்தது?’ என்று கேட்டு விம்மிவிம்மி அழுத் தொடங் கினான். சுந்தரியின் வாயின் ஓரத்தே வழிந்திருந்த நுரையைத் தன் கைகளால் வழித்துத் துடைத்துவிட்டான். ‘அழாத மகன்! உன்னைத் தனிய விட்டிட்டு ஒருநாளும் நான் போகமாட்டன்’ என்று தழுதழுத்த குரலில் சுந்தரி ராகுலனைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு அழுதவண்ணம் ஆதரவாக அவனது தலையைக் கோதிவிட்டான். பின் தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு,

‘ஒன்டுமில்ல மகன்.போய்ப் படிங்கடா கண்ணு’என்றாள்.

தாய் சொல்லைத் தட்டாது ராகுலனும் எழுந்து படிக்கப்போனான்.

சுந்தரியின் சிந்தனைச்சக்கரம் சுழன்றது.

‘என்னநடந்தது. தான் கண்டது கனவா? அல்லது உளப் பிரமையா? கனவில் ஒருவர் தன் உயிரற்ற உடலைத் தானேகாணமுடியுமா? வாயில் நுரைவழிந்தது எப்படி? என்று பலவாறாய்ச் சிந்தித்தசுந்தரிக்குச் சிந்தனையில் ஒரு பொறி தட்டியது.

‘ராகுல்!’ - மகனை அன்பு ததும்பக் கூப்பிட்டாள்.

‘உன்னோடு வந்து கதைத்து விட்டுச் சென்றிருந்தது யார்? என்று கருணையோடு கேட்டாள்.

‘தனஞ்செயன்’ என்று பதிலளித்தான் ராகுலன்.

‘சரி! போய்ப்படி’ என்று மகனைச் சொல்லி அனுப்பிவிட்ட சுந்தரி மீண்டும் தன் சிந்தனைக் குதிரையைத் தட்டிவிட்டாள்.

அப்படியானால் தான் கண்டது கனவல்லவே. உளப் பிரமையும் அல்ல. தனஞ்செயன் உண்மையாகவே வந்து சென்றுள்ளான். தனஞ்செயனைத் தான் கண்டது உண்மைதானே. மகன் ராகுலனும் தனஞ்செயனும் தனது குரலுக்குச் செவி சாயக்காமல் கதைத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்த தார்களே!.

இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த சுந்தரிக்கு இப்போது உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பது தெளிவாகியது.

கொஞ்சநேரம் தன் உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்து வெளியேறிதான் ‘அருவம்’ ஆகிப் பின் மீண்டும் உயிர் பெற்றெழுந்ததன் அனுபவத்தை எண்ணி மெய் சிலிர்த்தாள்.

இப்போது நேரத்தைப் பார்த்தாள். பிற்பகல் 4.00மணி. கட்டிலை விட்டு எழுந்துதன் அனுபவத்தைத் தனக்குள்ளே எண்ணிவியந்து பின் படித்துக்கொண்டிருக்கும் மகன் ராகுலனுக்கு தேநீர் போடுவதற்கு குசினிக்குள் நுழைந்தாள் சுந்தரி ‘உருவம்’ஆக.

○○○

(கற்பனை கலந்த உண்மை)

தழைக்கும் தர்மம்

கூரையல் முளைத்தது
நல்லரசாய்நூம் வெள்ளரசாய்நூம்
“செல்” அரசாங்கம் நாளடைவில்
வோர் தாழ்றங்கீர் வர்வுபட
வீடு வெடித்தது
கேடு வளைந்துவரும்.

காட்டை அழித்துக் கழனி புதுக்க
நாட்டை வளப்படுத்தல் நல்லமுறை
கழனிப்புழித்துக் காடு வளர்த்து....
கவின்வளம் காண முனைதல்!
என்ன முறையோ?

சேட்டை வீடுகநாராகள்
சிந்தனையைக் குழப்புக்கநாராகள்
கூட்டைக் கொளுத்தவீட்டுக்
குருவகளை வளர்ப்பாரகளாம்
குதர்க்கமாக இருக்கறதல்லவா.....!

கொள்கை உள்ளவனுக்கு
குருடானாலும் வழிநெய்யும்
எண்ணெய் இன்றியும் வளக்கெரியும்.
புன்னகையாலே புலர்வனைக் காண்பான்
புயல்வீச்சினாலும் பூகம்பம் அதிர்ந்தாலும்
தனது முயற்சியால் தவறமாட்டான்
தழைக்கும் தர்மம் தரணியல்

கவின்ரா
நீலாதமிழ்ன்தாசன்

கௌர் அனந்தன்
(சங்கப்பூர்)

பெண்ணியத்தின் புதிய போக்குகள்

(அவுஸ்த்ரேலிய தயீழ் இலக்கியச் சங்கம் நடத்திய
அனைத்துலக பெண்கள் தளவுழாவுல் நகழ்த்தப்பீட்ட உரை)

“முதலில் பெண்ணியம் என்றால் என்ன...?” என்பதைப் பார்த்தோமானால்..

பெண்ணியம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகமானது, வெகுவாகவே மலினப் பட்டுப் போயிருக்கும் இன்றைய கால கட்டத்தில் அதன் உண்மையான அர்த்தமானது பல தரப்பினராலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாகவே, பெண்களின் சமூக நிலையை உயர்த்துவதை பிரதான நோக்காகக் கொண்ட கருத்தியல் பெண்ணிலைவாத கருத்தியல் என அழைக்கப்படுகிறது.

குடும்பம், அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் ஆண்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகள் பெண்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் தாமாக முடிவெடுத்து அவர்கள் விருப்பப்படி வாழ வேண்டும் என்பது இதன் மூலமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது. எனினும் பெண்ணியம் என்பதற்கான ஒரு பொதுவான வரைவிலக்கணம் இல்லை. ஏனெனில் அது காலத்துக்கு காலம் நாட்டுக்கு நாடு கருத்தியலுக்கு கருத்தியல் மாறுபட்டுச் செல்கிறது.

சென்ற நூற்றாண்டுவரை, பெண் என்பவள் ஆணின் உடைமை என்றும், அவனுக்கு ஆயுள் முழுவதும் சேவகம் செய்து அவனது சொல்லிற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டியவள் என்றும் கருதப்பட்டது. சில படித்த மற்றும் பிரபுத்துவக் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்களின் கருத்துகள் சில நேரங்களில் செவிமடுக்கப்படாமலுமே அவளை ஒரு புத்திஜீவியாகவன்றி வெறும் போகப் பொருளாகவே பார்க்கும் சூழ்நிலையே பரவலாகக் காணப்பட்டது. அதனாலேயே பெரும்பாலான பெண்களுக்கு அன்றைய காலகட்டத்தில் கல்வி மறுக்கப்பட்டிருந்தது.

பெண்களின் ஆளுமையில் பாரியதொரு மாற்றத்தினை ஏற்படுத்திய காலகட்டமாக கடந்த நூற்றாண்டினைக் கருதமுடியும். ஏனெனில் காலம் காலமாக பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுவந்த கல்வியறிவு சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பெண்விடுதலைக்கு அடிப்படையான கல்வி கற்கும் உரிமை பெறப்பட்ட குறுகிய காலத்திலேயே சொத்துரிமை, குடும்ப வன்முறைகளிலிருந்து தற்காத்துக்கொள்ளும் உரிமை, தக்க துணையினை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை, தனது வாழ்க்கைப் பாதையினை யாரினது தலையீடுமின்றி தானே தீர்மானித்துக் கொள்ளும் உரிமை போன்ற ஏனைய பல்வகை உரிமைகளையும் மீட்டெடுக்க அவர்கள் துணிச்சலுடன் களத்தில் இறங்கிவிட்டார்கள்.

இவை அனைத்துமே யாரோ தனி ஒருவரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புரட்சிகர மாற்றம் என்பதைவிட சமுதாயத்தில் பாதிக்கும் அதிகமாகவே காணப்படும் பெண் இனத்தின் கூட்டு விழிப்புணர்வு என்று சொல்லுவதே சாலப்பொருந்தும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வீரியம் பெறத்தொடங்கிய இந்த பெண்ணிய கூட்டு விழிப்புணர்வின் வீச்சும் வேகமும் இந்த நூற்றாண்டின் குழந்தைகளான சமூக வலைத்தளங்களின் வருகையின் பின்னர் அத்த வளர்ச்சியினைப் பெற்றிருப்பதனை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பெண்விடுதலை பற்றி பாரதியும் காந்தியும் பெரியாரும் பேசியதைவிடவும் அதிகமாகவே பெண்கள் பேசிவிட்டார்கள், போராடிவிட்டார்கள். ஆனால், அவற்றில் பெரும்பாலானவை வரலாற்றில் பதியப்படாமல் காலவோட்டத்தில் ஆயிரத்தில் ஒன்றாக இலட்சத்தில் ஒன்றாக கோடியில் ஒன்றாக அமுங்கிப் போய்விட்டன. ஏனெனில் போராடியவர்கள் யாரும் தமது பெயர்

வரலாற்றில் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என நினைத்து களத்தில் இறங்கவில்லை.

மாறாக பெண்களின் உரிமைகள் மீட்டெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கில் அர்ப்பணிப்புடன் போராடினார்கள். ஆனால், தற்போது சமூகவலைத்தளங்களின் வருகையின் பின்னர் பெண்களின் இவ்வாறான ஒவ்வொரு போராட்டங்களும் கால வோட்டத்தின் ஏதோவொரு பக்கத்தில் பதியப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது.

சமூக வலைத்தளங்களின் ஆரம்ப கட்டத்தினை எடுத்து நோக்கினோம் என்றால், அம்பை, குட்டிரேவதி போன்றோர் எழுத்தாளர்களாக மட்டுமன்றி பெண்ணிய செயற்பாட்டாளர்களாக அடையாளப்படுத்தியதில் Blogs இற்குப் பெரும் பங்கு இருக்கிறது.

ஆனால், ஆரம்பத்தில் பெண்கள் வீட்டினை விட்டு வெளியே வரும்போது எத்தகைய எதிர்ப்பு மனோநிலை காணப்பட்டதோ அதே போன்றுதான் தற்போது பெண்கள் இவ்வாறு பொதுவெளிக்கு வருவது பலருக்கு எரிச்சலையே ஏற்படுத்தியிருந்தது. தேவையே இல்லாமல் அவர்கள் மீது சேற்றினை வாரியிறைக்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள்.

அதிலும் குறிப்பாக பெண் எழுத்தாளர்கள் மீது வைக்கப்படும் வசவுச் சொற்கள் அபரிமிதமானவை. அதிலும் பல சக ஆண் எழுத்தாளர்களால் வைக்கப்படுவதே மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயமாக இருக்கிறது.

இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம்: எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய பதிவுகள். இவரது பதிவுகளைப் பார்த்தீர்கள் என்றால் பெரும் பாலானவை பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளை நல்லெண்ணத்துடன் விமர்சிப்பதாக அல்லாமல் தனிப்பட்ட ரீதியில் ஒரு பெண்ணாக மட்டந்தட்டுபவையாகவே இருக்கும். சமீபத்தில் கூட சிங்கப்பூர் பெண் எழுத்தாளர்களைக் குறிவைத்து மிகவும் மோசமான முறையில் எழுதப்பட்ட பதிவுகளைக் காணலாம்.

நானும் கூட எனது இரண்டாவது நாவலான பெயரிலியை அவருக்கு வழங்கியிருந்தேன். இன்னும் அதைப் பற்றி எந்தக் குறிப்பையும் காணவில்லை. ஒருவேளை அடுத்த முறை வசை பாடுவதற்காகத் தனியே எடுத்து வைத்திருக்கிறாரோ தெரியவில்லை. அல்லது படிப்பதற்கே அருகதையற்றது என எண்ணி தூக்கிவிசியும் இருக்கலாம். அது அவரது சுதந்திரம்.

ஆனால், நான் இங்கே சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், சமூகவலைத்தளங்களின் வருகைக்கு முன்னர் எனின் ஒரு பெண் படைப்பாளியினால் இத்தகைய கரும் விமர்சனங்களை எதிர்கொள்வது என்பது மிகவும் சவாலான விடயமாகவே இருந்தது. அவரது குடும்பமே ஒன்று சேர்ந்து அதன் பின்னர் அவரை மேற்கொண்டு எதுவும் எழுதவிடாமல் செய்துவிடும்.

ஆனால், இன்றைய சூழ்நிலையில், சமூகவலைத் தளங்களின் வருகையின் பின்னர் இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலைகளில் ஆதரவளிக்க முன்பின் பார்த்திராத எத்தனையோ நல்ல உள்ளங்கள் உதவிக்கரம் நீட்டுகின்றன.

ஆனால், இந்த நெகிழ்ச்சிப் போக்கினையே தவறாகப் பயன்படுத்தி பிரபலம் தேடிக்கொள்ள நினைக்கும் ஒரு சில பெண்களும் இல்லாமலில்லை.

வெறுமனே ஆண்களுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி தூக்குவதுதான் பெண்ணியம் என்ற ரீதியில் இவர்களது கருத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

உதாரணத்துக்கு ஒன்று சொல்லவேண்டும் என்றால், “எப்போது உனது கணவன் அதிகாலையில் எழுந்து உன்னிடம் தேநீர் கேட்கவில்லையோ அன்று நீ சமவரிமையினைப் பெற்றுவிட்டாய்” என்பதாக அவர்களது பெண்ணிய நிலைப்பாடு இருக்கிறது.

இங்கு காலையில் எழுவது தேநீருடன் தான் என்பது ஆணாதிக்கமல்ல. அதற்குள் அன்பினை ஊற்றிக் கொடுத்து தன் முகத்தில் விழிக்கச் செய்யும் பெண்ணினது அன்பின் ஆதிக்கமாகவே நான் கருதுகிறேன்.

அத்துடன் பொதுவாகவே பொது வெளியில் இயங்கும் பல பெண்களைப் போலவே இவர்களுக்கும் ஆண்களிடமிருந்து பல அழைப்புகளும் தேவையில்லாத கருத் தூட்டங்களும் வரும்போது அவர்கள் அத்துடனையே அவர்களை எதுவும் பேசாமல் தடைசெய்ய முடியும். ஆனால், அவர்களின் தனிப்பட்ட உரையாடல்களை பொது வெளியில் இட்டு அவமானப்படுத்த நினைக்கும்போது குறுகிய காலத்தில் பிரபலம் அடைய முடிந்தாலும் காலவோட்டத்தில் தகராறு பிடித்த பெண் என முத்திரை குத்தப்பட்டு பலரால் ஒதுக்கப்படும் நிலைக்கு ஆளாகக்கூடும்.

இங்கு நான் வலியுறுத்த விரும்பும் விடயம் என்னவென்றால் ஒரு பெண் பொது வெளியில் தன்னை பலம்மிக்கவளாகக் காட்டிக்கொள்வது

வரவேற்கத்தக்கதே. ஆனால், அந்தப் பலம் என்பது எதிராளியின் பலவீனத்தின் மீது அடித்துத்தான் எடுப்பேன் என்றால் ஏனையோர் நெருங்க அச்சப்படுவர். அது ஒரு பெண்ணுக்கு ஆரம்பத்தில் காவல் போல் தோன்றினாலுமே காலவோட்டத்தில் எதிராளி யார்...? என்று சரிவர அறியாத சந்தர்ப்பங்களிலும் கூட பிரயோகிக்கப்படும் போது அது அவருக்கு எதிராகவே வந்து முடியும்.

பெண்ணியம் என்பதன் அடிநாதமானது பெண்கள் சார்ந்தது என்பதற்கு அப்பால் முதலில் பொதுவான சராசரி மனித நேயத்தினைப் போற்றுவதாக இருக்கவேண்டும்.

ஆண்கள் மீது இத்தகைய அத்த வெறுப்பினையும் உமிழும் பெண்களில் பெரும்பாலானோரின் மனதில், பெண்ணின் உரிமை என்பது ஆண்களின் சட்டைப்

பைக்குள்தான் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

அதனாலேயே இத்தகைய பெண்ணிய விழிப்புணர்வுப் போராட்டங்கள் பல, ஆண் வர்க்க எதிர்ப்பாக இலகுவில் திசை திருப்பப் பட்டுவிடுகின்றன. இத்தகைய போக்கு மிகவும் ஆபத்தானது மட்டுமல்ல, மனித குலத்துக்கே எதிரானதும் கூட. ஏனெனில் பெண்களுக்கு எத்தகைய சுதந்திரமும் உரிமைகளும் உள்ளனவோ அதே சுதந்திரமும் உரிமைகளும் ஆண்களுக்கும் உண்டு. ஒரு சாராரின் உரிமைகளைப் பறித்தெடுத்து இன்னொருவருக்குப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியாது.

ஒரு சில பெண்களின் இத்தகைய செயற்பாடுகளால், ஆண்கள் மட்டுமல்ல பல திறமை மிக்க பெண்களே பெண்ணியம் என்ற வார்த்தையினைக் கேட்டாலே காததூரம் ஓடிவிடும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

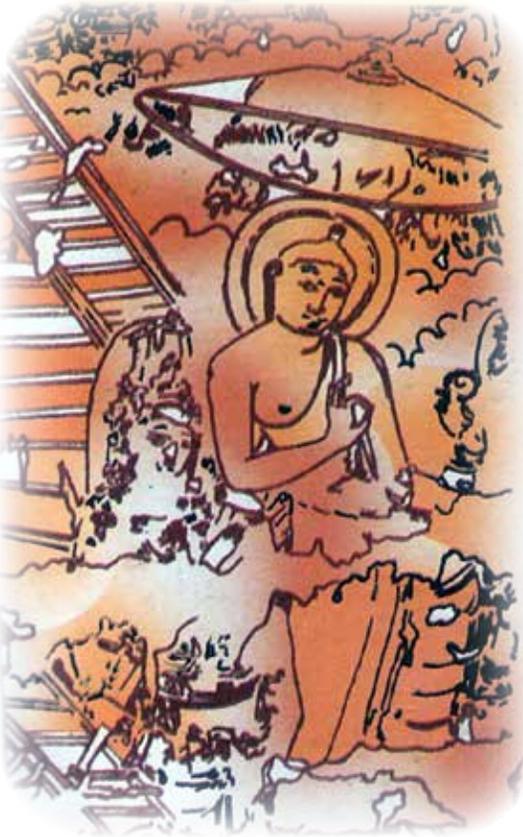
○○○

ஆதரவற்றர்களுக்காக

**‘கலைப்பாரதி’
கே.ஆர்.திருத்துவராஜா**

புதினைந்து நிமிடங்களில்
எந்த பேருந்து புறப்படவிருந்தது
ஆசனங்கள் நிரம்பியிருக்க
ஐந்தோ ஆறு பயணிகள்
நின்று கொண்டிருந்தனர்
காற்சட்டை கோட்டணிந்து
இடது காலினை முழங்காலின்
மேற்பகுதியோடு சீழந்திருந்த
மானவப்படுவமுள்ளவன்
உட்கொண்டான். உதவியுடன்
ஏறிக்கொண்டான்.
சற்று முதுகு வளைந்தவனாய்
கையில் ரிக்கற்றுடன்
கேள்விக்குறியாய் நிற்கின்றான்
எம்மா..... ஐயா.... அக்காமார்
ஆதரவற்ற சிறுவர்களின் உணவிற்காக
பத்து ரூபா ரிக்கற்றுனை
எல்லோரிடமும் நீட்டுகின்றான்
பத்து ரூபா பத்து ரூபா மட்டும்தான்
அதிஷ்டமும் பார்க்கப்படும்

அடிக்கடி கூறிக்கொள்வான்
சில ரிக்கற்றுக்களை விற்றவனாய்
பின்னோக்கி செல்கின்றான்
நடாத்துவாரிடம் பயண ரிக்கற்றுனை
எனைவரும் வாங்கிக்கொள்ள
பின் வாயிலோடு அமர்ந்திருந்தவர்களுக்கும்
அவன் ரிக்கற்றுனை நீட்டுகின்றான்.
அருட்சகோதரி ஒருவர்
நூறு ரூபாவை கொடுத்து
ரிக்கற்றுநொன்றினை வற்றுக்கொண்டவர்
சிறுவர்களின் உணவிற்காகத்தானே
மிகுதியை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்
சிஸ்ரர் கூறுகின்றார்.
மெளனித்தும் போனவன்
வெள்ளிச் சங்கிலியில்
யேசுவை தாங்கிய சிலுவையையும்
சிஸ்ரரையும் மேலும் கீழுமாக பார்த்தவன்
மனித உருவில் தெய்வமாக.....
அவனிதயம் மீட்டுக்கொள்ள
கண்களும் ஈரமாகி காய்கின்றன
புறப்படவிருந்த பேருந்தின்
மணிவொலிக்கின்றது
ஒற்றைக்காலினை மண்ணிலே உன்றியவன்
ஆதரவற்றவர்களுக்காக
மேலுமொரு பேருந்தினை காண்கின்றான்.

மையப் பொருள் தொடர்பாகப் பேசுகிறது. அவற்றை இரண்டாக பகுத்து நோக்கலாம்.

01. பொலன்னறுவை காலத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள்.
02. பின்னய காலங்களில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள்.

என இரண்டு வகையான யுகத்தைச் சேர்ந்த ஓவியங்களும் காணப்படுகின்றன.

பொலன்னறுவை காலத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியங்களும் தேவாரத்தை, புத்த பகவான் சங்கல்புரத்திற்கு எழுந்தருளல் ஆகியவையாகும்.

இவ்வாலயத்தில் நுழையும்போது முதலாவது காணக்கிடைப்பது புத்தர், போதி சத்துருவர், புத்தரின் துறவு தொடர்பான ஜாதகக் கதைகளாகும். இக்கதைகள் எல்லாம் சுவர் மேல் வரிசையாகவும் பிரித்தும் பொருத்தமான கதைக்கு பொருத்தமான இடங்கள் தேர்ந்தெடுத்து வரையப்பட்டுள்ளன.

ஜாதகக் கதைகளில் வெஸ்சந்தர ஜாதகம், அங்கவதி ஜாதகம், ஸஸ ஜாதகம், துன்தில ஜாதகம், விதுர ஜாதகம், ருத்தில ஜாதகம், முகபதிக ஜாதகம், சாம ஜாதகம், மகா சதஸ்ஸன ஜாதகம், உம்மக்க ஜாதகம், சுல்ல

பதும ஜாதக, மைத்திபால ஜாதகம் என்பன ஜாதகக் கதைகளாக வரையப்பட்டுள்ளன. எனினும் இவற்றை இன்று துல்லியமாக பார்த்து இரசிப்பது கடினமாகும். இவற்றுள் பல ஓவியங்கள் அழிவுற்ற நிலையிலேயே காணக்கிடைப்பது துரதிஷ்டவசமாகும்.

திவங்க ஆலய ஓவியங்கள் சம்பிரதாய பூர்வமாகவும் நேர்த்தியாகவும் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இரேகைகள் வர்ணம் இடுவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதும் வெளிக் கோடுகள் மட்டும் இடப்பட்டதும் உறுதியாகக் கூற முடிகிறது.

வர்ண ஆளுகையைப் பொறுத்தவரையில் கலவை மூலம் வர்ணங்களை பயன்படுத்திய கலைஞன் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளான். ஜாதக கதைகள் வரையும் பொருட்டு மஞ்சள் சிவப்பு கறுப்பு பச்சை ஆகிய நிறங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை புலனாகிறது.

திவங்க ஆலயத்தில் மிகவும் பிரபல்யமான ஓவியமாக தேவாரத்தை எனப் பரவலாக கலை விமர்சகர்கள் கூறுவர். தேவாரத்தை, சங்கல்பு புரத்திற்கு எழுந்தருளல் போன்ற ஓவியங்களை பற்றி சிங்கள மொழிக் கலைக் களஞ்சியத்தில் ஓவியங்களில் தேவர்கள் பிக்குவாவதற்கு அழைப்பதாகவும் மரியாதை செய்வதாகவும் பேராசிரியர் செனரத் பரணவிதான கூறிப்பிடும் கருத்தும் நோக்கத் தக்கதாகும்.

தேவ உருவங்கள் அதிகமாக இரண்டு கைகளை சேர்த்தும் தாமரை பூ தட்டு என்பனவுடன் கோலுடனும் (கம்பம்) போதி சத்துருவர் பெருமையுடன் காணப்படுவதாக வரையப்பட்டுள்ளன. இக் காட்சியில் அதிகமான தேவன், தேவதை உருவங்களும் நிரை நிரையாக வரையப்பட்டுள்ளன.

மூன்று கண்களுடைய ஈஸ்வர கடவுளாக கருதக் கூடிய ஓவியமும் இங்கே காணப்படுகின்றது. மேலதிகமான உருவங்களாக தேவர்கள் மேலே வரையப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய மரபு இந்திய குகையோவியங்களில் காணக்கிடைக்கிறது.

தேவ உருவங்களில் கை, காதுகளில் ஆபரணங்கள் அணிந்தும் கேது உருவங்களும் தலையில் அணிந்துள்ள கீரிடம் உயரமாகவும் அலங்காரமாக வரையப்பட்டுள்ளமை இவ்வுருவங்களை மேலும் மெருகூட்டுவதாய் அமைந்துள்ளன. இவ்வுருவங்களில் பூக்களாலும் கோடுகளாலும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளமை மற்றுமொரு

சிறப்பம்சமாகும். தேவ உருவங்களில் மேல் பகுதி அமைப்பு மட்டுமே வரையப்பட்டுள்ளன. நீலம் மஞ்சள் சிவப்பு வெள்ளை போன்ற நிறப்பாவனை மிகவும் கலைநயம் மிக்கதாக கருத முடிகிறது. இவற்றுள் பெரும்பாலான ஓவியங்கள் உலர் ஓவிய நுட்ப (டெம்பரா) முறையில் வரையப்பட்டுள்ளன. ஓவியத்தின் வர்ணம் இயற்கை கனிம வளங்களைக் கொண்டு பயன்படுத்தி இருப்பினும் முட்டை வெண்கரு கலவைக்காகவும் பளபளப்பிற்காகவும் பயன்படுத்தியிருக்க முடியுமென ஊகிக்கலாம்.

கர்ப்பக் கிரகத்தின் வடக்கே சுவரில் காணக்கூடிய அழகிய ஓவியங்களுள் புத்த மாயதேவியுடன் (பிரித்) பன ஓதி தேவலோகத்தில் இருந்து சங்கஸ்புரத்திற்கு இறங்கும் காட்சி வரையப்பட்டுள்ளது. நடுவே காணப்படும் பெரிய ஏணியில் கீழ்ப் பக்கமாக இறங்கி வரும் காட்சி கையில் குடையும் இடது பக்கமாக சிறிய ஏணியில் பிரம்மனின் மலர் ஆராதனையும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஓவியத்தில் விஷேடமாக பிரதான வரலாறுகள் (முக்கிய நிகழ்வுகள்) ஏனைய ஓவியங்களின் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளன.

திவங்க ஆலய புத்த சிலையின் மூன்று இடங்களிலும் காணப்படும் சிலைகளுக்கு பின்னாலும் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. தற்போது மூன்று சிலைகளும் ஏனைய தேவ உருவங்களும் சிதைவடைந்துள்ளன. அவை சலவைக்கல்லை ஊடகமாக கொண்டுள்ளன. (Soup stone) ஓவியங்கள் அளவில் சிறியதாகவும் புத்த உருவங்களை விஷேடமாகவும் அழகிய நிறங்கள் மூலம் முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் புத்தரை மேன்மைப்படுத்துவதற்கு கலைஞன் முயற்சி எடுத்துள்ளான்.

மஞ்சள் சிவப்பு நீலம் என்ற மூல வர்ணங்களை கையாண்டு இவ்வோவியங்கள் நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. மெய் நிலைகளை இரேகைகள் மூலமாகவும் அலை வடிவமாகவும் புத்த உருவங்களில் வெளிக் கோடுகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்களில் தற்போது இப்பண்புகளைக் காண முடிகிறது. திவங்க ஆலயத்தின் ஓவியங்கள் தற்காலத்தில் விமர்சனரீதியான கருத்துக்களை கூறும்போது, புத்தரின் முன்னைய அனுராதபுர கர்ப்ப கிரகம் சித்திரங்கள், சீகிரிய திம்புலாகல போன்ற ஓவியங்களின் வளர்ச்சியில் அடுத்த நகர்வாக இவ்வோவியங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இரேகை பாவனை அசைவுகள், லயம், நிறங்கள் என்பன இவ்வோவியங்கள் முன்னேற்றமான வளர்ச்சிப் போக்கு என்பதற்கு எடுகோள்கள் எனலாம். என்னுடைய நோக்கில் திவங்க எனப்படும் இவ்வாலயத்திற்கான பெயர் விளக்கம் காண்பியற்கலையின் மூன்று அங்கங்களும் அதாவது சிற்பம், கட்டிடம், ஓவியம். சிறப்பாக வெளிக்காட்டப்படுவதனால் திவங்க மூன்று அங்கம் என பெயர்பெறுவதே சாலப் பொருத்தமாகும்.

மாதா கோயில் காலைப் பூசை நிறைவடைந்துவிட்டது. எல்லோரும் “கைப்பி கிறிஸ்மஸ்” வாழ்த்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு தேவாலயத்தைவிட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார்கள். வழமைபோல் இம்மானுவேல் பங்குத் தந்தைக்கு உதவியாக சிறு சிறு பணிகளைத் துரிதமாகத் செய்யத் தொடங்கிவிட்டான்.

நேசமலர் மெதுவாக நடந்து, இம்மானுவல் அருகில் வந்து மௌனமாக நின்றான். “என்ன மலர்! என்ன விசயம்” ஏதாவது கதைக்க வேணுமா? இம்மானுவல் அக்கறையோடு கேட்டான்.

மலரின் உதடுகள் முணுமுணுத்தன. ஆனால், எதுவும் பேச முடியவில்லை. இது எனது கிறிஸ்மஸ் பரிசு பெற்று கொள்ளுங்கோ, நான் வாறன் புத்தகத்தை திறந்து பாருங்கோ...”

இம்மானுவல் மகிழ்ச்சியோடு ‘தாங்ஸ்’ சொன்னான். மலர் குனிந்தபடி தேவாலயத்தைவிட்டு வெளியே நடந்து கொண்டிருந்தான்.

பைபிள்; அழகிய புத்தகம்; கறுப்பு நிற அட்டைகள்; மென்மையான வெள்ளைக் காகிதத்தில் எழுத்துக்கள். அவன் புத்தகத்தை முகத்தோடு அணைத்து முத்தமிட்டுக் கொண்டான். தேவாலய வளாகத்தில் நின்ற சவுக்கு மரங்களில் தென்றல் தவழ்ந்து செல்கிறது.

அவன் புத்தகத்தை ஆவலோடு திறக்கிறான். றோஜாப்பூ ஒன்று அவன் கண்களில் தெரிகிறது. அத்துடன் ஒரு சிறிய துண்டுக் காகிதம் “நான் உங்களை விரும்புகிறேன்! ஆண்டவர் எங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.....”

“மாதாவே! இது என்ன சோதனை....” எனக்கு ஐந்து சகோதரிகள்...! எல்லோரும் வயது வந்தவர்கள் இந்த நிலையிலா எனக்கு....”

அவன் இனம் புரியாத சோகத்துடன் தன் வீடு நோக்கி நடந்தான். அவனது நெஞ்சில் சிலுவை ஒன்று அறையப்பட்ட உணர்வு உலுக்கிக் கொண்டு இருந்தது.

வீடு சென்றவன் தன் பெற்றோர், சகோதரிகள் வாழும் பெரிய இல்லத்துக்கு போக விரும்பாது அங்கிருந்த சிறிய குடிசைக்குள் புகுந்து படுக்கையில் புரண்டான்.

யேசுநாதர் மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தார். ஆனால் இம்மானுவலுக்கு இந்த சிறுகுடிசைதான் அவனது ஆச்சிரமம்.

ஒரு கட்டில், ஒரு மேசை, ஒரு கதிரை இருந்தன. மேசை முழுவதும் நிறையப் புத்தகங்கள். இறையியல், மொழியியல், கணக்கியல் போன்ற பெறுமதியான நூல்கள் உறையிட்டு அழகாக அடுக்கப்பட்டு இருந்தன.

கணக்கியல் நூல்கள் இம்மானுவல் ஒரு கணக்காளர் என்பதை நினை வூட்டின. ஏனைய நூல்கள் அவனது மொழிப் புலமையையும், ஆன்மீக உணர்வுகளையும் வெளிக்காட்டின.

காலங்கள் கனிந்து கனிந்து நீண்டன. மலரின் கடிதங்கள் வேகமாகப் பறந்து தூது வந்தன. அவனும் இடையிடையே பதில்....பரிசுகள்.... அன்பளிப்புகள்... சந்திப்புக்கள்.... பார்வைகள்.... காதல் பயிர் வளர்ந்தது. அத்தோடு காதல் மொழியும், உணர்வும், கனவுகளும் இணைந்து வளர்ந்தன. இம்மானுவலின் சகோதரிகள் ஒவ்வொன்றாக கரை சேர்ந்து கொண்டிருந்தனர். சீதனம், சீவரிசை இல்லாதபோதும் நல்ல பண்பும் குணமும் கொண்ட பிள்ளைகள்.

வடஅல்லை கே.சீன்னராஜா

எங்கோ ஓர் இடத்தில் இவர்களுக்கென ஒருவன் இருப்பான்தானே.

காலம் கடிகார முள்ளாய் கடந்து கொண்டிருந்தது. மலரின் கனவுகளும் நினைவுகளும் எட்டி எட்டிப் போயின. ஆனால் இம்மானுவல் தனது சகோதரிகளின் திருமணம் முடிந்தவுடன் மலரைக் கைப்பிடிப்பதாக உறுதியளித்தான்.

மலரின் மனங்களில் மாற்றம் தெரிந்தது. உடலில் ஒருவகையான பூரிப்பு. அவளின் நடை, உடை, பாவனையில் மிடுக்கு. அவளுக்கு உறவினர்களால் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டது. கொழும்பு வத்தனையில் மாப்பிள்ளை. ஒரு கம்பனியின் உரிமையாளர். சொந்த வீடு வாசல், திருமணம் கொழும்பு தாஜ் சமுத்திரா ஹோட்டலில் தடல்புடலாக நடந்தேறியது. மலர் கொழும்பில் நிரந்தரமாகக் குடியேறி உல்லாசமாக வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தான்.

இம்மானுவலின் நினைவுகள் ஒரு பனித்திரையாய் விலகிக் கொண்டது. மலர் பெற்றோர்களின் நினைவு வந்தால் இடையிடையே யாழ்ப்பாணம் வருவான். திடீரென போய்விடுவான்.

காலங்கள், திகதிகள்... மாதங்கள்... ஆண்டுகளாக கடந்து போய்விட்டன. இம்மானுவல் இப்பொழுது அறுபத்தொருவயது வாலிபன், வேலை விட்ட ஓய்வுநிலை. மலரின் நினைவுகளின் வாட்டம், நோயின் தாக்கம்.

அவன் மரணப்படுக்கையில் விழுந்து விட்டான். ஒருநாள் நான் எனது நண்பனாகிய அந்தச் சகோதரனைப் பார்க்கச் சென்றேன்.

இம்மானுவலின் கண்களில் நீர்த்துளிகள் அருவியாகக் கொட்டியது. அவன் கூறினான்.

“அண்ணே! இப்பொழுதான் தனிமை என்னை வாட்டுகிறது”

இதன் சரியான அர்த்தத்தை நான் இன்றுவரை தேடுகிறேன். என்னால் இதுவரை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

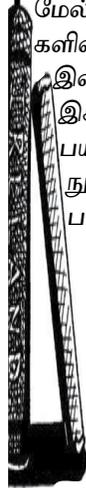
அவன் மரணித்து விட்டான். அவனது சவக்குழியில் நானும் ஒருவனாக மூன்றுமுறை மண்ணை அள்ளித் தூவினேன்.

நான் திரும்பவும் இம்மானுவல் வீட்டிற்குப் போனேன். அவனது மேசையில், மலர் முன்பு கொடுத்த பைபிள் புத்தகம் அதற்குள் காய்ந்து போன றோஜா என்னை ஏக்கத்தோடு பார்த்தது.

○○○

நூல் : **ஔற்கையுடன் வாழுகல்**
ஆசிரியர்: **வியாமனா நவம்**
பதிப்பு : 2017
விலை: **ரூபா 300/=**

இன்றைய காலகட்டத்தில் உடல்நலத்துடன் நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கு தடையாய் உள்ள விடயங்கள் குறித்தும் அந்தத் தடைகளை எவ்வாறு உடைத்தெறிய முடியும் என்பது பற்றியும் வாசிப்போரை சிந்திக்கத் தூண்டும் முறையில் ஆசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இது. உணவுகள், ஊட்டச்சத்துக்கள், மூலிகைகள், வாழ்வியல் விழுமியங்கள் எவ்வகையில் மனித வாழ்வுக்கு உதவும் என்பதனை மிக விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் பன்னிரண்டு கட்டுரைகளில் தந்துள்ளார் ஆசிரியர். மேல்நாட்டு வைத்திய, வாழ்க்கை முறைகளில் அத்தீத மோகம் கொண்டு இயங்கும் இன்றைய சமூகத்தை மாற்றியமைக்க இக்கட்டுரைகள் பயன்படக்கூடியவை பயனுள்ள இந் நூலைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

பகிர்வோம்....
ஈழமும் தம்மும்

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த வெற்றிவேற்பிள்ளை என்பவருக்கு மகனாக **முத்துக்குமாரசுவாமி 1885** இல் பிறந்தார். இவர் தம்முடைய 14^{ஆம்} வயதளவில் உற்றார் உறவினருக்குத் தெரியாது தமிழகத்துக்குச் சென்றவர் என்பார்.

சீவஞான மாபாடியத்தை ஆராய்ந்து முதன்முதலிலே அச்சிட்ட இவரை **இலக்கணச்சாமி** என்றும் அழைப்பார்.

திரை விலக - வந்தனம் செய்வோம்.

சண்முக சர்மா ஜெயப்பீரகாஷ் சர்மா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

நகழ்கலைத்துறை

பாண்டிச்சேர் பல்கலைக்கழகம்

பாண்டிச்சேர்

I

அரங்கியல் மரபில் 'திரை' எவ்வாறு நாடக அரங்கை அர்த்தமுள்ளதாகக்கின்றது என்பது பற்றிய ஒரு ஆய்விற்கான ஆரம்பத்தோடலாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

'திரை' என்பது தமிழ் மரபில் மறைப்பு என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகின்றது. இருக்கின்ற ஒன்றை வெளிப்படுத்திக் காட்டாத நிலைக்கு எது உதவுகிறதோ அதுவே திரை என்றாகிறது. இத்திரை என்னும் சொல்லை நாடக அரங்குடன் தொடர்பு படுத்திச் சிந்திக்கும் பொழுது, மேடையையும் பார்வையாளர் பகுதியையும் பிரிக்கும் துணி என்றே கருதப்படுகிறது. திரை, எழினி, சீன், வேதிகா, யவனிகா என்று பல பெயர்களாலும் இம்மறைப்புக்கு உதவும் துணியை அழைப்பர். ஆங்கில மரபில் திரையினை Curtain என்று குறிப்பிடுவர்.

'திரைக்கு வந்த சிலமாதங்களே ஆன' என்ற சொற்தொடர் அடிக்கடி சின்னத்திரை வழியாக எங்கள் செவிக்குள் நுழைவதுண்டு. இங்கு குறிப்பிடப்படும் திரை சினிமாத்திரை. அத்திரை பெரிய திரையாகவும் மாய விம்பங்களை தோற்றுவித்து, கமராக் கண்களில் பதிந்ததை பார்ப்பவருக்கு காட்டுவதாகவும் அமையப் பெற்றிருக்கின்றது.

திரை - நாடகப் படைப்போடு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பை உடையபகுதியுடன் மேடைத்தளத்தின் ஆழத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. பார்ப்போரையும் மேடையையும் வேறாக்கும் பிரதான திரையின் பயன் பாடானது இயற்பண்பு நாடக மரபின் தோற்றத்தோடு ஆரம்பமாகின்றது. வாழ்க்கையை தத்ரூபமாகச் சித்திரித்து பார்வையாளருக்கு காட்சிப்படுத்தி, மேடையில் உருவாக்குவதற்குத் திரைகள் துணை நிற்கின்றன.

படச்சட்டம் என்பது நான்கு பக்கமும் அடைக்கப்பட்ட கூட்டமைப்பில் மூன்று பக்கமும் நிகழ்த்துனர் பயன்படுத்தி நான்காவது பக்கம் அவையினரைக் கொண்டுள்ள மேடை அரங்கு அமைப்பு முறையாகும். இவ்வமைப்பு முறையில் 'திரை' என்றதும் மேடையின் முன் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் முன் திரையே எமது கண்முன் தோன்றி நிற்கின்றது.

இத்திரை பார்வையாளனையும் நிகழ்வு நடத்தப்படும் இடத்தையும் அதாவது மேடை என்று பொதுவில் குறிப்பிடப்படும் இடத்தையும் பிரித்து நிற்கும் வரம்பே. இத்திரை துணியாலானதாக

அமையப் பெற்றிருக்கும். மேடையில் நடைபெற இருக்கின்ற ஒரு மாயத்தளத்தை மறைத்து பார்வையாளர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் ஒரு உந்து சக்திக்கான உத்தியாகவே அமைந்திருக்கின்றது. திரைமூலம் காட்சி மாற்றம் காட்டப்படும். நாடகப்படைப்புக்களிலே மேடையில் நடைபெறும் செப்படி வித்தைகளின் மூடு பாடமாகவே இது அமைந்துள்ளது.

இத்திரைப் பயன்பாடு எல்லா நாடக மேடைகளிலும் ஒரே விதமாக அமைவதில்லை. நாடகத்தின் தன்மை போக்கு, காட்சியமைப்பு பாத்திரப் பயன்பாடு என்பவற்றுக்கேற்ப மாறுபட்டுக்கொண்டிருக்கும். மேடையை அழகுபடுத்துவதற்காகவும், தேவையற்ற காட்சிகளை பார்ப்போர் காணாத வகையில் மறைப்பதற்காகவும் திரைகள் உதவுகின்றன. நாடக மேடைக்கு ஏற்பவும் திரைகளின் பயன் பாடு வேறுபடும். நடிகர் நடப்பிலும் திரைப் பயன்பாடு காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்கின்றது.

பிரதான திரையின் மூலமே பார்ப்போரும் மேடையும் வேறாக்கப்படும். மேடையில் போடப்படும் திரை எந்தவொரு மேடையிலும் கையால் இழுப்பதற்காகவோ அன்றி மின் பொறிமுறை மூலம் இருபுறமும் திறந்து மூடப்படுவதற்காகவே அமைந்திருக்கும். காட்சி மாற்றம், இடைவேளையை அறி வித்தல், பின்னணி மாற்றம், நாடக முடிவு ஆகியவற்றைக் குறிப்பதற்காக பிரதான திரை பயன்படுத்தப்படும். மேடையில் முன் திரை தவிர பக்கத்திரை, குறுக்குத்திரை, மேல் திரை என்றவாறாக பல திரை வகைகள் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

படச்சட்ட சுவர், முன்திரை, பக்கத் திரை, வான்திரை, பார் இவைகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தே மேடை அமைப்பு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மேடையில் காணப்படும் முன் திரைக்கு பின்னால் இருப்பது பக்கத்திரைகள் (சைட் விங்ஸ்) ஆகும். மேடையில் காட்சிப் புலத்துக்கு அப்பால் இருக்கும் நடிகர்கள், ஏனைய கலைஞர்கள் போன்றோரையும், பயன்படுத்த வேண்டிய மேடைப் பொருட்கள், பயன்படுத்தி முடிந்த பொருட்கள் போன்றவற்றையும் பார்ப்போர் காணாதவகையில் ஒளித்து வைத்திருப்பதற்கும் இத்திரைகள் பயன்படும். மேடையின் இருபுறமாகவும் 1,2,3 என்றவாறு

பக்கத்திரைகள் பயன் படுத்தப்படும். இப்பக்கத் திரைகளை இசைக்கலைஞர்கள் பயன் படுத்துவார்கள். பக்கத்திரைக்கு இடையே, வெளியே தெரியாதவண்ணம் வண்ண விளக்குகளும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

இரு பக்கத்தில் இருந்து மேடையை மூடும் திரைக்கு மேல் பகுதியை மேற்திரை (டீசர்) என்று குறிப்பிடுவர். பக்கத்திரையும் மேற்திரையையும் தாங்கி இருக்கும் பகுதியை பார் (BAR) என்று அழைப்பர். இந்த பார்களில் மேடைக்கு ஒளி கொடுக்கும் ஒளிவிளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

முன்திரை விலகியதுடன் மேடையில்

பின்பகுதியில் காணப்படுவது சைக்கிளோ டிராமா என்று அழைக்கப்படும் வான் திரையாகும். வெண்ணிறமான இத்திரை மேடையின் மேற்பகுதியின் பின்புறத்தே காணப்படும். சிலவேளைகளில் வர்ணத்தையும் பயன் படுத்துவதுண்டு. இவ்வான்திரை மேடை நாடகங்களில் பாரிய பங்ளிப்பைச் செய்கிறது. வேட உடையணிந்த நடிகர்களை மறைத்து வைத்தல், பக்கம் மாற்றல், பின்னணிக்காட்சி

அமைத்தல், மேடை ஒளியூட்டம் காரணமாக விசேட மாற்றங்களைச் செய்தல் பல்வகையான பொருட்காட்சியை அமைத்தல் போன்றவற்றுக்கு இது உதவும். இந்த சைக்கிளோ டிராமாவின் பின்பகுதியில் இருந்து ஒளியைப்பாய்ச்சி அதனூடாக காட்சிகளை அசைய விடுவதன் மூலம் நிழல்களைத் தோற்றுவித்து காட்சிகளை உருவாக்கலாம். அடிவானம்போன்று மிகத் தொலைவில் அமைந்துள்ளவற்றை காட்டுதல், பறவைகள் பறப்பதைக் காட்டுதல், முகில்களின் அசைவைக் காட்டுதல், கடலில் அலைகள் எழுதல், காலத்தை (காலை, பகல், மாலை, இரவு) குறித்துக் காட்டல் போன்றவற்றிக்காகவும் பாவத்தை அதாவது உணர்ச்சியை மேலும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்கான ஒளியைப் பிரயோகப்படுத்துவதற்காகவும் வான் திரை பயன்படுத்தப்படும்.

முன்திரையுடன் அமைந்திருக்கும் சுவரை புரீசீனியம் சுவர் (Proscenium Wall – படச்சட்ட சுவர்) என்று அழைக்கப்படும். படச்சட்ட சுவருக்கும் முன்புறம் அமையப் பெற்றிருப்பது முதலாவது சட்டத்தில் மேடைக்கு வழங்கப்படும் ஒளியமைப்பும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

இந்த அமைப்பிலான மேடைத்தளத்திலேயே காட்சியமைப்பு செய்யப்படும். அக்காட்சி அமைப்பு பார்ப்பவர்களுக்கு தெளிவாகத் தெரிவதற்கு மேடையில் மேலே அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் பார்களில் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும் ஒளி விளக்குகள் மூலம் ஒளி வழங்கப்படுகின்றது.

முன் திரை திறக்கப்பட்டதும் மேடைத்தளத்திற்கு ஒளி பாய்ச்சப்படுகின்றது. இந்த ஒளி வெளிச்சத்தினால் அரங்கில் நிகழும் நிகழ்வை பார்வையாளர்கள் தெளிவாகப் பார்க்கின்றனர். தொமஸ் அல்வா எடிசன் எப்போது ஒளி விளக்கை கண்டு பிடித்தாரோ அன்றிலிருந்து மேடைத்தளத்திற்கு செயற்கை ஒளியமைப்பு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அதன் பின்பே காட்சி அமைப்பில் பல்வேறு கண்டுபிடிப்புக்கள் உத்திமுறைகள் தோற்றம் பெற்றன.

மேடையில் பயன்படுத்தப்படும் திரைகளுக்கான துணியும் ஒளியமைப்பும் தொடர்புடையதாகவும் அமையவேண்டும். இத்துணிகள் நாடகத்தன்மைக்கேற்ப ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். மேடைத்தளத்தில் நடிகனுடைய நகர்வு, வேட உடை ஒப்பனை, காட்சி அமைப்பு, ஒளியமைப்பு திரைகளின் வடிவமைப்பு என்பன எல்லாம் சேர்ந்து வெளிப்படும் போதேதான் நாடகம், நடனம் போன்ற நிகழ்த்து கலைகள் முழுமைபெறும்.

மேற் குறிப்பிட்டவையெல்லாம் பொதுவாக நாம் இன்று மேடை என்று பார்க்கப்படும் அரங்கிலே பார்வையாளர் கண்முன் தோன்றுகின்ற அமைப்பு முறைகள்.

ஈழத்தில் பாரம்பரியமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஆற்றுகை மரபாக அமைகின்ற கூத்துக்களும், இசைநாடக பாரம்பரியமும் இத்திரைகளையே சிறப்பாக கையாண்டு வருகின்றன. இவ்வாறான பாரம்பரியமான அரங்கு முறையில் திரை பல்வேறு விதமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

II

யதார்த்த வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பான மாயத்தோற்றத்தின் திறவுகோலாக திரை அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக முகப்புத்திரை. இந்த மயக்க நிலையை உடைத்தெறிந்து பார்வையாளரை மேடைப் படைப்போடு பந்தமுற பின்னத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் இருந்து நிகழ்ந்த முதல் மாறுதல் முகப்புத்திரையை அறவே நீக்குதலாகும்.

ரஷ்ய நாட்டு இயக்குநரான மெயர் ஹோல்டன் நாடகப் பாணியில் - மேடைப் படைப்பு வாழ்க்கையின் மாயத் தோற்றங்களாக தோன்றாதிருக்க தமது கட்டுக்கோப்பினை

அறிமுகப் படுத்தியபோது அவர் செய்த முதல் காரியம் முகப்புத்திரையை அகற்றியதாகும். இதன் அர்த்தம் மேடைத்திரை என்பது நாடகப் படைப்பில் புரிந்து வந்த பல்வேறு விதமான ஆழமான கருத்து வெளிப்பாடுகளை புறக் கணித்தல் என்பதல்ல.

தோற்ற மயக்கத்தை விரித்துக்காட்டும் மேடைப் படைப்புக்கு உரமுட்டும் வகையில் மேற்கத்தைய நாடக வரலாற்றில் யதார்த்தவாத நாடக அரங்க மரபு வேரோடி நின்ற காலத்திலும் முகப்புத்திரை புறக்கணிக்கப் படாமல் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

III

திரை பற்றிய ஆழமான கருத்தியலை புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் இந்திய நாடக மரபினை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் மரபில் திரை பற்றிய ஆழமான கருத்தியல் இருந்துள்ளது என்பது தமிழ் இலக்கிய காப்பிய வரலாறு கூறும் செய்தி. தமிழ் நிலையில் சிலப்பதிகாரம் இதனை 'எழினி' என்று குறிப்பிடுகின்றது.

ஒருமுக எழினியும், பொருமுக எழினியும்.

கரந்தாவரல் எழினியும், யுந்தூடன் வகுந்து - ஆங்கு

(அரங்கேற்று காதை - சிலப்பதிகாரம்)

ஒருமுகஎழினி, பொருமுகஎழினி, கரந்து வரல் எழினி என்பவற்றை முறையே குறித்து நிற்கின்றது. அவற்றை Drop Curtain, draw curtain, and contour curtain என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடலாம். சிலப் பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் எழினிகள் அவற்றின் வகைகளை மட்டும் குறிப்பன அல்ல. மேடைப்பரப்பில் எத்தகைய முறையில் அர்த்த புஷ்டியோடு கடைப்பிடிக்கப்பட்டன என்பவற்றையும் சிலப்பதிகாரம் விளக்குகிறது.

வடமொழி நாடகங்களில் திரை - யவனிகா, ஜவனிகா, பதா, பதி, அபதி, திரஸ்கரிணி, பிரதிகீரம் என்ற சொற்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அத்துடன் மேடையில் அவை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவற்றைவிட வடமொழி நாடகத்தில்

திரை பற்றிய வேறுபல தகவல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நேபத்தியம் - திரைக்குப் பின்னால்
பிரவஷ்யம் - திரைக்குப்பின்னால் இருந்து தோன்றுதல்.

ததாபிரவிஷ்தி - பின்னர்தோன்றிய
பதாகரிஷ்தா - திரையை விலக்கிய பிறகு

பதாஷோபணா அபதஷேபணா - திரையை உலுக்கிய படிதோன்றி

யவணிகாஸ்தரணம். - திரையை நீக்கிய படி ஜவனிகாந்தரே யவனி காந்தரே - திரைக்குப்பின்னால்

அபனீதா - திரையை நீக்கியபடி

இங்கு திரைக்கும் நாடக மாந்தர்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. திரை மேடைப் பரப்பில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைத் தவிர அபிநயத்தின் ஒரு பகுதியாகின்றது. சில குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தும்

சாதனமாகவும் திரை மாறுகின்றது. பாவ (Bava) வெளிப்பாட்டின் ஊடகமாகவும் திரை அமைகின்றது.

சமிஸ்கிருத நாடக படைப்பாகத்தின் எச்சங்களாக இன்று நமக்குத் தெரிவது கேரளத்தில் நடைபெற்று வரும் சாக்கியர்களின் கூடியாட்டமே ஆகும்.

இது நடைபெறும் அரங்கக் கட்டிடமானது 'கூத்தம்பலம்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கூத்தம்பலம் வடமொழி நாடக மரபுடன் நெருங்கிய

தொடர்பினை கொண்டுள்ளது. இவ்வரங்கமும் அதில் ஆடப்படும் வடமொழி நாடகப் படைப்பும் கேரளத்து கலாசாரத்துடன் இணைந்த ஒரு கலை வெளிப்பாட்டுத் தளமாக அமைந்துள்ளது.

இக்கலைவடிவில் பயன் படுத்தப்படும் கைத்திரை அதாவது இருவர் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கும் திரை பழைய வடமொழி நாடகத்தில் குறிப்பிடப்படும் 'சித்திரவனிகா' என்று அனுமானிக்கலாம். கைத்திரை தென் இந்தியாவில் நிகழ்த்தப்படும் அனைத்து நாடக அரங்குகளிலும் பயன் படுத்தப்படுகின்றது.

வட இந்தியாவில் ரஸலீலா போன்ற வற்றில் கைத்திரை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தென்னகத்தில் சாஸ்திரிய மரபிலும் கிராமிய மரபிலும் கைத்திரை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆந்திராவில் - குச்சுப்புடி, கன்னடத்தில் - யட்சகானம், தமிழகத்தில் - தெருக்கூத்து, கேரளத்தில் - கதகளி, கூடியாட்டம், கிருஷ்ணாட்டம், முடிபெற்று ஆகிய கலை

வடிவங்களில் கைத்திரைக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அத்துடன் இவை அனைத்திலும் கைத்திரை பயன் படுத்தப்படுகின்றது. ஆரம்ப கால சதிர் நடனங்களிலும் கைத்திரை பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று திருக்குறுங்குடியில் நடைபெறும் கைசிகி ஏகாதசி அன்று கைசிகம் என்ற மரபு சார்ந்த நாட்டிய மரபு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிகழ்த்துகையிலும் இக்கைத்திரை பயன் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இந்திய நாடகமரபில் நிகழ்த்துகை இருவிடயங்களை உள்ளடக்கியது. ஒன்று பூர்வாங்கம் மற்றையது உத்தரங்கம். பூர்வாங்கம் என்பது முன்பகுதி, உத்திராங்கம் என்பது பிற்பகுதி. இந்தப் பூர்வாங்கப் பகுதிகள் முழுக்க முழுக்க ஒரு சடங்கியல் சார்ந்த பகுதியாக அமைகிறது. இப்பூர்வாங்கப் பகுதியில் திரையினுடைய பயன்படு முக்கியமானதாகிறது.

பூர்வாங்கம் நிறைவு பெற்று பாத்திரங்கள் முதல் மேடைக்கு வரும்போது அதாவது பாத்திரப் பிரவேசத்திற்கு பாத்திரங்கள் கைத்திரையை பிடித்துக்கொண்டு மேடைக்கு பிரவேசிக்கும். இது உத்தராங்கப்பகுதியின் ஆரம்பம் ஆகும்.

பூர்வாங்க வழிபாட்டு கிரமங்கள் பத்தொன்பது இருக்கின்றது என்றும் அப்பத்தொன்பதினுள்ளும் ஒன்பது கிரியைகள் திரைக்குள்ளே நடைபெற வேண்டும் என்றும் பரதமுனிவர் தமது நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பூர்வாங்கக்கிரியைகளை கேரள நாட்டிய முறைகளில் ஒன்றான கூடியாட்டத்தில் "மரவில் கிரியா" என்ற பெயர் கொண்டும் கதகளியில் "தோடயம்" என்ற பதத்திலும் குறிப்பிடுவர்.

நாடகத்தின் பூர்வாங்க சடங்குகள் அவையினருக்கு காட்சிப்பொருளாக்காமல் திரை மறைவிலே செய்யப்படும். அவ்வாறு திரை மறைவில் செய்வதற்கு பல அர்த்தங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. நாடகக் கலைஞர்கள் மன ஒருமைப்பாட்டுடனும் ஆத்தமார்த்தமாகவும் கடவுளை வணக்கம் செலுத்துவதற்கான மரபு சார்ந்த சூழலாக திரைமறைவு அமைகிறது.

இதில் இருந்து இக்கலை மரபு புனிதத்தன்மை உடையதாக கலைஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

செவ்வியல் கலை அல்லது சாஸ்திரிய கலைகள் அனைத்தும் பயில் நிலைபட்டதாகவும் நிகழ்த்து நிலையில் மார்க்க தன்மை உடையதாகவும் அமைந்துள்ளன. மார்க்கம் என்பது கடவுளை அடைவதற்கான வழி என்றே குறிப்பிடுவர். அது கடவுள் தன்மையான புனிதத்தன்மை கற்பிக்கப்படுகின்றது. கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆத்தமார்த்தமாகவும் இறை சிந்தனையுடனும் தமது பாத்திரங்களை அரங்கிலே காட்சிப்படுத்த வேண்டும் என்பதே முறை. திரையை மையமாகக் கொண்டு செய்யப்படும் பூர்வாங்கக் கிரியைகளும் உத்தராங்கக் கிரியைகளும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைகின்றன.

அவையினர் முன் தமக்கென ஒரு தனிமைச் சூழலை ஏற்படுத்தி அதில் வாழ வேண்டும் என்பது நடிகர்களின் தன்மையாகும். அதற்கு மனப்பயிற்சி அவசியமாகின்றது. பலர் சூழ்ந்திருக்கும் அவையில் தனக்கென தனித்தன்மையான சூழலை ஏற்படுத்தி சுயாதீனத்தில் ஈடுபட்டு அக்கலையினை தனக்காக்கிக் கொள்ளுதல் நடிகர்களின் கடமையாகின்றது.

மன ஒருமையுடன் செய்யப்படும் ஆத்தமார்த்தமான பிரார்த்தனையினை மேடைத் தளத்தோடு இணைத்து பௌதீகமாக்கப்படும் செய்கையே அத்திரைமறைவுச் சடங்குகள் ஆகும்.

பூர்வாங்க வழிபாடு என்பது முழுக்க முழுக்க ஒரு வழிபாட்டுச் சடங்காகும். இச்சடங்கு வாழையடி வாழையாகச் செய்யப்பட்டுவரும் ஒரு மரபுச் சடங்காகும். புலன்கள் உணர்வுகள் அறிவு ஆகிய எல்லாம் தாண்டி இவைகளால் விளக்க முடியாத நிலையில் ஆழமான ஆத்ம வெளியீட்டை குறியீடுகளாகக்

காட்டி வெளிப்படுத்தும் செயலே இந்த வழிபாட்டுச் சடங்குகள் ஆகும்.

இவை மனிதனுடைய அடிப்படையான தேவைகளில் முகிழ்ந்த அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாகும். இத்தகைய மனோபக்குவ வழிபாட்டுச் சடங்குகள் காட்சிப் பொருள் அல்ல. பக்குவமடைந்த கலை உள்ளத்தின் ஆத்தமார்த்த பண்பாகும். இத்தகைய உள்ளம் பக்குவமடைந்த கலைஞர்களிடம் காணலாம்.

இத்தகைய மனோ பக்குவத்தினை பருப்பொருளாகப் புறத்துத் தருகின்ற அனுஷ்டானமே கைத்திரைக்குள் நடைபெறுகின்றது.

கதாபாத்திரம் அறிமுகமாகும் போது கைத் திரை மூலம் பாத்திரப் பிரவேசம் நடைபெறுவது என்பது பொதுவாக எல்லா அரங்கக் கலைகளிலும் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாகும்.

கதகளியில் திரைநோட்டம் திரைநோக்கு என்றும், கூடியாட்டம், முடியேற்று என்பனவற்றில் புறப்பாடு என்றும், இது வழங்கப்படுகின்றது.

கைவிரல்களின் இயக்கங்கள் வழிகளின் இசைவுகள், முகத்தின் தசைகளின் துடிப்புக்கள் கால்களின் அடவுகள் ஆகிய ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே காட்ட கைத்திரை பயன்படுகின்றது. திரைப்படத்தின் உத்திகளான குளோசப் (நேருக்கமான தோற்றத்தை) போகஸ் ஆகியவை போன்ற நுணுக்கங்களின் பாதிப்பை அவை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றன.

பாத்திரப்பிரவேசத்தில் திரை பிடிப்பது

என்பது அப்பாத்திரத்தைத் தாங்கியுள்ள நடிகனின் உடலுறுப்புக்களின் ஆதிக்கத்தை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமின்றி பாத்திரத்தின் குணாதிசயங்களையும் புலப்படுத்துவதாக இத்திரைநோக்கு அமைகின்றது.

திரையோடு நடிகன் தொடர்புபடும் முறைமை இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது. திரைக்குள்ளே இருந்தோ, திரையைப் பிடித்தோ, உலுக்கியோ, உதறியோ, ஒருமுகமாகவோ, இருமுகமாகவோ, கரந்துவரலாகவோ, நிகழ்த்தப்படும் நடிகனின் மேடைத்தோற்றம், அவன் ஏற்கும் நாடகத் தோற்றத்தின் குண நலன்களை வெளிப்படுத்துவதாகும். இங்கு எல்லா பாத்திரத்திற்கும் திரைநோக்கு அமைவதில்லை.

கேரளத்தில் காணப்படும் ஆட்டமரபுகளில் திரைக்கு எவ்வாறு முக்கியத்துவம் இருக்கின்றதோ அதே அளவு முக்கியத்துவம் தமிழ் நாடகத்தெருக்கூத்துக்களில் இருக்கின்றது. தெருக்கூத்திலும் வேட உடை ஒப்பனை செய்யும்பொது அதற்கு கடவுள் தன்மை

கற்பிக்கப்படுகிறது. அது ஒரு நம்பிக்கை சார்ந்த சடங்காகவே அமைகின்றது. தெருக்கூத்தில் மேடையில் தோன்றும் ஒவ்வொரு பாத்திரமும் திரைபிடித்துக்கொண்டே சபையினர் முன்தோன்றும்.

தெருக்கூத்திலும் கதகளியிலும் இத்திரை நோக்கின் வீச்சையும் ஆழமான பாதிப்பை பார்வையாளர்கள் மனதில் ஏற்படுத்தக் கூடியது.

தோல்ப்பாவைக் கூத்திலும் திரை முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. ஓலை அல்லது துணியால் வேயப்பட்ட சிறிய அறையே, தோல்பாவைக் கூத்தின் அரங்கமாகும். இவ்வறையின் முன்பகுதியில் மெல்லிய வெள்ளைத் திரைச்சீலை கட்டப்பட்டிருக்கும். பாவைகளை இயக்கிக் கூத்தினை நடத்துபவர் இவ்வறையினுள் இருப்பார். அரங்கின் உள்பகுதியில் உள்ள வெண்திரையை ஒட்டி ஆட்டப்படும். பாவைகளின் மீது, விளக்கின் ஒளி ஊடுருவும்போது பார்வையாளர்களுக்குப் பாவைகள் தெளிவாகத் தெரியும்.

பார்வையாளர்கள் மண் தரையில் அமர்ந்திருப்பர். கூத்தரங்கின் முன்பகுதியில் இசைக்கருவிகளை இசைப்பவர்களும் பின்பாட்டுப் பாடுபவர்களும் அமர்ந்திருப்பர்.

இந்திய செவ்வியல் அரங்க மரபுகள் அல்லது நிகழ்த்துகை மரபுகள் நாட்டியம் என்ற தன்மையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நாட்டியம் என்பது தமிழில் நாடகத்தையே குறித்து நிற்கும் பதம் ஆகும். மரபு வழியாக நிகழ்த்தப்படும் ஆற்றுகை மரபு அனைத்தும் திரையை மரபு வழியாகவே பயன்

படுத்தி வந்திருக்கின்றன, வருகின்றன. இன்றைய நவீன தொழில்நுட்பங்களின் வருகையாலும் நவீனமான உலகம் காரணமாக இச் செவ்வியல் மரபுள் நவீனத் தன்மை உடைய அரங்குகளில் அரங்கேற்றப்பட்டுவருகின்ற தன்மை காணப்பட்டாலும், அவ்வாற்றுகையிலேயும் திரையினுடைய பயன்படு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

‘கொழும்புர் மானா’ கிள்ளிய வெடிபூச்சு

(இச்சிறு பத்தியில் இன்றைய மலையகப் பரம்பரை அறிந்தீரா அரிய தகவல் சீல தொடர்ந்து வரும்.
இடம்பெறும்.)

பிள்ளை மடுவம் “பிறந்த” கதை!

மலையகத் தாய்மார்கள் அந்த அதிகாலை வேளையிலே அனைத்து வீட்டுக் கடமைகளையும் முடித்துவிட்டு கொழுந்து பறிக்கச் செல்லும் பொழுது தங்கள் பிள்ளைச் செல்வங்களை ‘மடுவம்’ ஒன்றிலே அவர்களது பராமரிப்புக்கென்று அமர்த்தப்பட்டிருக்கும். ஒரு கட்டடத்தில் இரண்டொரு பெண்களிடம் விட்டுச் செல்வார்கள். அதற்கு ‘பிள்ளை மடுவம்’ என்ற பெயரும் உண்டானது.

இது உருவானது இன்று நேற்றா?

அதன் அகவையை (வயது) அச்சொட்டாகச் சொல்லமுடியாது. இருநூறு ஆண்டுகளைத் தாண்டும் நிச்சயமாக!

பிரான்ஸ் அதன் தாயகம்!

நெப்போலியன் காலம் யுத்தத்தால் பிரச்சினைகள் ஏராளம், தாராளம். போருக்கு அனேகமான ஆடவர் செல்ல, உயிர் தப்பியோரோ சிலர். நாட்டிலும் வீட்டிலும் வறுமை, பஞ்சம். பெண்கள் வருவாயைத் தேடி வெளிவந்தனர்!

அப்பொழுதே அந்தப் பிரச்சினை தலையெடுத்தது. பெற்றெடுத்த பிள்ளைக் குழந்தைகளை யார் பொறுப்பில் விட்டுச் செல்வது?

இதைத் தீர்க்கவே பிள்ளை மடுவங்கள் அமைக்கும் யோசனை உருவாயிற்று!

பிரான்ஸ் ஆரம்பித்ததை, பிரிட்டன் கப்பென்று பிடித்துக் கொண்டது.

இங்கும், மலாயா (மலேசியா)விலும் அமைக்கப்பட முன்பே 1866 காலத்தில் கிளக்கென்வெல் எனுமிடத்தில் ‘பீல்ட் லேன் பிள்ளை மடுவம்’ லிவர் பூலில் 1874 லில் ‘ஆதாம் கிளிப்பிள்ளை மடுவம்’ என்றெல்லாம் ஆங்கிலேயர்களால் நிறுவப்பட்டன.

இதற்குப் பின் இங்கும் அமைத்தார்கள்.

இப்பொழுதுள்ள இளைய தலைமுறையினரில் கணிசமானோர் அந்த மடுவத்திற்குள் இடிபட்டு மிதிப்பட்டிருப்பர்!

இப்போதைய தோட்ட முதலாளிமார்களிடம், “பிள்ளை மடுவங்களைக் கொஞ்சம் நல்லாப் பராமரிங்கய்யா” என்று சொல்லவே பயமாக இருக்கிறது. தாய்மார்களைச் ‘செக் ரோலி’ லிருந்து நீக்கி, “வீட்டிலேயிருந்து பிள்ளையைப் பாரம்மா” என்று அனுப்பினாலும் அனுப்பி விடுவார்கள்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

சொக்கலங்க தேசிகர் என்பவர் யாழ்ப்பாணத்து வரணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கியுள்ளார். தஞ்சை அரச சபையில் வேதாந்தம் வரதராஜ முதலியார் என்னும் பண்டிதரை வாதத்தில் புறங்கண்டு **சீந்தாந்த ஈரம்** என்னும் பெயர் கொண்டாரெனப் பதிவுகள் உள்ளன.

வேதாரண்ய ஆதீன வித்துவானாக விளங்கிய சொக்கலிங்க தேசிகர், நல்லூர் சின்னத்தம்பி புலவர் பாடிய **மறையசை அந்தாத்தக்கு பாய்ரம் கூறியுள்ளார்** என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

(மூலம் - ஈழமண்டலப் புலவர், செந்தமிழில் வெளியான கட்டுரை. ஆ, முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை)

இருப்பினும் இவர்பற்றிய விபரங்கள் ஈழத்து புலவர் சரித நூல்களில் பதியப்படாமல் தவறவிடப் பட்டுள்ளன என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

யோசியார் துரை மனோகரன்

இலையும் ஞானற்ற முடியாது

இலங்கை உலக அளவில் அதிகப்படியாகப் பேசப்படும் நாடுகளில் ஒன்றாக விளங்கிவருகிறது. அதற்கு, அதன் நல்லம்சங்கள் எவையும் காரணங்களாக அமையவில்லை. சுதந்திரம் அடைந்த காலந்தொட்டு அரசியல்ரீதியாக அது தனக்கெனக் கெட்ட பெயரையே சம்பாதித்து வந்துள்ளது. அதேவேளை, தனக்குக் கிடைத்த அந்தக் கெட்ட பெயரை அது ஆண்டுதோறும் உறுதிப்படுத்தியும் வந்துள்ளது.

இலங்கையின் இன்றைய இத்தகைய நிலைக்குக் காரணம், சுதந்திர காலத்தில் இருந்து தொடர்ச்சியாகச் சிறுபான்மையினர்மீது ஆட்சியாளர் காட்டிவரும் இன்பாகுபாட்டு வழிமுறையே ஆகும். அண்மையில் நமது நாட்டு முக்கியஸ்தர் ஒருவர் தொடர்பான 'முதுகெலும்பு' பிரச்சினை ஒன்றும் சர்ச்சையாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. அவர் தமக்கு முதுகெலும்பு இருப்பதனால், தாம் பாதுகாப்புத்துறையினர்மீது சர்வதேச விசாரணை நடத்த அனுமதிக்கப்போவதில்லை என்று பேசியிருந்தார். அதற்குப் பதில் அளித்துப் பேசிய முக்கிய தமிழ்க்கட்சியின் முக்கியஸ்தர் ஒருவர், தமக்கு முதுகெலும்பு உண்டு என்று பேசுகின்றவர்கள், ஏன் சர்வதேச விசாரணைகளைக் கண்டு ஓடி ஒளியவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார். அவர் கேட்டது நியாயமான கேள்வியே.

உண்மையில் இலங்கையின் சுதந்திர காலத்தில் இருந்து நாட்டின் ஆட்சியாளர்களாக விளங்கிவந்தவர்கள் எவருக்கும் முதுகெலும்பு என்ற ஒன்று இல்லை என்றுதான் கருதவேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு இருந்திருந்தால் நாடு இன்றைய நிலைமைக்கு வந்திருக்கமாட்டாது. இலங்கையில் ஓரினத்தவர்கள் மட்டுமே வாழ்கிறார்கள் என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே ஆட்சியாளர்கள் காலங்காலமாக அரசியல் செய்துவந்துள்ளார்கள். தாம் சார்ந்த பெரும்பான்மையினருக்கு அள்ளிக்கொடுப்பதும், சிறுபான்மையினருக்குக் கிள்ளிக்கொடுப்பதும்தான் அவர்களது 'தேசியக்கொள்கை'யாக இன்றுவரை இருந்துவருகிறது.

ஒரு நாட்டின் ஆட்சியாளர்கள் நாட்டின் சகல மக்களையும் நீதி தவறா நெறிமுறையில் ஆட்சி செய்யவேண்டும் என்பதே எல்லோரினதும் பொது எதிர்பார்ப்பு. ஆனால், அந்தக் குறைந்தபட்சத் தகுதியைக் கூட ஆட்சியாளர்கள் கொண்டிருக்காமை வேதனைக்குரியது. நீதி என்பது நாட்டின் சகல பிரஜைகளுக்கும் பொதுவானது. நாட்டின் ஒருசாராருக்கு அது விதிவிலக்காக இருக்கமுடியாது. அவ்வாறு கருதுவது, நாட்டில் குற்றங்கள் பெருகவே வழிவகுக்கும். ஆட்சியாளர்கள் யாருக்கும் அஞ்சாமல் நேர்மையோடு ஆட்சி செய்வதுதான், தங்களுக்கு முதுகெலும்பு உள்ளது என்பதைக் காட்டக்கூடிய ஒரே வழிமுறை. கடந்தகாலத்தில் தமிழரசுக் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ஈ.எம்.வி. நாகநாதன், அப்போது பிரதமராக இருந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவின் முதுகைத் தடவி, 'உங்களுக்கு முதுகெலும்பு இருக்கிறதா என்று தேடிப்பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னதாக ஒரு கதை உண்டு. நாகநாதனுக்கு இருந்த முதுகெலும்பு, பண்டாரநாயக்காவுக்கு இல்லை என்பது, வரலாறு உணர்த்தும் பாடம். பக்கச்சார்பு எதுவும் இன்றி, நேர்மையுடனும், துணிச்சலுடனும் செயல்படுபவர்களைத்தான் மக்கள் முதுகெலும்பு உள்ளவர்களாக நம்புகிறார்கள். நமது ஆட்சியாளர்கள் முதுகெலும்பு பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்காமல் இருப்பது அவர்களுக்கு மரியாதை.

நமது ஆட்சியாளர்களும், பேரினவாத அரசியல்வாதிகளும் 'வீரம்' பேசுவது எல்லாம் உள்நாட்டுக்குள்ளே தான். உலகம் நமது நாட்டை நன்றாகக் கண்காணித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. உலகின் பார்வைக்கு முன்னால், நமது நாட்டு அரசியல்வாதிகளின் 'வீரப்பேச்சுக்கள்' எல்லாம் எடுபடாது என்பதை, ஐ.நா.மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் செயிட் அல்ஹுசைன் தெளிவாக உணர்த்தியிருக்கிறார். கலப்பு நீதிமன்றம் இலங்கையில் இடம்பெற அனுமதிக்கப்படமாட்டாது

என்று இலங்கை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில், கலப்பு நீதிமன்றம் இடம்பெறவேண்டும் என்பதை ஆணையாளர் மீண்டும் அழுத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். கடந்தகால மீறல்களை ஆராயும் விடயத்தில் நம்பகத் தன்மை மற்றும் பக்கச்சார்பின்மை தொடர்பில் குறைபாடுகள் உள்ளமை பற்றியும், அவை தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான முயற்சிகள் இலங்கையால் மேற்கொள்ளப்படாமை தொடர்பாகவும் தமது கரிசனையை ஆணையாளர் வெளியிட்டுள்ளார்.

குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் இருக்கும் கலாசாரம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும் என்பதை ஆணையாளர் வற்புறுத்திக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்மூலம் எதிர்காலத்துக்குச் சிறந்த செய்தி வழங்கப்படவேண்டும் என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். குறிப்பாகப் பாதுகாப்புப்படையினருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான தயக்கம் தொடர்பாகத் தாம் அவதானம் செலுத்தியுள்ளதாக ஆணையாளர் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆணையாளர் நல்லிணக்கச் செயலணியின் அறிக்கையை வெகுவாக வரவேற்றிருக்கிறார். இந்த நல்லிணக்கச் செயலணியின் அறிக்கை இலங்கையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவேளையில், நாட்டின் முக்கியஸ்தர்கள் இருவரும் அதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குச் சமூகமளிக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. பதிலாக இவர்களைச் சார்ந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர் ஒருவரே ஏனோதானோ என்ற ரீதியில் அறிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவர்கள் மூவருடன், மற்றும் பல பேரினவாதிகளும் சிறப்பாக அமைந்திருந்த இந்த அறிக்கையை விமர்சித்திருந்தனர். இவர்களால் எள்ளிநகையாடப்பட்ட அந்த அறிக்கையை ஐ.நா.மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் பாராட்டிப் பேசியதோடு, அதனை நடைமுறைப்படுத்தும்படியும் இலங்கை அரசை வலியுறுத்தியுள்ளார். 'நல்லிணக்கச் செயலணியின் அறிக்கை எனது இதயத்தைத் தொட்டது. எனவே, அர்த்தமுள்ள மக்கள் கலந்தாலோசனை நடத்தியுள்ள நல்லிணக்கச் செயலணியின் அறிக்கையைத் தழுவிக்கொள்ளுமாறு நான் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துகிறேன்' என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாதுகாப்புப் படையினரால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள காணிகளை விரைவாக விடுவிக்கவேண்டும் எனவும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். அந்தச் செயல்பாடு தாமதமாகவே உள்ளது என்பதையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். வடக்கு, கிழக்கில் பாதுகாப்புப்படையினரிடம் இருந்து தமது காணிகளை விடுவிக்கக் கோரி மக்கள் நீண்டகாலமாக அறவழியில் போராடி வருகின்றனர். ஆனால், அரசு பாதுகாப்புப்படையினரிடம் தட்டிக்கேட்டு விடுவிக்கத் தயங்குகின்ற நிலையே காணப்படுகிறது.

காணாமல் போனோர் அலுவலகம் தொடர்பான சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், அத்தகைய அலுவலகத்தின் பணிகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இதனையும் ஆணையாளர் தமது கவனத்தில் கொண்டுள்ளார். அந்த அலுவலகத்தை உடனடியாகத் திறந்துவைத்து, காணாமலாக்கப்பட்டோர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுமாறும் கோரியுள்ளார்.

பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் நீக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும், அதற்கு மாறாக மாற்றுச்சட்டமானது சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்துக்கு அமைவாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்பதையும் ஆணையாளர் வலியுறுத்தியுள்ளார். உண்மையைக் கண்டறிதல் மற்றும் நஷ்டஈடு வழங்குதல் தொடர்பான விடயங்கள் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தினரின் பங்களிப்புடன் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு ஐ.நா இலங்கைக்கு இரண்டு வருட கால அவகாசத்தை வழங்கியுள்ளது. இக்கால அவகாசம் தொடர்பாக இலங்கை தனது மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் ஐ.நாவுக்கும், உறுப்பு நாடுகளுக்கும் தெரிவித்துள்ளது. இலங்கையின் இந்த மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம், இன்னும் இரண்டு வருட காலத்துக்கு இந்தப் பிரச்சினையில் இருந்து தப்பிப் பிழைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதாக இருக்கலாம். வழக்கம்போல ஊரையும், உலகையும் ஏமாற்றுவதற்கு இந்தக் கால அவகாசம் பெரிதும் வசதியாக இருக்கும் என்று அது எதிர்பார்க்கலாம். இரண்டு வருட கால எல்லை நெருங்கிவரும்போது, ஏதாவது இரண்டொரு சின்ன விஷயங்களைச் செய்துவிட்டுப் பெரிதாகப் பீற்றிக்கொண்டு திரியலாம் என்றும் அது கருதலாம். பழக்கதோஷத்தின் காரணமாக, இரண்டு வருடங்களும் ஏதோ செய்வதாகப் பாசாங்கு செய்து கணக்கு விடலாம் என்றும் அது நப்பாசை கொள்ளலாம். இதுவரையில் கால அவகாசத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில் அது வெற்றி பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், வழக்கம் போன்று எதுவும் செய்யாமல் இருந்துவிட்டு, 2019ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் அவகாசம் கேட்கலாம் என்று அது கருதினால், அது அதற்கு ஏமாற்றமாகவே முடியும்.

மேலும் இலங்கைக்குக் கால அவகாசம் அளிக்க உலக நாடுகள் தயாராக இருக்கமாட்டா. இந்த இரண்டு வருட காலமும் ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையும், கால அவகாசப் பிரேரணையில் முக்கிய பங்கெடுத்த அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும், அவற்றோடு இணைந்த பிற நாடுகளும் இலங்கையை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டே இருக்கும். அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் தமது சொந்த இலாபத்துக்காகவே அவகாசம் கொடுக்கின்றன என்று யாரும் குற்றம் சுமத்தலாம். அதில் ஓரளவு உண்மையும் இருக்கலாம். ஆனால், அவை இலங்கையைக் கண்காணித்துக்கொண்டே இருக்கும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்தமுறை வழங்கப்பட்ட கால அவகாசம் என்பது, இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மறைமுகமான ஒரு பொறி.

இலங்கைக்கு மேலும் இரண்டு வருடகால அவகாசம் வழங்கப்பட்டமை தொடர்பாகத் தமிழ்த் தரப்பினர் மத்தியில் அதிருப்தியே நிலவுகிறது. தமிழர்களைக் காலங்காலமாக ஏமாற்றிவரும் இலங்கைக்கு மேலும் அவகாசம் வழங்குவது, அதன் மோசமான செயல்பாடுகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகவே இருக்கும் என்பது அவர்களது கருத்து. அவர்களது கருத்தில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால், ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையால் இத்தகைய கட்டத்தில் இதற்கு மேல் இப்போதைக்குச் செல்லமுடியாது என்ற யதார்த்த நிலையையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கால அவகாசம் கொடுத்து, இறுக்கிப் பிடித்துத்தான் இத்தகைய நாடுகளை வழிக்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. 'ஆடுற மாட்டை ஆடிக் கறக்கவேணும் பாடுற மாட்டைப் பாடிக் கறக்கவேணும்.' கால அவகாசத்தின் பின்னரும் திமிறிக்கொண்டிருந்தால், உலக நாடுகள் அதற்கேற்பச் செயல்படக்கூடும்.

இந்த முக்கியமான பிரச்சினையில் தமிழ்மக்களின் முக்கிய கட்சி என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது, அக்கட்சியின் முக்கிய இரு அரசியல்வாதிகளுக்குத்தான் வெளிச்சம். அரசாங்கத்தின் நல்ல பெயரைச் சம்பாதிப்பதில்தான் குறிப்பிட்ட அரசியல்வாதிகள் நாட்டம் செலுத்திவருகின்றனர் என்ற சந்தேகம் தமிழ்மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அந்தச் சந்தேகத்தைப் போக்குவதற்கு அவர்கள் இதுவரை எதுவும் செய்யவில்லை என்ற கவலையும் மக்களுக்கு உண்டு. அக்கட்சி இத்தகைய முக்கியமான கட்டங்களில் உட்கட்சி மட்டத்திலோ, வெளியிலோ ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடல்களை முன்வைக்கத் தவறிவிட்டது. கட்சி என்பது தாம் இருவர் சம்பந்தப்பட்ட விடயம். அதில் யாரும் தலையிடமுடியாது என்ற தான்தோன்றித்தனமான போக்கு கட்சித் தலைமையிடம் இருக்குமானால், எதிர்காலத்தில் அது மக்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதிக்க நேரிடும்.

குறிப்பிட்ட அக்கட்சி, மிக முக்கியமான இக்கட்டத்தில், அரசுக்கான வாய்ப்புக்களைப் போதிய அளவு வழங்கிவிட்டுத் தான் அமைதி கொண்டிருக்கிறது. 2017 பெப். நடுப்பகுதிக்கு முன், இன்ன இன்ன விடயங்கள் இலங்கை அரசால் நிறைவு செய்யப்படாதுவிடின், ஐ.நா வில் குரல் எழுப்புவோம் என்று முன்னர் ஓர் அறிக்கை விட்டது. அக்கட்சி அந்திகளைத் தாங்கமுடியாத கட்சி. ஐ.நா வில் ஏதோ பலமாகச் செய்யப்போகிறது என்று தமிழர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த நிலையில், சத்தம் இல்லாமல் மௌனமாகிவிட்டது. குறைந்தபட்சம் கால அவகாசத்தை ஒரு வருடமாகக் குறைக்கும் முயற்சியிலாவது அக்கட்சி ஈடுபட்டிருக்கலாம்.. உத்தேச அரசியல் திட்டம் தொடர்பாக அரசுக்கும், குறிப்பிட்ட கட்சிக்கும் இடையே பரஸ்பரம் 'புரிந்துணர்வு' ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'நீ இதைச் செய். நான் அதைச் செய்கிறேன்' என்று அரசின் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அக்கட்சி துணை போகிறதா என்ற நியாயமான சந்தேகங்களும் எழாமல் இல்லை. எது எவ்வாறு இருப்பினும், அரசுகளை நம்பி, தமிழ்க் கட்சிகள் ஏமாந்துபோன கடந்தகாலச் சரித்திரங்களை ஒருமுறை மீட்டுப்பார்ப்பது நல்லது.

முக்கிய தமிழ்க் கட்சி, அநேகமாக இப்போதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பங்காளிக் கட்சி போலவே செயல்படுகிறது. தேர்தலில் பெரும்பாலான தமிழ்மக்களின் ஆதரவு தமக்கே உண்டு என்ற நிலையிலேயே அது செயல்படுகின்றது. இதனை அது நாடாளுமன்றத்திலேயே வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இன்றுவரை உண்மைநிலையும் அதுதான். அதற்காகத் தன்னை விட்டால் வேறு ஆள் இல்லை என்று அது செயல்படக்கூடாது. தமிழ்மக்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கவேண்டிய நிலை உள்ளது. அவர்களின் பிரச்சினைகளை உடனுக்குடன் தீர்த்துவைக்கும் திராணியை அது கொண்டிருக்கவேண்டும். இப்போதெல்லாம் தமிழ்மக்கள் தமிழ் அரசியல்வாதிகளை நம்பாமல், தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தாமே தீர்த்துக்கொள்ள முயன்று, அறவழிப் போராட்டங்களை நடத்திவருகின்றனர்.

சம காலக் கிய கலை இலக்கிய சங்கழ்வுகள்

திருகோணமலையில் பவளவிழாவும் நூல் சிற்புகழும்

ஞானம் 200 ஆவது இதழ் அறிமுகமும், ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் பவளவிழாவும் ஞானரதம் விழா மலர் அறிமுக நிகழ்வும் 24.03.2017 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 4.00 மணியளவில் திருகோணமலையில் இடம்பெற்றது.

மூத்த எழுத்தாளர் வீ.என்.சந்திரகாந்தி அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவில் பாராட்டுரையை திரு.கேணிப்பித்தன் அருளானந்தம் அவர்களும், கருத்துரைகளை கவிஞர் லலிதகோபன், கவிஞர் செ.ஞானராசா ஆகியோரும் நிகழ்த்தினர். பவளவிழா நாயகர் கௌரவிப்பு நிகழ்வினைத் தொடர்ந்து சபையார் சார்பில் எழுத்தாளர் ஷெல்லிதாசன் வாழ்த்துரை வழங்கினார். ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களின் ஏற்புரையைத் தொடர்ந்து, நன்றியுரையை எஸ். ஆர்.தனபாலசிங்கம் வழங்கினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சர்வதேச மகளிர் தின நிகழ்வு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 18.03.2017 சனிக்கிழமை அன்று திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் சர்வதேச மகளிர் தின நிகழ்வு இடம்பெற்றது. சிறப்பு விருந்தினராக திருமிகு.ஷிரானி மில்ஸ் கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வில், மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து கொழும்பு சைவமங்கையர் வித்தியாலய மாணவர்கள் தமிழ்வாழ்த்து இசைத்தனர். திருமதி.சந்திரபவானி பரமசாமி வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். இவ்விழாவில் திருமிகு.மைமுனா தெயினு வாப்ரீன், திருமிகு.அன்னலெட்சுமி இராஜதுரை, திருமிகு.சற்சொருபவதி நாதன் ஆகியோர் கௌரவம் பெற்றனர். கௌரவிப்பு உரைகளை திருமிகு.வசந்தி தயாபரன், திருமிகு.சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா ஆகியோர் நிகழ்த்தினர்.

தொடர்ந்து இராமநாதன் இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களின் நடனம் இடம்பெற்றது. திருமிகு. வளர்மதி சுமாதரன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

மட்டக்களப்பில் ஞானம் ஆசிரியர் பவளவிழாவும் நூல் அறிமுகமும்

ஞானம் 200 ஆவது இதழ் அறிமுகமும், ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் பவளவிழாவும் ஞானரதம் விழா மலர் அறிமுக நிகழ்வும் 25.03.2017 சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணியளவில் மட்டக்களப்பு பொதுநூலக கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்றது.

மட்டக்களப்பு மாநகரசபையின் அனுசரணையுடன் மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம் நடாத்திய இந்நிகழ்விற்கு பேராசிரியர் செ.யோகராசா தலைமை வகித்தார். பிரதம அதிதியாக மட்டக்களப்பு மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு.வெ.தவராஜா கலந்து சிறப்பித்தார். வரவேற்புரையை மகுடம் கலைஇலக்கிய வட்டத்தின் தலைவர் வி.மைக்கல் கொலின் அவர்களும், வெளியீட்டுரை திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்களும் நிகழ்த்தினர். கவிஞர் மேரா ஞானம் அறிமுக உரையையும், கவிஞர் ச.மணிசேகரன் ஞானரதம் மலர் அறிமுக உரையையும் நிகழ்த்தினர். இதழ்களின் முதல் பிரதிகளை டாக்டர்.செல்லையா வாமதேவன் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். ஏற்புரையை தி.ஞானசேகரன் ஞானம் ஆசிரியர் நிகழ்த்தினர்.

அல் அஸுமத்தீன் மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டு விழா.

கொழும்புக் கம்பன் கழகத்தின் 2017 ஆண்டுக்குரிய 'மகரந்த சிறகு' விருது பெற்ற தமிழ்மாமணி அல் அஸுமத் அவர்களது "யாப்பியலுரை", "வரவுக் கவிதைகள்" "அவள் பெய்கிறாள்" ஆகிய மூன்று நூல்களின் வெளியீட்டு விழா காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

தலைமையில் இலக்கியப் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (26.03.2017) நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையை கவிஞர் நியாஸ் ஏ. சமத் நிகழ்த்த நூலாசிரியர் அறிமுக உரையை கவிஞரும், பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான மல்லியப்பு சந்தி திலகர் நிகழ்த்தினார்.

பிரதம அதிதியாக கலந்து சிறப்பித்த வித்தியாநிதி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் சிறப்பு உரை நிகழ்த்தினார்.

வாழ்த்துரையை சாகித்திய ரத்னா தெளிவத்தை ஜோசப் நிகழ்த்த, நூலின் முதற்பிரதியை பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் வழங்க இலக்கியப் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார்.

நயவுரைகளை கவிஞர் அஷ்ரப் சிகாப்தீன் அவர்களும், கவிஞர் மர்கும் மௌலானாவும் வழங்கினார்கள்.

“தமிழ்நூல்” சித்தாந்தப் புலவர், பண்டிதர் திருமிகு ம.ந.கடம்பேசுவரன் அவர்களுக்கு நூலாசிரியர் தமிழ்மாமணி அல் அஸுமத் பொன்னாடை போர்த்த, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மல்லியப்ப சந்தி திலகர் பூமாலை அணிவித்து கௌரவம் செய்தார்.

ஏற்புரையை நூலாசிரியர் தமிழ்மாமணி அல் அஸுமத் வழங்கினார். நிகழ்வுகளை ஷாமிளா ஷர்ஃப் முஸ்லீன் தொகுத்து வழங்கினார்.

பெயர்வே விருது பெற்ற மு. சிவலிங்கத்தின் சிறுகதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீடு “December Dew”

மு. சிவலிங்கத்தின் மிக முக்கிய பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை “December Dew” என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்தில் கவிஞர் இர. தம்பிதுரை மொழியாக்கம் செய்துள்ளார்.

கொடகே புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள இந்நூலின் வெளியீட்டு விழா இலக்கிய ஆர்வலரும் கல்வியாளருமான க. மெய்யநாதன் தலைமையில் அட்டன் புனித பொஸ்கோ கல்லூரியில் நடைபெற்றது.

நுவரெலியா அரசு தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளர் வி. கனகசந்தரம் நூல் ஆய்வினை நிகழ்த்தினார். சட்டத்தரணி க. விநாயகமூர்த்தி கருத்துரை வழங்க, சிறப்புரையை கவிஞர் மொழிவரதன் வழங்க, வாழ்த்துரையை ஹைலன்ஸ் கல்லூரி அதிபர் ஆ. இராசையா வழங்கினார்.

நூலாசிரியர் கவிஞர் இர. தம்பிதுரை ஏற்புரை வழங்க, கருத்துரையை மூலநூலாசிரியர் மு. சிவலிங்கம் வழங்கினார்.

மலையக தலைநகரான அட்டனில் நடைபெற்ற ஆங்கில நூல் வெளியீட்டு விழாவில் அதிகளவான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்து சிறப்பித்ததுடன் கருத்துகளையும் வழங்கினார்.

சமகால கலை இலக்கிய நகல்புகள் பகுதியில், உங்கள் பிரதேசங்களில் இடம்பெறும் முக்கிய நகல்புகளின் விவரங்கள் இடம்பெற வேண்டுமெனில் அவற்றை மாதத்தின் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் படங்களுடன் எமக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.
- கலாபூஷணம் கே.பொன்னுத்துரை

தேசிய விருது விழா 2017

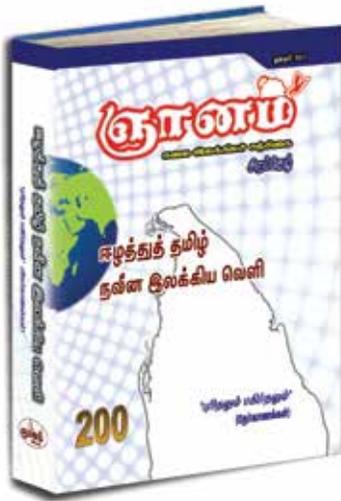
தாய்நாட்டுக்காக உன்னத சேவை செய்த இலங்கையர்களுக்கு “தேசிய விருது வழங்கும் விழா 2017” கடந்த 20.03.2017 கொழும்பு தாமரை தடாகத்தில் ஜனாதிபதி கௌரவ மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்றது.

தேசத்தின் பெருமை மற்றும் தாய்நாட்டின் மாண்பினை உயர்த்துவதற்காகவும், தேசத்தின் உன்னதமான கௌரவம் மற்றும் முன்னேற்றத்துக்காகவும் தம்மை அர்ப்பணித்த முதன்மையான இலங்கையர்கள் தேசிய விருதுகளை பெற்றனர்.

12 ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் நடைபெற்ற இந்த தேசிய விருது வழங்கும் விழாவில் இலங்கைக்காக சிறப்பாக சேவையாற்றியுள்ள 89 இலங்கைப் பிரஜைகளுக்கு ஜனாதிபதி அவர்களால் விருதுகள் வழங்கப்பட்டன.

இலங்கையருக்கு வழங்கப்படும் அதியுயர் விருதான “ஸ்ரீலங்காபிமான்ய” விருது காலஞ்சென்ற பண்டித டப்ளியூ. அமரதேவா அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

நாட்டிற்காக ஆற்றிய அதி உன்னதமான சேவைக்கு கல்விமானும் முன்னாள் அரசு அதிபரும், ஆய்வாளருமான கலாநிதி தேவநேசன் நேசையா அவர்களுக்கு “தேசமான்ய” விருதினையும், தொழிலதிபரும் சமூக சேவையாளருமான தெ. ஈஸ்வரன் “தேசபந்து விருதி”னையும், கல்விமானும் வரலாற்று பேராசிரியருமான பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன், தொழிலதிபரும், சர்வதேச ரோட்டறிக் கழகத்தலைவருமான கே. ஆர் இரவீந்திரன் ஆகியோர் “ஸ்ரீ லங்கா சிகாமணி” விருதினையும், முன்னாள் அரசு அதிபரும் கலைஞருமான தில்லை நடராசா, எழுத்தாளர் சரவணை விநாயகமூர்த்தி ஆகியோர் “கலாகீர்த்தி” விருதினையும். கல்விமானும் ஆய்வாளருமான பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், முன்னாள் கிழக்கு பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் மா.சே. மூக்கையா, அறிவியலாளரும், இலினோய் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்ணியற்பியல் ஆய்வுகூடத்தின் பணிப்பாளருமான சிவலிங்கம் சிவநாதன் ஆகியோர் “வித்யா நிதி” விருதினையும் பெற்றனர்.

சுருளம் 200^{ஆவது} இதழ்

ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி
புரிதலும் பகிர்தலும் (நேர்காணல்கள்)

21 ஆம் நூற்றாண்டின் நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சுருளம் சஞ்சிகை ஆற்றிவரும் உணர்வுபூர்வமான, அர்ப்பணிப்பான இலக்கியப்பணி, இலங்கை மற்றும்

புலம்பெயர் நாட்டு தமிழ் இலக்கிய நெஞ்சங்களை பெரிதும் கவர்ந்து வருகின்றது.

இச்சஞ்சிகை 2000 ஆம் ஆண்டு ஜூலையில் ஆரம்பித்த தனது கலை இலக்கியப் பணிக்கு அணிசேர்ப்பது போல் தனது 50 ஆவது இதழை பொன்விழா மலராகவும் தனது நூறாவது இதழை ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாகவும் வெளியிட்டு பெருமை கொண்டது. இதில் நூறு எழுத்தாளர்கள் எழுதிய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆக்கங்கள் வெளியாகின. இலக்கியம் சார்ந்த புரிதலுக்கு இந்நூல் வாய்ப்பாக அமைந்தது.

150 ஆவது இதழை ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது. 175ஆவது இதழை ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டதன் மூலம் ஈழத்து மக்கள் குறிப்பாக, வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் போரின் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று புதியதோர் வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் எதிர்நோக்கிய போர்க்கால அனுபவங்களை இலக்கியபூர்வ ஆவணமாக்கி அளித்ததன் மூலம் ஈழத்து தமிழ் மக்களை மேலும் அடையாளம் காட்டிச் சிறப்புப் பெற்றது.

தற்போது அதாவது, 2017 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் சுருளம் தனது 200ஆவது இதழை ஈழத்து தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி - புரிதலும் பகிர்தலும் என்னும் தலைப்பில் 60 எழுத்தாளரும்களின் விரிவான நேர்முகங்களை சுமார் ஆயிரம் பக்கங்களில் வெளியிட்டு வைத்ததன் மூலம் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு புதிய சாதனையைப் படைத்திருக்கிறது.

இவற்றுள் மிகப் பெரும்பான்மையானவை சுருளம் சஞ்சிகையில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிவந்து வாசகர் மட்டத்தில் ஒரு வரவேற்பையும், பரபரப்பையும் ஏற்படுத்தியவை. அதற்குக் காரணம் நேர்முகம் காணப்பட்ட ஆளுமைகளின் கருத்தியல்களும், இலக்கியச் சிந்தனைகளும், அவர் தம் அரிய ஆற்றல்கள், செயற்பாடுகள் மட்டுமல்ல மிக நீண்ட நேர்காணலை வாசகர்கள் ஒரு வரலாறு போல வாசிக்கக் கிடைத்தமையுமாகும். இம்மாதிரி ஒரு நீண்ட முயற்சியை வேறு சஞ்சிகைகள் மேற்கொள்ளவில்லை. இதனை தமிழக எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணனே கூறிப் பாராட்டியிருக்கிறார்.

ஈழத்தின் இலக்கியச் செல்நெறியை கிட்டத்தட்ட 70 ஆண்டுகள் அதாவது 1930 களில் இருந்து இற்றைவரை இன்றைய இலக்கிய மரபுடன் புரிந்து கொள்ளும்படியாக தொடர்ந்து எழுத்தாளரும்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மிக முக்கியமாக பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் கல்விப்புவமை, எழுத்தாளருமை, படைப்புகள், கருத்தாக்கங்கள் உள்ளடங்கிய முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கு

அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

எதிர்வினையாக நற்போக்குக் கருத்துகளைப் புலப்படுத்தியதுடன் இலக்கிய உலகில் ஒரு சர்ச்சைக்குரிய படைப்பாளியாகவும் விளங்கிய எஸ்.பொ.வின் இலக்கியப் பயணம், 50க்கும் மேற்பட்ட நாவல்களை படைத்தும் மறுமலர்ச்சி போன்ற பழைய இலக்கிய ஏடுகள் வெளியிட்ட சிறுகதைகளில் சிறந்தவற்றை தொகுத்து வெளியிட்டும் ஏராளமான வாசகர்களைத் தனது எழுத்தினால் கவர்ந்தும் விளங்கிய செங்கையாழியானின் நேர்முகம் மற்றும் மலையகத்தின் ஆளுமைமிக்க முன்னணி படைப்பாளியும், ஆய்வாளரும் உழைக்கப் பிறந்தவர்கள், மலையக சிறுகதைகள் ஆகிய சிறுகதை நூல்களின் தொகுப்பாசிரியருமான தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மலையக இலக்கிய வீச்சைக்காட்டியிருக்கும் நேர்காணல் ஆகியவற்றோடு ஆரம்பித்து மற்றும் பெயர் பெற்ற எழுத்தாளர்கள், பேராசிரியர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், பத்திராதிபர்கள், இதழாசிரியர்கள், பெண்ணியவாதிகள், நாடகக் கலைஞர்கள் என இலக்கியத்துடன் தொடர்புபட்ட 60 திறமைசாலிகளின் அனுபவங்கள் கருத்துக்கள் அடங்கிய இத்தொகுப்பு சம்பந்தப்பட்டவர்களின் வாக்கு மூலங்களாக அமைவதால் இலக்கிய மாணவர்களுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் அரிய தகவல் பெட்டகமாக அமையும்.

அத்துடன் ஞானத்தில் இந்நேர்காணல்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்த வேளை, இலக்கிய ஆர்வலர்களும், எழுத்தாளர்களும் கடிதம் மூலம் தெரிவித்த சாதக, பாதக கருத்துகளும் கூட இதில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நேர்காணல்களில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, எஸ்.பொ, செங்கையாழியான் ஆகியோரின் நேர்காணல்கள் ஏற்கனவே தனி நூல்களாக வெளியாகி இருப்பினும் அதன் ஒழுங்கு கருதி இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுபமங்களா, மூன்றாவது மனிதன் ஆகிய சிற்றிதழ்கள் நேர்காணல்களை தொகுத்து தனி நூல்களாக வெளியிட்டிருக்கின்றன. எனினும், 60 ஆளுமைகளின் நேர்காணல்களுடன் ஆயிரம் பக்கங்களில் ஒரு தொகுப்பு நூல் இலங்கையில் ஞானம் சஞ்சிகையிலேயே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வகையில் இது ஒரு சாதனையாகும்.

பெரும்பாலான நேர்காணல்களை நடத்தியவர் இதன் பிரதம ஆசிரியரும் பிரபல நாவலாசிரியரும் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளருமான டாக்டர் தி.ஞானசேகரனே. அவருடன் பிரபல எழுத்தாளர்களான திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், செ.முருகபூபதி, கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன், செ.சுதர்சன், திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் என பலரும் மிக நேர்த்தியாக நேர்காணல்களை செய்துள்ளனர்.

17 வருடகாலம் இலங்கை கலை இலக்கிய வரலாற்றில் தனது அர்ப்பணிப்பு மிக்க அயராது உழைப்பின் உயர் அறுவடையாக இத்தகையதோர் நூலைத் தயாரித்து வழங்கிய ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனுக்கு ஞானத்தின் நிர்வாக ஆசிரியரும் கணினி நிபுணருமான (அவரது புதல்வர்) ஞானம் பாலச்சந்திரன் ஒரு வலது கரம் போல் செயற்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அத்துடன், ஞானம் உதவி ஆசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரம், செல்லத்துரை சுதர்சன் மற்றும் இலக்கிய அன்பர்கள் வழங்கிவரும் ஆதரவு இதற்கோர் உந்து சக்தியாகும். ஞானத்தின் பணி தொடரட்டும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியக் களமும், புலம்பெயர் இலக்கியக் களமும் சிறக்கட்டும்.

(நன்றி: வீரகேசரி - 14.03.2017)

ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை தனது 200ஆவது இதழை ஒரு விஸ்வரூப இதழாக வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது.

2017 ஆம் ஆண்டின் ஜனவரி இதழ் ஞானத்தின் 200ஆவது இதழ் என்பது கவனிப்புக்குரியது. இந்த 200 ஆவது இதழ்தான் இப்படி ஒரு சிறப்பிதழாக ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளியாக “புரிதலும் பகிர்தலும்” என்னும் ஞானத்தின் நேர்காணல்களின் தொகுப்பாக வழமையான அதே ஞானம் அளவில் ஆயிரம் பக்கங்களில் கனதியான முன்பின் அட்டைகளுடன் விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கிறது. விஸ்வரூபம் எடுப்பதென்பது

ஞானம் சஞ்சிகைக்குப் புதிதே அல்ல.

செப்டெம்பர் 2008இல் வெளிவந்த 100ஆவது இதழ் ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக 275 பக்கங்களில் 100 எழுத்தாளர்களின் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆக்கங்களுடன் வெளிவந்தது.

நவம்பர் 2012 இல் வெளிவந்த 150 ஆவது இதழ் ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக 600 பக்கங்களில் வெளியாகி வியப்பூட்டியது.

டிசம்பர் 2014 இல் வெளிவந்த 175 ஆவது இதழ் ஈழத்துப்புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக 975 பக்கங்களில் வெளியாகி வைத்தது.

இந்த 200 ஆவது இதழ் ஞானத்தின் அனைத்து நேர்காணல்களின் தொகுப்பாக 1000 பக்கங்களில் வெளியாகி மலைக்க வைத்துள்ளதுடன் ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் ஒரு சாதனைத் தடத்தைப் பதித்திருக்கிறது. இவைகள் ஞானத்தின் விஸ்வரூப தரிசனங்கள்.

2000 ஆம் ஆண்டு ஜன் மாதம் ஞானம் தனது முதல் இதழை வெளியிட்டு அதன் இதழியல் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. 30 பக்கத்தில் ஞானம் ஜன் 2000 சுடர் 01 ஒளி 01 கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை நேர்காணல் எஸ்.பொ.என்று குறிக்கும் முன் அட்டையும் 2 சிறுகதைகள், 5 கவிதைகள், 2 கட்டுரைகள், ஒரு நேர்காணல் என்று மிகவும் அடக்கத்துடன் ஆரம்பித்த பயணம் இது.

பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன், இணைஆசிரியர் ஞானம் ஞானசேகரன், நிர்வாக ஆசிரியர் ஞா.பாலச்சந்திரன் ஆகியோரின் உழைப்பும் உறுதியும் அர்ப்பணிப்பும் இலக்கியவாதிகள், அறிஞர்கள், ஆர்வலர்கள், வாசகர்களின் ஒத்துழைப்பும் இன்று ஞானம் சஞ்சிகையை ஒரு ஆல விருட்சமாய் அடர்ந்து படர்ந்து வேரூன்றி நிற்கச் செய்திருக்கிறது.

175 வருட கால ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் ஒரே இதழுடன் நின்று போன இதழ்கள் உண்டு. இரண்டுடன் மூன்றுடன் நான்குடன் என்று நானூறு வரையும் கூட வந்து நின்றுபோன விசித்திர வரலாறு கொண்டது ஈழத்து இதழியல். நின்று போகாமல் இடைக்கிடை வெளிவரும் இதழ்களும் இந்த வரலாற்றுக்குள் உண்டு.

ஆனால் ஆரம்பித்த காலம் தொட்டு கடந்த 16 வருடம் 8 மாத கால அதன் இதழியல் பயணம் எதுவிதமான தடங்கலுமின்றி ஜனவரி 2017 ஜ தனது 200 ஆவது இதழுடன் தொடர்கிறது.

இந்த மாதம் தவறாது வெளியிடும் விஸ்வரூப சிறப்பிதழ்களுமே ஒரு வரலாற்று சாதனைதான். அதற்கான ஆசிரியர் குழு மூவரின் அயராத உழைப்பிற்கு ஈழத்து இதழியல் உலகு வெகுவாக மகிழ்வும் நன்றியும் உடைத்ததாகிறது.

ஞானத்தின் முதல் இதழ் நேர்காணலில் இருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த அறுபது நேர்காணல்களின் தொகுப்பு இந்தச் சிறப்பிதழ். 60 நேர்காணல்கள் என்றால் அறுபது இதழ்கள் என்பதல்ல பொருள். 12 இதழ்கள், 16 இதழ்கள், 18 இதழ்கள், 23 இதழ்கள் என்று தொடராக நீண்ட நேர்காணல்களை வெளியிட்ட பெருமையும் ஞானத்துக்கு மாத்திரமே உண்டு. இத்தகைய நீண்ட நேர்காணல்கள் தமிழ் சஞ்சிகை வரலாற்றில் இதற்கு முன்னர் இடம்பெறவில்லை. இதனை சிற்பிதழ்களின் செவிலித்தாய் என்று போற்றப்படும் முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் பதிவு செய்திருப்பதாக இந்தச் சிறப்பிதழ் குறிக்கிறது.

அமரர் செங்கை ஆழியானின் நேர்காணல் 12 இதழ்களில் வெளிவந்து இந்த ஆயிரம் பக்க சிறப்பிதழில் 65 பக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

பேராசிரியர் அமரர் கா.சிவத்தம்பியின் நேர்காணல் 16 இதழ்களில் வெளிவந்து 96 பக்கங்களில் இதில் வந்துள்ளது.

வினாவிருந்த ஜோச்ய்

எஸ்.பொவின் நேர்காணல் 18 இதழ்களில் வெளியாகி இப்பாரிய நூலில் 110 பக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

என்னுடைய நேர்காணல் (தெளிவத்தை ஜோசப்) 23 இதழ்களில் வெளியாகி இந்த நூலில் 100 பக்கங்களில் வெளியாகியுள்ளது. இந்த நான்கு நேர்காணல்களும் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனால் நேர்காணப்பட்டவை.

இதிலுள்ள அனைத்து நேர்காணல்களுமே அவரால் நேர்காணப்பட்டவை அல்ல. பெரும்பான்மையானவை அவராலும் ஒரு சில மற்றவர்களாலும் செய்யப்பட்டிருப்பவை தி.ஞானசேகரின் நேர்காணல் ஒன்றும் இதில் இருக்கிறது. தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றிய கார்த்திகாயினி சுபேஸ் தினக்குரலுக்காக சந்தித்த நேர்காணல் இது. ஞானம் இதழ் இந்த நேர்காணலை நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்திருந்தது. மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடி ச.பஞ்சாட்சர சர்மாவின் நேர்காணல் ஒன்றும் இருக்கிறது. (பக்.415) சர்மா பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவருக்களித்து இதுவரை பிரசுரமாகாத நேர்காணல் இது. மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட செ.சுதர்சன் பஞ்சாட்சர சர்மாவின் புதல்வர் கோப்பாய் சிவத்திடமிருந்து பெற்று ஞானத்திடம் கையளித்த நேர்காணல் இது.

புதுவை இரத்தினதுரை, ஷோபாசக்தி, அகலாங்கன், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் போன்றவர்களையும் வெவ்வேறு எழுத்தாளர்களே நேர்கண்டுள்ளனர்.

இந்த 1000 பக்க நேர்காணல் சிறப்பிதழில் சித்திரலேகா மௌனகுரு, அன்னலெட்குமி இராஜதுரை, அருண் விஜயராணி, உமா சிறிதரன், கார்த்திகாகணேசர், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் ஆகிய ஆறு பெண் கலை இலக்கியவாதிகள் இடம்கொள்கின்றனர் என்பதும் நாட்டியக்கலாநிதி கார்த்திகா கணேசரின் இரண்டு நேர்காணல்கள் இருக்கின்றன என்பதும் இவ்விரண்டு நேர்காணல்களையும் நடத்தியவர் ஞானத்தின் இணை ஆசிரியர் ஞானம் ஞானசேகரன் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டு நேர்காணல்கள் இடம்பெறும் வாய்ப்பாளர்களாக மூத்த எழுத்தாளர் வ.அ.இராசரத்தினம், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், வரதர், எஸ்.பொ. பேராசிரியர், எம்.ஏ.நு.:மான் ஆகியோருள்.

நேர்காணல்களுக்கப்பாலான போர்க்கால சிறப்பிதழ் பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்றும் இந்த சிறப்பிதழை கனம் செய்கின்றது. (பக்.635) வி.தனபாலசிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், தெ.மதுசூதன் ஆகியோருடன் ஞானம் ஆசிரியர் ஆற்றிய கலந்துரையாடல் இது.

தமிழின் நவீன இலக்கிய வெளியில் இது மிகவும் முக்கியமானதொரு நேர்காணல் தொகுதி.

இலக்கிய இதழ்களான சுபமங்களா ஈழத்தின் மூன்றாவது மனிதன் ஆகிய சிற்றிதழ்கள் நேர்காணல்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததுடன் தாங்கள் வெளியிட்ட நேர்காணல்களை தொகுத்து நூலாகவும் தந்துள்ளன. கலைஞர் முதல் கலாப்பிரியா வரை என்னும் சுபமங்களாவின் நேர்காணல் தொகுதி 37 நேர்காணல்களைக் கொண்டு 550 பக்கங்களில் 1997 இல் வெளிவந்துள்ளது. மூன்றாவது மனிதன் ஆசிரியர் எம்.பவுசர் ஈழத்து இலக்கியத்தின் “சமகால ஆளுமைகள்” என்னும் தலைப்பில் மூன்றாவது மனிதன் நேர்காணல்களை 2001 இல் தொகுத்தளித்தார். இதில் 11 ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகள் உள்ளன.

இப்போது வந்திருக்கும் ஞானம் நேர்காணல் தொகுதி 60 நேர்காணல்கள் கொண்ட 1000 பக்கத் தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது.

இதழியல் வரலாற்றில் இது ஒரு எட்ட முடியாத மைல்கல் என்பதும் ஈழத்துக்கலை இலக்கியத்துக்கான அடையாள முத்திரை என்பதும் குறிப்பிடக்கூடியது.

நாள்: சீர்திரை சங்கம் (18.03.2017)

வாசகர் பேசுகிறார்

ஞானம் இதழில் (201) 'அரங்கில் சபையினர் வந்தனம்' எனும் தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரையில் காணப்படும் சில சொற்கள் தொடர்பில் எனது கருத்துக்களை பதிவு செய்ய விரும்புகின்றேன்.

முதலில் 'பார்வையாளர்' எனும் தமிழ் சொற்பதத்திற்கு ஆங்கிலச் சொற்பதம் Audience என்பதாகும் எனும் வாக்கியத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள Audience என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் வேர்ச் சொல்லாக இருப்பது Audire எனும் லத்தின் சொல் ஆகும். இதற்கு கேட்டல் என்று பொருள். இதன்படி அச்சொல் (Audience) தமிழில் கேட்போர் கூட்டம் என்னும் பொருளையே தரும். இதுபோன்று Auditorium எனும் ஆங்கிலச் சொல் கேட்போர் கூடம் என்னும் பொருளையே கொண்டுள்ளது.

இக்கருத்துக்களின் அடிப்படையில் Audience எனும் சொல்லுக்கு 'பார்வையாளர்' என்னும் பொருள் பொருந்தாது.

அரங்கில் நடைபெறும் நிகழ்வினைப் பார்க்க வருவோரைப் பார்வையாளர் என அழைத்தல் தமிழ் வழக்கு. எனவே செவிப்புலனுக்குத்தீனி பெறும் Audience என்னும் கேட்போர் கூட்டத்தை கப்புலனுக்குரியதாக மாற்றுதல் மொழியியல் அடிப்படையிலும் தவறு ஆகும்.

பார்வையாளர் என்னும் சொல் தம் பார்வையால் சம்பந்தப்பட்டவற்றை (ஒன்றை அல்லது பலதை) ஆள்பவர்கள் என்னும் பொருளைத் தரும். (இது எழுத்தை ஆள்பவன் எழுத்தாளன் என்று அழைக்கப்படுவதைப் போன்றது) இத்தகு திறன் இருப்பதாலேயே அப்பார்வையாளர்களால் தாம் பார்த்த நிகழ்வு குறித்து ஆய்வு (திறன் ஆய்வு) செய்ய முடிகின்றது.

மேலே தரப்பட்டுள்ள வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்பதம் என்னும் இரண்டு சொற்களும் (சொல், பதம்) கவனத்திற்கெடுக்கப்பட வேண்டியவை. ஏனெனில் அவ்விரு சொற்களில் ஒன்று தமிழ், மற்றது (பதம்) வடமொழி. இவ்விரு சொற்களும் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருக்கையில் அவை இணைக்கப்பட்டதன் காரணம் விளங்கவில்லை.

ஆங்கில மொழியில் உள்ள Hearing, Listening, என்னும் சொற்களின் பொருளை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தால் அவை இரண்டும் ஒரே பொருளையே கொண்டிருப்பது போல் தோன்றும். ஆனால் அவற்றின் பொருளை சற்று ஆழ்ந்து நோக்கினால் ஒன்று கேட்டல் என்றும் மற்றது (listening) கூர்ந்து (Attentively) கேட்டல் என்றும் பொருள் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இச்சொற்கள் இரண்டும் Seeing, Looking என்னும் சொற்களைப் போன்றவை. ஒன்றுக்குப் பார்த்தல் என்னும் பொருள் இருப்பது போலவே மற்றது (Looking) கூர்ந்து நோக்கல் என்னும் பொருளை வெளிப்படுத்தும்.

வாசகர் என்னும் சொல் நூல்களைப் பெரிதும் விரும்பி வாசிக்கும் அனைவரையும் சுட்டும். இது காரணமாகவே வாசிக்காலை அல்லது வாசகர்சாலை என்னும் சொற்கள் தோற்றம் பெற்றன. வாசகர் வட்டமும் அவ்வாறே.

வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்வுகளில் ஈடுபாடுள்ளோரை நேயர்கள் (நேசிப்பவர்கள்) எனக் குறிப்பிடுதல் பழைய வழக்கு. திரைப்படங்களில் அல்லது தனிப்பட்ட ஆளுமைகளில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டுவோரை 'ஆங்கில உலகம்' Fans (விசிறிகள்) எனக் குறிப்பிடும். இச்சொல்லே இரசிகர் (ரசித்தல்) என்னும் சொல் தோன்ற வழி வகுத்திருக்கலாம். இரசித்தல் ஆங்கில மொழியில் Appreciation எனப்படும்.

மேற்படி கருத்துப் பதிவினை ஞானம் 'வாசகர் பேசுகிறார்' பகுதியில் வெளியிடும்படி தங்களை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வாகரைவாணன்

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் மாத இதழ் ஞானம்.

இந்த இதழில் ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'வடக்கத்தி மாப்பிளை' என்கிற சிறுகதை குறிப்பிட்டு எழுதும்படியான சிறுகதை. லண்டன் வாழ்.லெட்கமி என்கிற பருவப்பெண் தமிழ்நாட்டைச்

சேர்ந்த நாராயணன் என்கிறவரை காதலிக்கிறார். அவரையே திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறார். ஆனால் குடும்பத்தில் பலத்த எதிர்ப்பு. லெட்சுமியின் தோழி உஷா. இவள் தமிழ்நாட்டு மாப்பிள்ளையை திருமணம் செய்துகொண்டு ஆண் குழந்தை பெற்றெடுக்கவில்லை என்பதற்காக வயிற்றிலிருக்கும் மூன்றாவது பெண் குழந்தையை கரு கலைப்பு செய்யச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அவள் குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு லண்டன் திரும்பிவிடுகிறாள். அவளும் லெட்சுமியின் பெற்றோரைப்போலவே தமிழ்நாட்டு மாப்பிள்ளைகளின் குணாதிசங்களைச் சொல்லி தமிழ்நாட்டு மாப்பிள்ளையை நிராகரிக்கச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்துகிறாள்.

தமிழகம் மனு தர்மத்தில் ஆட்கொண்ட மாநிலம். இந்து மதத்தின் கோட்பாடுகள் சரியில்லை என்பதனால்தான் புத்தம் மற்றும் ஜைன மதங்கள் இந்தியாவில் தோன்றியிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இந்தியக் கோயிலில் பார்ப்பனர்கள் மூர்க்கத்தனமாகப் பிழைக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் நடக்கும் அரசியல் கூத்துகளைப்பார்த்தால் ஜனநாயகம் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் போலிருக்கிறது. பெண்களுக்கு சம உரிமை கொடுக்கத் தெரியாதவர்கள். வரதட்சணை பெரிதும் எதிர்பார்ப்பவர்கள். பெண்களை கை நீட்டி அடிக்கக்கூடியவர்கள்,... இப்படியாக லெட்சுமியின் பெற்றோரும், அவளது தோழியான உஷாவும் அவளை மனமாற்றமடையவைக்க பேசுகிறார்கள். கடைசிவரைக்கும் விடாப்பிடியாக இருந்து லெட்சுமி தமிழக மாப்பிள்ளைதான் வேணும் என முடிவு எடுப்பதுடன் இக்கதை முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இக்கதை பெண் - மாப்பிள்ளை என்பதை ஒரு குறியீடாக வைத்துக்கொண்டு தமிழகத்தின் உண்மை முகத்தை நம் கண் முன்னே காட்டியிருக்கிறது. கதையின் வேகமும் சமூக பிணைப்பும் கதைக்கு மேலும் வலுச்சேர்த்திருக்கின்றன. கதையின் ஓரிடத்தில் இப்படியாக ஒரு பத்தி. இப்பத்தி உண்மையா, பொய்யா...என்பதுடன் இது குறித்து நமக்குள் விவாதிக்கவும் செய்கிறது.

‘ஒரு தமிழ் ஆடிட்டருக்கு முதலமைச்சரும் அவரது உடன்பிறவா சகோதரியும் கொடுத்த ‘செருப்படி பூசையை’ சமூக நோக்குடைய பொறுப்புள்ள மிகச்சிறந்த சிறுகதை ‘வடக்கத்தி மாப்பிள்ளை’ கதையாசிரியருக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

அண்டனூர் சுரா

மகாத்மா நகர், கந்தர்வகோட்டை, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=-

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=-

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=-

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்பு வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 31.05.2017

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. -ஆசிரியர்

ஞானம் - 200 ஆவது இதழ்
பக்கங்கள்: 1000
விலை: ரூபா 2000/=

தி. ஞானசேகரன் பவளமலர்
விலை: ரூபா 750/=

சுழமும் தம்மும்

நூல் எண் : 6
ஞானம் பாலச்சந்திரன்
பக்கங்கள்: 1020
விலை: ரூபா. 1500/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06

+94 11 258 6013, +94 777 306 506. editor@gnanam.info

